

การศึกษการใช้ของเวลาว่างของชายและหญิง

สารนิพนธ์
ของ
วัฒนา น้ำค้าง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
ตุลาคม 2552

การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง

สารนิพนธ์

ของ

วัฒนา น้ำค้าง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง

บทคัดย่อ

ของ

วัฒนา น้ำค้าง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

ตุลาคม 2552

วัฒนา น้ำค้าง. (2552). *การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์
การพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์.ดร.รัชพันธุ์ เที่ยงจิตร.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาการใช้เวลาของชายและหญิง เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของเวลาว่างของชายและหญิง และการศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ วิเคราะห์เวลาว่างของชายและหญิง โดยมีกลุ่มประชากรตัวอย่าง 400 คน ที่เป็นพนักงานในสถานประกอบการภาคเอกชน การศึกษาใช้การสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า เพศชาย จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษน้อยกว่าเพศหญิง แต่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่า และจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปีมากที่สุด ของกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และจะพบว่าเพศชายจะอยู่ในสถานภาพสมรสมากที่สุดที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 43 คนและจะอยู่ในระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ โดยมีจำนวนถึง 55 คน และจะอยู่ในระดับการปฏิบัติการมากที่สุดถึง 60 คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือน และเพศชายจะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษเป็นลักษณะงานคือ การทำงานล่วงเวลามากที่สุด โดยได้รายได้พิเศษจากการทำงานที่ 3,670.00 บาท และใช้จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยในการทำงานพิเศษต่อวันถึง 3.50 ชั่วโมง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเพศชายที่สมรสแล้ว จะต้องมีการเลี้ยงดูคนในครอบครัวจึงต้องการเวลาว่างหลังเลิกงานและก่อนเข้านอน เป็นเวลาที่หาการทำงานพิเศษเพื่อเพิ่มรายได้เข้าครอบครัวมากขึ้นและการใช้จำนวนชั่วโมงแค่ 3.50 ชั่วโมงต่อวันเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้เพิ่มเติม ก็จะมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของเพศชายได้เช่นกัน

ส่วนเพศหญิงจะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่าเพศชาย และใช้เวลาว่างเพื่อทำงานน้อยกว่าเพศชาย และจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีของกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และพบว่าอยู่ในสถานภาพโสดมีจำนวนถึง 40 คน และอยู่ในระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรีถึง 42 คน เช่นเดียวกับเพศหญิง และอยู่ในระดับอาชีพที่เป็นระดับปฏิบัติการเป็นส่วนมากถึง 45 คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งพบว่าเพศหญิงจะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษเป็นการทำงานล่วงเวลามากที่สุดโดยได้รายได้พิเศษจากการทำงานที่ 2,527.45 บาทและใช้จำนวนชั่วโมงในการทำงานพิเศษต่อวันถึง 3.65 ชั่วโมง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเพศหญิงที่อยู่ในวันทำงานและมีสถานภาพโสดยังไม่มีภาระผูกพันหรือมีความรับผิดชอบในครอบครัวมากนัก จึงใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษน้อยกว่าเพศชาย และต้องใช้จำนวนชั่วโมงในการทำงานพิเศษมากกว่าเพศชายเช่นกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้เพิ่มเติม

A STUDY OF LEISURE

AN ABSTRACT

BY

WATTANA NAMKANG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics degree in Human Resource Economics
at Srinakharinwirot University

October 2009

Wattana Namkang (2009). *A Study of leisure*. Master's Project, M.Econ. (Human Resource Economics). Bangkok: Graduate school, Srinakarinwirot University. Project Advisor: Dr. Ratchaphan Choiejit.

This study aimed to learn about the general study of men and women of the Leisure. To determine the differences of men and women of leisure. And this study is intended to analysis of male and female leisure time. The population sample of 400 employees in the private workplace. The study used survey and data collection by questionnaire, and the results obtained by statistical analysis of frequency and the average percentage.

The results showed that men will not take up extra space to work less than women, but it will take more than extra space to work. And are between the ages of 26-30 years in most of time available to work special, and found that men are in position of marriage use the leisure time for extra working for 43 people and in the undergraduate of bachelor's degree to 55 people and are in most operating level to 60 employees and average monthly income is 15,001-20,000 Baht per month. And a special characteristic of working is "overtime". By income from special functions 3,670.00 Baht and the average number of hours of extra work per day to 3.50 hours, which can be said that the person who marriage will have the burden of family care for people need leisure to do extra work to add income to their families and the greater number of hours of just 3.50 hours per day to derive more revenue, will be benefit the lives of men as well.

The female will not take up extra space to work than men. And leisure time to work less than men. And in the age group between 31-35 years of leisure time to work extra. And found that the single status has reached 40 people and the level of undergraduate is bachelor's degree as one of 42 women. And there is operating level to 45 people and average revenue per month to 10,001-15,000 Baht. Which found that women take a special space to work overtime, with the most income of working special to 2,527.45 Baht, and working extra hours to 3.65 hours per day, which may be added. That female in the working day and a single position is not obligated or responsible in many families. It takes extra work space for less than male. And require many hours of extra work than men as well.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี เหตุเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี และอย่างยิ่งจาก อาจารย์.ดร.รัชพันธุ์ เที่ยงจิตรที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ในครั้งนี้ และเป็น ประธานควบคุม และได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ประพาฬ เพื่องฟูสกุล และอาจารย์ ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี ที่เป็นกรรมการควบคุมสารนิพนธ์นี้ ท่านทั้งสามได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือปรับปรุง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นเรียนหลักสูตรมหาบัณฑิตของภาควิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ ที่ได้ กระตุ้น เตรียม ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ พร้อมทั้งแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งนี้ รวมถึงเพื่อน ๆ ในบริษัทของข้าพเจ้าที่ให้ทั้ง กำลังใจ และให้ช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

และท้ายที่สุดนี้ขอขอบพระคุณ ร้อยตรีสมัคร์ น้ำค้าง นางชุชีพ น้ำค้าง บิดาและมารดาของ ข้าพเจ้าและทุกคนในครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือด้วยดีตลอด

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

วัฒนา น้ำค้าง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่าง.....	5
การใช้เวลาของประชากร.....	5
ประเภทของกิจกรรมการใช้เวลาว่าง.....	6
ความหมายของการใช้เวลาว่าง.....	7
ความสำคัญของการใช้เวลาว่าง.....	8
ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง.....	11
ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลา.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
การรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	96
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	108

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การใช้เวลาของประชากรอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำแนกตาม กลุ่มกิจกรรมหลักที่สำคัญ เพศและภาค.....	5
2 ข้อมูลทั่วไปของเพศ, อายุ, อาชีพ, การศึกษา, รายได้, สถานภาพสมรส โดยแจกแจง ค่าความถี่ และร้อยละ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้.....	28
3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระยะเวลาการทำงาน.....	31
4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมง ที่เป็นเวลารว่าง ระหว่างหลังทำงานประจำและก่อนนอน.....	32
5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลารว่างระหว่าง หลังเลิกทำงานประจำและก่อนนอน ของกลุ่มที่ไม่ใช้เวลารว่างเพื่อ ทำงานพิเศษ และใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ.....	33
6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมงที่เป็น เวลาพักผ่อนนอนหลับ.....	35
7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกการใช้จำนวนชั่วโมงนอน ของกลุ่มที่ไม่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ กับกลุ่มที่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ.....	36
8 จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมงการ ทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อวัน และรายได้จากการทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อเดือน.....	38
9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้จากการทำงานปกติต่อเดือน กับการใช้และ ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ.....	40
10 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อวัน จำนวนรายได้จาก การทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนวันทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อเดือน จำแนกตาม เพศ อาชีพ และเวลารว่างหลังการทำงานประจำและก่อนนอน.....	44
11 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ยต่อวัน ของช่วงอายุชายและหญิง.....	46

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษของสถานภาพโสด ของชายและหญิง.....	47
13 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวน รายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ การศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษของ สถานภาพสมรสของชายและหญิง.....	50
14 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวน รายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ การศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษของ สถานภาพหย่าของชายและหญิง.....	53
15 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวน รายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ ระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ชายและหญิง.....	55
16 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ชายและหญิง.....	58
17 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ชายและหญิง.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ การศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพในระดับปฏิบัติการของ ชายและหญิง.....	64
19 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ การศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพในระดับหัวหน้างานของ ชายและหญิง.....	67
20 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวันและจำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพในระดับผู้จัดการของ ชายและหญิง	70
21 จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมงทำงาน จำนวนชั่วโมงนอนพักผ่อน และจำนวนชั่วโมงว่างของชายและหญิง.....	72
22 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จำแนกตามจำนวนชั่วโมงทำงาน จำนวนชั่วโมงนอนหลับพักผ่อน และจำนวนชั่วโมงว่างของชายและหญิง และจำนวนชั่วโมงว่างจริง ๆ ของกลุ่มใช้เวลาว่างเพื่อหารายได้พิเศษ.....	74

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 แสดงสัดส่วนระหว่างรายได้กับเวลาพักผ่อนในระดับต่างๆ ที่ให้ความพอใจเท่ากัน.	14
3 แสดงเส้นงบประมาณ.....	15
4 แสดงเส้นงบประมาณที่ปรับตามอัตราค่าจ้าง.....	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบันนี้วิถีการดำเนินชีวิตได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทุกด้าน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๆ จึงทำให้เราต้องมีการปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีก่อให้เกิดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้มนุษย์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น จึงรู้สึกว่าเวลาน้อยลง ทั้ง ๆ ที่ความจริงระยะเวลาที่มีความยาวนานเท่าเดิมทุกยุคทุกสมัยจะเห็นได้ว่ายังมีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเพียงใด ปัจจัยด้านเวลาก็ยังมีความสำคัญมากเท่า่นั้น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุด จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน และการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดจะสามารถประสบความสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังได้ แต่คนทั่วไปมักจะกล่าวว่า "ไม่มีเวลา" ซึ่งเป็นเพราะการไม่รู้จักการบริหารเวลา จึงทำให้เวลาผ่านไปอย่างไร้คุณค่าและไม่สามารถใช้ประโยชน์จากเวลาได้อย่างเต็มที่ (นฤนุช สุนทรศิริ. 2544: 1)

มนุษย์ทุกคนมีเวลาที่เท่ากันไม่ว่าหญิงหรือชาย แต่การใช้เวลาที่เหมาะสมและมีประโยชน์ต่างหากที่ไม่เท่ากัน ซึ่งจากการวิจัยต่าง ๆ จะเห็นว่าเพศชายมีการใช้เวลาว่างมากกว่าเพศหญิง และโดยเฉพาะเพศหญิงจะใช้เวลาในการดูแลครอบครัวหรือทำงานบ้านหลังแต่งงานมากกว่าเพศชาย ซึ่งนั่นหมายความว่าเพศชายจะมีเวลาว่างมากขึ้นหลังจากแต่งงาน และชายจะใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าผู้หญิง ซึ่งจะเห็นได้ว่าชายจะใช้เวลาว่างมากกว่าเพศหญิง แต่เพราะด้วยความเป็นหัวหน้าครอบครัว จำเป็นที่เพศชายจะต้องหารายได้ที่เพิ่มเติม เพื่อความมั่นคงในชีวิตและการดูแลครอบครัวอย่างดี แต่จะมีมากน้อยแค่ไหนที่ทั้งชายและหญิงสามารถใช้เวลาว่างในการหารายได้เพิ่มเติมมากขึ้น และพบว่าผู้ที่มีรายได้สูงจะมีเวลาว่างน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ โดยไม่ได้จำแนกว่าเป็นหญิงหรือชายที่มีเวลาไม่เท่ากัน โดยในเรื่องเวลาว่างนั้นมีผลต่อรายได้อย่างไร

จากความสำคัญและภาวะที่กล่าวมาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ทำวิจัย จึงมุ่งวิเคราะห์ถึงเวลาว่างของชายและหญิง โดยเฉพาะภาวะการณปัจจุบัน ที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและมีผลต่อรายได้ และการครองชีพ เหตุเพราะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การตกงาน การเลิกจ้าง จึงเป็นเหตุให้ไม่ว่าชายหรือหญิงจะต้องใช้เวลาทุกนาทีให้มีค่า และก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และการมีเวลาว่างหลังจากเลิกทำงานแล้วอาจเป็นประโยชน์ต่อการครองชีพ จากที่มีรายได้เท่าเดิม กับรายจ่ายมากขึ้น อาจทำให้มีรายได้มากขึ้นแต่เสียเวลาว่างลงไป แต่การใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์ย่อมก่อให้เกิดรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น โดยจะจำแนกว่าการใช้เวลาว่างที่อาจจะทำให้เกิดรายได้ได้นั้น มาจากเพศชายหรือหญิงมากกว่ากัน

เท่าไร เพราะจากผลการสำรวจการใช้เวลาร่างของชายและหญิงนั้น การใช้เวลาของทั้งสองเพศนี้ไม่ค่อยแตกต่างกันเท่าไร แต่ความเป็นจริงแล้วการใช้เวลาร่างของทั้งสองเพศมีความแตกต่างกันอย่างเช่น จากเวลาทำงาน, จากเวลาพักผ่อน, จากเวลาการทำงานบ้านและจากการมีสถานภาพสมรส แต่อย่างไรก็ดี การมีเวลาร่างเพื่อก่อเกิดรายได้นั้น อาจจะแตกต่างกันเพราะปัจจัยหลาย ๆ ประการ ซึ่งในทางตรงกันข้าม การเปลี่ยนแปลงของเวลาร่าง อาจส่งผลต่อรายได้ที่มีอยู่ของประชากร การศึกษาการใช้เวลาร่างของชายและหญิง จะทำให้ทราบถึงนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงรายได้ของทั้งชายและหญิง ซึ่งยังเป็นประเด็นที่ว่าชายและหญิงสามารถหารายได้เพิ่มเติมจากเวลาร่างที่มีอยู่อย่างแตกต่างกัน และอุปสงค์ของเวลาร่างก็เป็นตัวชี้วัดว่าชายและหญิงมีความยืดหยุ่นในการหารายได้ได้เพิ่มมากกว่ากัน และจะทำให้ก่อเกิดรายได้จริงหรือไม่ และมีผลต่อการเวลาร่างมากน้อยเพียงใด และทำให้ทราบถึงสัดส่วนร้อยละของเวลาร่างที่มีต่อรายได้ เพื่อสะดวกต่อการเข้าใจของคนทั่วไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้เวลาร่างของชายและหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของเวลาร่างของชายและหญิง
2. ทำให้ทราบถึงเวลาร่างที่ก่อเกิดรายได้ของชายและหญิง
3. ทำให้ทราบถึงการเปรียบเทียบของการใช้เวลาร่างกับตัวแปรต่าง ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ ได้ศึกษาถึงการใช้เวลาร่างของชายและหญิง โดยจะเน้นในเรื่องการใช้เวลาร่างหลังเลิกงาน เพื่อหารายได้เพิ่มเติมจากการทำงานพิเศษ โดยมีกลุ่มประชากรเป้าหมาย เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานในสถานประกอบการของเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประมาณ 400 คน ซึ่งเป็นพนักงานที่มีเงินเดือนประจำและมีเวลาทำงานปกติ เหตุเพราะกลุ่มเป้าหมายนี้เป็นกลุ่มคนวัยทำงาน ซึ่งกลุ่มคนจำนวนหนึ่งมุ่งเน้นการทำงานเป็นหลัก และเน้นการใช้เวลาร่างในการหารายได้ หรือทำงานพิเศษเพิ่มเติม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 อาชีพ

1.4 การศึกษา

1.5 สถานภาพสมรส

1.6 รายได้

1.7 การใช้เวลารว่าง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การศึกษาการใช้เวลารว่าง

นิยามศัพท์เฉพาะ

เวลารว่าง หมายถึง เวลากลุ่มตัวอย่าง ใช้สำหรับการพักผ่อนและการทำงานพิเศษ เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษมา

เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิงที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างของการทำวิจัยจำนวนทั้งหมด 400 คน

อายุ หมายถึง อายุของเพศชายและเพศหญิงที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 16 ปีขึ้นไปจนถึงอายุ 46 ปีขึ้นไป

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียว แต่สามารถมีอาชีพเสริมได้มากกว่าอาชีพเดียว

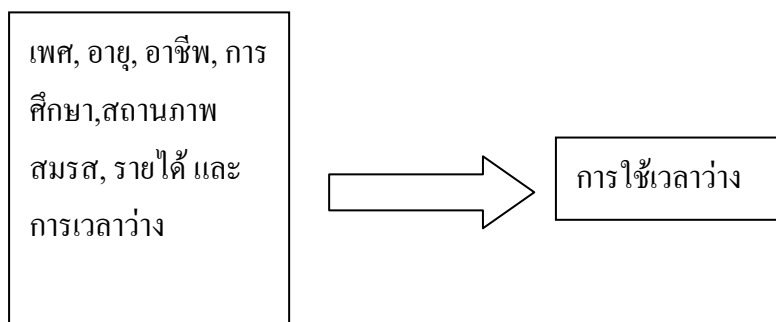
การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีด้วยกัน 3 ระดับการศึกษา คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี, ระดับปริญญาตรี และ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพที่เป็น โสด, สมรส และ หย่าร้าง ของประชากรกลุ่มตัวอย่างในการทำการสัมภาษณ์

รายได้ หมายถึง การประกอบกรงานโดยได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน ซึ่งผลตอบแทนที่ได้เป็นเงินได้แบบรายเดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ได้มุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงการใช้เวลาว่าง

ภาพประกอบ 1 การลำดับกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวิจัย โดยสรุปรวมเป็นประเด็นสำคัญดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่าง
 - 1.1 การใช้เวลาของประชากร
 - 1.2 ประเภทของกิจกรรมการใช้เวลาว่าง
 - 1.3 ความหมายของการใช้เวลาว่าง
 - 1.4 ความสำคัญของการใช้เวลาว่าง
 - 1.5 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่าง

1.1 การใช้เวลาของประชากร

จากผลการสำรวจการใช้เวลาของประชากรอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป พ.ศ. 2547 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 54.8 ล้านคน โดยแยกเป็นชาย 27.2 ล้านคนและหญิง 27.6 ล้านคน โดยแบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นกิจกรรมหลักออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ การดูแลตัวเอง การทำงานและการเรียนรู้ การดูแลครัวเรือน และการให้บริการชุมชน และใช้เวลาว่าง ซึ่งสรุปผลได้ตามตารางดังนี้

ตาราง 1 การใช้เวลาของประชากรอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำแนกตามกลุ่มกิจกรรมหลักที่สำคัญ เพศ และภาค

ชั่วโมงต่อวัน

กิจกรรม	ทั่วราชอาณาจักร			กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้
	รวม	ชาย	หญิง					
การดูแลตัวเอง	12.1	12.2	12.1	11.7	12.0	12.2	12.3	12.3
การทำงานและการเรียนรู้	8.4	8.7	8.1	9.6	8.8	8.0	8.1	7.8
การดูแลครัวเรือนและการให้บริการชุมชน	3.0	1.9	3.5	3.0	2.9	3.0	3.0	3.0
การใช้เวลาว่าง	3.6	3.8	3.4	4.0	3.7	3.5	3.4	3.7

หมายเหตุ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คำนวณจากผู้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนั้น ๆ เท่านั้น

จากตาราง 1 ได้มีการสรุปผลของการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2547 ได้แบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ การดูแลตัวเอง การทำงานและการเรียนรู้ การดูแลครัวเรือนและการให้บริการชุมชน และการใช้เวลาว่าง ซึ่งพบว่า คนไทยใช้เวลาดูแลตัวเองวันละ 12.1 ชั่วโมง ใช้เวลาทำงานและเรียนรู้วันละ 8.4 ชั่วโมง ใช้เวลาดูแลครัวเรือนและการให้บริการชุมชนวันละ 3.0 ชั่วโมง และมีเวลาว่างวันละ 3.6 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาตามเพศพบว่า ชายใช้เวลาดูแลตัวเอง ทำงานและเรียนรู้ และมีเวลาว่างมากกว่าหญิงวันละ 0.1, 0.6 และ 0.4 ชั่วโมง ตามลำดับ ขณะที่หญิงใช้เวลาดูแลครัวเรือนและการให้บริการชุมชนวันละ 3.5 ชั่วโมงซึ่งมากกว่าชายเกือบ 2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบการใช้เวลาดูแลตัวเองของประชากรในภาคต่าง ๆ พบว่า ประชากรทุกภาคยกเว้นกรุงเทพฯ ใช้เวลาดูแลตัวเองระหว่าง 12.0 ถึง 12.3 ชั่วโมงต่อวัน โดยประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ใช้เวลาดูแลตัวเองมากที่สุดวันละ 12.3 ชั่วโมง สำหรับการทำงานและการเรียนรู้พบว่า ประชากรในกรุงเทพฯ ใช้เวลามากที่สุดวันละ 9.6 ชั่วโมง รองลงมาคือภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและภาคใต้ใช้เวลาวันละ 8.8, 8.1, 8.0 และ 7.8 ชั่วโมง ตามลำดับ การดูแลครัวเรือนและการให้บริการชุมชนประชากรทุกภาคใช้เวลาใกล้เคียงกันเฉลี่ยวันละประมาณ 3 ชั่วโมง ส่วนประชากรในกรุงเทพฯ ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เล่นกีฬา ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ เป็นต้น วันละ 4 ชั่วโมงซึ่งมากกว่าภาคอื่น

1.2 ประเภทของกิจกรรมการใช้เวลาว่าง

1. การใช้เวลาว่างในด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

การใช้เวลาว่างในด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา หมายถึง การใช้เวลาไปกับกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ได้แก่ การเล่นที่มีการเคลื่อนไหวทางกาย การวิ่งเหยาะ ๆ การเล่นพื้นเมือง การเดินรำตามจังหวะเพลง การออกกำลังกายแบบอากาศนิยม กิจกรรมการกีฬา ได้แก่ กิจกรรมกีฬาทั้งในร่มและกลางแจ้ง กิจกรรมกีฬาประเภทใช้อุปกรณ์และไม่ใช้อุปกรณ์ การเล่นกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม เป็นต้น

เอก เกิดเต็มภูมิ (2540) ได้ให้คำนิยามของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาไว้ ดังนี้ การออกกำลังกายเป็นสัจชาติญาณของมนุษย์เพื่อกระตุ้นให้ระบบทางสรีรวิทยาของร่างกายได้ มีการพัฒนาตามกระบวนการโดยสมบูรณ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนากระบวนการทางจิตใจ และกระบวนการทางด้านสังคมของมนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้น

2. การใช้เวลาว่างในด้านงานอดิเรก

งานอดิเรกตามพจนานุกรมบัณฑิตยสถาน 2525 (2525: 872) กล่าวว่า งานอดิเรก คือ งานพิเศษที่ทำเพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างในด้านงานอดิเรกจากนักวิชาการ และนักศึกษาไว้คือ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 47) ได้กล่าวถึงงานอดิเรกว่า เป็นกิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมพัฒนาคุณค่าชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่วัยเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ เป็นการส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ชีวิตเป็นการบำบัดทางกายและทางจิตใจ ส่งเสริมโอกาสให้คนเลือกกิจกรรมตามความสนใจ สมัยครใจ และกระทำด้วยความเต็มใจในช่วงเวลาอิสระ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม

3. การใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ

ธัญญรัตน์ วงศ์สมัย (2542: 21) กล่าวว่า การใช้เวลาว่างในด้านการหารายได้พิเศษหมายถึง การใช้เวลาว่างในการขายของหน้าร้าน การรับจ้าง การขายดอกไม้ ขายหนังสือพิมพ์ การประดิษฐ์สิ่งของขาย และการปลูกผัก เป็นต้น การใช้เวลาว่างทางด้านนี้ถือเป็นกิจกรรมเสริมรายได้ทางหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันนี้ค่าครองชีพในแต่ละวันสูงขึ้น สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าเงินบาทลอยตัว การหารายได้พิเศษจึงมีคนนิยมทำกันมาก

1.3 ความหมายของการใช้เวลาว่าง

ชุติมา พงศ์วรินทร์ (2540: 22) ได้สรุปว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่าและมีความจำกัด คนทุกคนมีเวลาเท่าเทียมกัน คือ วันละ 24 ชั่วโมง ไม่มีใครสามารถหยุดเวลา ทำให้เวลาช้าลง เร็วขึ้นหรือเรียกเวลาที่ผ่านไปแล้วให้กลับมาได้

ปธาน สุวรรณมงคล (2533: 80) ได้กล่าวว่า เวลานั้นเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและไม่อาจสะสมไว้ได้ เหมือนทรัพยากรอื่น ๆ คนส่วนมากจะมองไม่เห็นความสำคัญของเวลาเนื่องจากเห็นเวลานั้นมีอยู่แล้วไม่ต้องไปชวนขายหามาให้เหนื่อยยาก ดังนั้น เวลา จึงเป็นทรัพยากรที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญดังคำกล่าวที่ว่า “เวลาและวารีไม่เคยคอยใคร”

กาเซีย (Grazia. 1985) กล่าวว่า ถึงแม้ว่าการงานที่ดีและมีความหมายจะให้ความสุขและคุณค่ากับชีวิต จะทำให้ชีวิตดีขึ้น แต่ถ้าชีวิตขาดเวลาว่าง แล้วชีวิตจะไม่สมบูรณ์อย่างแท้จริง ทั้งเพราะว่าเวลาว่างทำให้มนุษย์เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ เพราะการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ จำเป็นต้องให้สมองได้พักจากงานประจำและจำเจ

สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 28-29) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้โดยมีแนวความคิดแยกออกเป็น 5 ความหมายคือ

1. ทักษะของเวลาว่างแบบดั้งเดิม เวลาว่าง คือ เวลาที่ไม่ได้ทำงาน
2. เวลาว่าง คือ หน้าที่ของสังคมชนชั้น
3. เวลาว่าง คือ กิจกรรมที่กระทำในช่วงเวลาว่าง
4. เวลาว่าง คือ เวลาอิสระ

5. เวลาว่าง คือ วิถีชีวิต หรือสภาพที่เกิดขึ้นที่ต้องการให้บุคคลประสบความสำเร็จ ที่เขาต้องการกระทำได้ และยังได้กล่าวถึงลักษณะ และองค์ประกอบของกิจกรรมในเวลาว่าง ดังนี้

5.1 ระดับของควมมีอิสรภาพที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเวลา และการตัดสินใจ เป็นเวลาที่ปราศจากการควบคุม เป็นการใช้เวลาอย่างอิสระในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่น เป็นการแสดงออกอย่างอิสระ เป็นกิจกรรมดีหรือไม่ดีก็ได้

5.2 การแสดงออกแห่งตน เวลาว่างเป็นสิ่งที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน สามารถจัดขึ้นได้ในสถานการณ์ที่มีความสนใจ

5.3 ความพอใจในกิจกรรมเวลาว่างจะต้องก่อให้เกิดความพอใจ ไม่เน้นกฎกติกา

จากการทบทวนรายงานการวิจัย พบว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนได้รับเท่า ๆ กัน ไม่มีใครสามารถกักเก็บหรือทดแทนเวลาที่เสียไปได้ เราจึงควรใช้เวลาอย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ เพราะเวลาไม่สามารถรอได้หรือเรียกคืนหรือหามาทดแทนได้ จึงต้องจัดสรรเวลาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และเวลาว่างได้หมายรวมถึง เวลาที่เป็นอิสระจากการทำงานและภารกิจต่าง ๆ ทำด้วยความสุข โดยไม่ได้อยู่ใต้คำสั่งของผู้อื่นผู้ใด

1.4 ความสำคัญของการใช้เวลาว่าง

ในสภาพปัจจุบัน ผู้คนมีความแข่งขันกันสูง ต้องการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาว่าง เพื่อการทำกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ การแบ่งเวลาที่มีอยู่เพื่อการใช้ชีวิตให้เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่ต้องทำ มีผู้ให้ความสำคัญและความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

ฟอง เกิดแก้ว (2527: 33) ได้กล่าวไว้ว่า เวลาว่างเป็นเวลาที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง สามารถนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ด้วย พัฒนาสุขภาพ สร้างมนุษยสัมพันธ์ สร้างความเป็นพลเมืองดีและพัฒนาบุคคลเป็นอย่างดี

ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2527: 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เวลาว่างว่า การรู้จักใช้เวลาว่างเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งของมนุษย์ ผู้ฉลาดย่อมแสวงหาวิธีการพักผ่อน โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคมซึ่งจะเป็นเครื่องตอบสนองความต้องการความสนใจและความพึงพอใจของผู้นั้น กิจกรรมที่อาจใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจนั้น มีมากมายหลายชนิดซึ่งอาจเลือกได้ตามความสมัครใจ การประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจนี้ควรทำเมื่อมีเวลาว่าง เช่น เวลาที่เหลือจากงานประจำ เวลาที่จากการนอนหลับ หรือเวลาที่เหลือจากการประกอบกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงจำเป็นต้องประกอบกิจกรรมบางอย่างในยามว่างเพื่อผ่อนคลายความเครียดและความเมื่อยล้าต่าง ๆ กิจกรรมนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิด

ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม บางคนประกอบกิจกรรมที่ไม่พึงปรารถนาบางอย่างเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียดของตนเอง

บันเทิง เกิดปรากฏและเจษฎา เจียรนัย (2544: 79-80) ได้กล่าวไว้ว่า เวลาว่างคือ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้คุณค่าเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพหรือสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ โดยการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การพักผ่อน หรือการรับประทานอาหารที่ให้คุณค่าแก่ร่างกาย ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทางด้านสุขภาพกายและจิตใจ สร้างความสมดุลของร่างกาย และผ่อนคลายความตึงเครียด จากการทำงานในแต่ละวัน

วิวัฒน์ พวงมะลิต (2533: 17) กล่าวว่า เวลามีความสำคัญต่อเรามาก เพราะเวลาเป็นทรัพยากรที่จำกัดที่สุด เวลาเป็นสิ่งที่ใช้ตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายความเจริญเติบโต เป็นทรัพยากรล้ำค่า เป็นเวทีชีวิต เป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลง เป็นตัวสร้างความหวัง เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนเป็นตัวกำหนดพัฒนาการของมวลสรรพสิ่งในโลกของเรา

อภิวัฒน์ วัฒนางกูร (2548) กล่าวว่า ในการทุ่มเทเวลาให้กับงานจนหมด และลืมให้ความสำคัญกับตัวเอง ไม่ใช่เป็นการใช้ชีวิตที่ถูกต้อง การจัดสรรชีวิตเป็นเรื่องที่สำคัญ และการนอนหรือการพักผ่อนไม่สามารถชดเชยกันได้ การสูญเสียการนอนหรือการพักผ่อนไปแล้วชดเชยเป็นสองเท่าไม่ได้ นาฬิกาชีวิตมันผ่านไปแล้ว ชีวิตในเวลานั้น ๆ มันต้องพัฒนาถ้าได้ พัฒนาระบบต่าง ๆ ในร่างกาย

ทองสุข สัมปหังสิต (2531: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ว่า การใช้เวลาว่างที่ถูกต้องจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ทั้งยังเป็นการลดปัญหาต่าง ๆ ด้วย โดยเฉพาะปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่งมักมีต้นเหตุมาจากการใช้เวลาว่างไม่ถูกต้องเหมาะสมเช่นการติดยาเสพติด เล่นการพนัน มั่วสุมสถานเริงรมย์ต่าง ๆ การช่วยให้มีการใช้เวลาว่างที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์นั้นสามารถทำได้ โดยบิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ รวมทั้งสถานศึกษาต้องปลูกฝังความสนใจในการใช้เวลาว่างให้กับเด็ก

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ และคณะ (2543: 11-12) ได้กล่าวว่า เวลาว่างเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ เวลาว่างเป็นเวลาที่นอกเหนือจากการทำมาหาเลี้ยงชีพ ซึ่งก็คือ เวลาว่างนั่นเอง การใช้เวลาว่างนี้มีคนใช้อ่านนวนิยาย ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ และเล่นกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นการที่สินค้าจะขายได้หรือไม่นั้นเกิดจากคนที่มีเวลาว่าง และมีความปรารถนาที่จะซื้อสินค้าและบริการ และที่สำคัญคือมีเงินจะซื้อสินค้านั้น โดยฐานะเศรษฐกิจของประเทศจะขึ้นอยู่กับการใช้จ่ายและรายได้ของประชากร ดังนั้นเวลาว่างมีอิทธิพลที่ใหญ่ยิ่งต่อเศรษฐกิจ และเห็นว่าเวลาว่างนั้นเป็นโอกาสของการสร้างวัฒนธรรม ความเจริญของวัฒนธรรมกับเวลาว่างนั้นสัมพันธ์กันมานาน คนจะมีโอกาสสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม สร้างอารยธรรมได้ก็ต่อเมื่อมีเวลาว่างมาขบคิดและจินตนาการ トラバトที่คนไม่มีเวลาว่าง

โดยยุ่งอยู่กับการทำงาน และภาวะสงคราม ก็ไม่มีโอกาสในการสร้างวัฒนธรรม อารยธรรมให้สวยงาม และเจริญรุ่งเรืองได้

ทินกร นานบุญจิตต์ (2546) ได้กล่าวว่า คุณภาพชีวิตของคนในสังคมนอกจากจะทำให้ชีวิตที่มีความเป็นอยู่ที่ดี มีงานทำ มีการศึกษาที่ดี มีครอบครัวและมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยพื้นฐานการดำรงชีวิตที่มีประสิทธิภาพ โดยจะต้องแบ่งเวลาเพื่อการพักผ่อนทำกิจกรรมที่ชื่นชอบ ก็จะเป็นการพัฒนาความเจริญเติบโตทางจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาของประชาชน และเพื่อเพิ่มความสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลในครอบครัว

ดำรง ดาราศักดิ์ (2525: 11-12) กล่าวว่า ในสังคมโลกสมัยปัจจุบันประชาชนมีเวลารว่างมาก ซึ่งเวลารว่างเปิดโอกาสให้คนได้รับความรื่นเริงจากกิจกรรมนันทนาการได้ อย่างไรก็ตามเวลารว่างนี้คือ สิ่งที่ต้องศึกษาเพราะ มีอิทธิพลต่อชีวิตของสังคมสมัยใหม่มาก เวลารว่างนับบทบาทที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. เวลารว่างเป็นปัญหาของสังคม (Social problem) เวลารว่างนั้นทำให้คนมีอิสระที่จะทำในสิ่งที่เขาต้องการเมื่อไร ที่ไหน กับใครก็ได้ อันจะเป็นการพัฒนาสังคมทางกาย และจิตใจของเขา การที่คนทำอะไรในเวลารว่างนั้นเป็นสิ่งที่บ่งบอกให้เห็นบุคลิกลักษณะ ฐานะ และสังคมของเขา เวลารว่างในสังคมสมัยใหม่นั้น มีผลดีหรือเลวต่อความเป็นอยู่ของบุคคลต่อครอบครัวต่อชุมชน และต่อประเทศชาติ

2. เวลารว่างเป็นองค์ประกอบของเศรษฐกิจ (Economic factor) เวลารว่างที่นอกเหนือจากการต้องทำมาหาเลี้ยงชีพก็คือ เวลารว่างของคน ในเวลารว่างนี้คนอ่านนวนิยาย ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เล่นกีฬาต่าง ๆ ไปดูหนังละคร ไปท่องเที่ยวเยี่ยมเยียนเพื่อน ๆ เป็นต้น การที่สินค้าจะขายได้นั้นเกิดจากคนที่มีเวลารว่าง มีความปรารถนาที่จะซื้อ และมีเงินจะซื้อ เวลารว่างนั้นมีอิทธิพลใหญ่ยิ่งต่อเศรษฐกิจของชาติ จากที่คนงานต้องทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มนุษย์จะทำงานลดลงเหลือแค่สัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง เพราะมีเครื่องทุ่นแรง และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงาน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับคนมีเวลารว่างมาก และเป็นปัญหาคนว่างงาน

3. เวลารว่างเป็นโอกาสของการสร้างวัฒนธรรม (Leisure as a cultural opportunity) ความเจริญของวัฒนธรรมกับเวลานั้นสัมพันธ์กันมา ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ คนจะมีโอกาสสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม สร้างอารยธรรมต่อเมื่อมีเวลารว่างมาขบคิดและจินตนาการ ตราบใดที่คนไม่มีเวลารว่าง ยุ่งอยู่กับสภาวะสงครามคนก็ไม่มีโอกาสสร้างวัฒนธรรมให้เจริญรุ่งเรืองได้

อาจจะสรุปได้ว่าความสำคัญของการใช้เวลาว่าง คือ การหาวิธีพักผ่อนโดยทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เกิดความอบอุ่นภายในครอบครัวเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากงานประจำ ไม่ควรปล่อยเวลาให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะเวลาเป็นสิ่งมีค่ายิ่ง ทำให้

เกิดการพัฒนากิจการของมวลสรรพสิ่งทั้งหลายในโลก การใช้เวลาว่างอย่างถูกต้องทำให้ช่วยลดปัญหาต่าง ๆ เช่น อาจเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเล่นที่ก่อให้เกิดความรักความสามัคคี ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงอีกด้วย

1.5 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง

สมชาย สัมฤทธิ์ทรัพย์ (2539) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่าเทียมกัน แต่มีความสามารถในการบริหารเวลาไม่เท่ากัน ถ้าวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งจะพบว่า บรรดา “ผู้ประสบความสำเร็จ” ทั้งหลายในโลกนี้ล้วนแต่เป็นผู้ที่ “บริหารเวลา” ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งสิ้น ถ้าคุณเป็นคนที่ยขยันและทำงานหนัก แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร หรือไม่ได้อะไรเป็นชิ้นเป็นอัน เมื่อคุณไปถามหาเคล็ดลับแห่งความสำเร็จจากนักบริหารผู้ยิ่งใหญ่ เขาก็จะบอกคุณว่า จะต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีความคิดสร้างสรรค์ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมและรู้จักบริหารคน ฯลฯ แต่ไม่มีใครเคยบอกคุณว่าพวกเขาสามารถทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้เพราะ “การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ” นั่นเอง การบริหารเวลาไม่ได้ให้คุณไปแข่งกับใคร แต่เพื่อให้คุณแข่งกับตัวคุณเอง

จิระพล ฉายษัฐิต (2536) กล่าวว่า คุณค่าของเวลาเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ด้วยอุปสงค์และอุปทาน นักวิทยาศาสตร์ไม่สามารถหาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาทดแทนได้และเมื่อเวลาของเราสูญเสียไป ชีวิตของเราก็ผ่านไปด้วย เวลาอาจผ่านไปอย่างรวดเร็วสำหรับบางคนหรืออาจผ่านไปอย่างช้า ๆ สำหรับคนอื่น ๆ เนื่องจากเวลาถูกวัดด้วยความสำเร็จในอดีต แม้ว่าเวลาจะวัดได้เป็นนาฬิกา ชั่วโมง หรือวัน แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน เราจะเห็นเวลาได้ก็แต่ในลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือประสบการณ์ที่ผ่านมา เวลาไม่ใช่เงินแต่เราใช้เวลาสำหรับหาเงิน เวลาคือชีวิต เพราะเวลาที่ผ่านไปหมายถึงชีวิตของเราที่ผ่านไปด้วย

การจัดสรรเวลา

เบลตัน พอลล์ (Blyton Pual1989: 72) ได้กล่าวว่า การใช้นาฬิกานั้นจะแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ เวลาทำงาน เวลาว่าง และเวลาพักผ่อน เวลาในการทำงาน ซึ่งเป็นที่มาของรายได้และผลผลิตอันจะถูกนำมาบริโภคและใช้จ่ายหลังจากเวลาทำงาน นอกเหนือจากเวลาทำงานปกติ เราเรียกว่า “เวลาพิเศษ” (overtime) ที่สามารถขยายขอบเขตของเวลาทำงานเข้าไป ทำให้เวลาว่างและเวลาพักผ่อนสั้นลง เดิมเวลาว่างจะเป็นเวลาที่เป็นรอยต่อระหว่างหลังเลิกงานกับเวลากลางคืนที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นการผ่อนคลาย ลดความตึงเครียดที่มีจากการทำงาน และใช้เวลาเหล่านี้ในการออกกำลังกาย อ่านหนังสือ เพื่อความบันเทิงแต่เมื่อความต้องการทางด้านรายได้มากขึ้น เพื่อนำมาใช้จ่ายในการบริโภคต่าง ๆ ทำให้เวลาว่างของมนุษย์น้อยลง เวลาพักผ่อนก็ถูกลดลงไปด้วย

ทวีร์สมิ ธนาคม (2531: 524) เวลาในแง่เศรษฐศาสตร์ คือ จะเกี่ยวข้องกับคุณค่าของเวลาในลักษณะที่เป็นผลได้ผลเสีย หรือผลประโยชน์นั่นเอง โดยอาจแบ่งเวลาออกเป็นส่วน ๆ ได้แก่

1. เวลาสำหรับกิจกรรมส่วนตัว ได้แก่ เวลาสำหรับทำความสะอาดร่างกาย รับประทานอาหารและเวลานอน

2. เวลาสำหรับครอบครัว ได้แก่ การทำอาหาร ดูแลทำความสะอาดบ้าน เป็นต้น

3. เวลาสำหรับการทำงาน เป็นงานที่จำเป็นต้องทำให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินและเงินใช้ในการดำเนินชีวิตทั้งส่วนตัวและครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นงานอาชีพใดก็ตามจำเป็นต้องใช้เวลาศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์ และความชำนาญตลอดเวลา

4. เวลาว่าง เป็นเวลาในการพักผ่อน ผ่อนคลายจากการทำงาน ซึ่งจะนำไปในการทำกิจกรรมที่ชอบหรือใช้หรือพัฒนาความรู้ความสามารถที่ตนเองต้องการโดยไม่มีใครมาบังคับให้ทำ

แอส (Aas. 1982) ได้แบ่งกลุ่มการใช้เวลาทำกิจกรรม ซึ่งมีความแตกต่างของกิจกรรมที่ใน 1 วัน (24 ชั่วโมง) ดังนี้

1. เวลาเพื่อการดูแลตัวเอง หมายถึง เวลาที่ใช้ทำกิจกรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของตนเอง เช่น การรับประทานอาหาร การนอน การอาบน้ำ การดูแลรักษาสุขภาพ เป็นต้น

2. เวลาเพื่อการทำงานและการศึกษาเรียนรู้ หมายถึง เวลาที่ใช้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการทำงานและการศึกษาเรียนรู้ โดยส่วนใหญ่กิจกรรมทั้งสองนี้มักทำในช่วงเวลาที่มีการกำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอคงที่อยู่แล้ว

3. เวลาเพื่อการดูแลครัวเรือนและการให้บริการชุมชน หมายถึง เวลาที่ใช้ทำกิจกรรมเพื่อสมาชิกในครัวเรือนของตน เพื่อครัวเรือนอื่น และเพื่อชุมชน โดยเป็นการทำไปด้วยความเต็มใจหรือด้วยความสมัครใจ เช่น ทำงานบ้าน ดูแลเด็ก ผู้เจ็บป่วย ผู้สูงอายุ กระทำด้วยความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัวหรือเป็นความผูกพันที่มีต่อชุมชน

4. เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่เหลือจากการใช้เวลาทำกิจกรรม 3 รูปแบบที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการใช้เวลาเพื่อทำกิจกรรมเชิงสังคม วัฒนธรรม หรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การพบปะสังสรรค์ ทำงานอดิเรกต่าง ๆ หรือเล่นกีฬา รวมทั้งการใช้เวลากับสื่อต่าง ๆ หรือการรับรู้ข่าวสาร เป็นต้น

สุขใจ น้ำผุด (2536: 44) ได้แบ่งประเภทของการจัดสรรเวลาให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. การใช้เวลาเพื่อการทำงาน อาชีพ เพื่อประกอบอาชีพให้เกิดรายได้สำหรับเลี้ยงชีพของตนเอง และครอบครัว

2. การใช้เวลาเพื่อสุขภาพร่างกาย เพื่อรับประทานอาหาร นอน พักผ่อน ออกกำลังกายและอื่น ๆ ทำให้สุขภาพแข็งแรง

3. การใช้เวลาว่าง เพื่อการพักผ่อนบันเทิง ทำงานอดิเรก จะทำให้เกิดผลดีทางอารมณ์ และจิตใจ

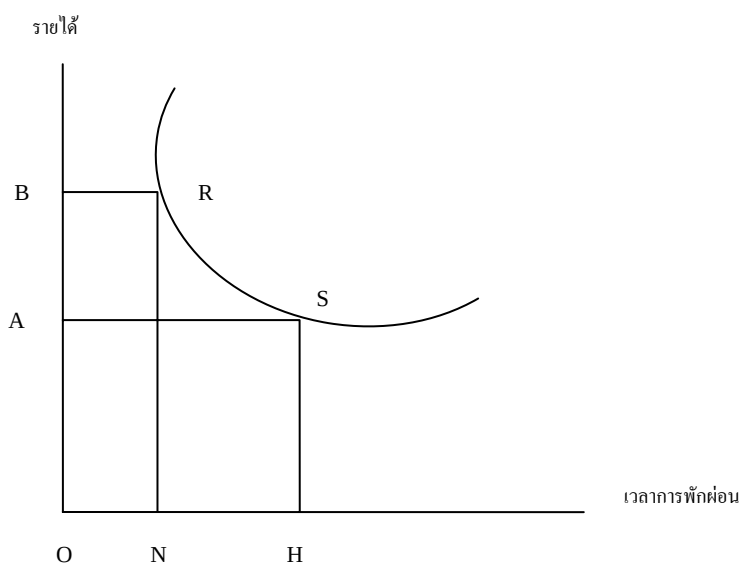
โดยในแต่ละวันจะแบ่งการใช้เวลาออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ เวลาในการทำงาน และเวลาว่าง ซึ่งเป็นเวลาที่เหลือจากการทำงานเพื่อผ่อนคลายความเครียดในชีวิตการทำงาน ใช้เพื่อการพักผ่อนซึ่งในแต่ละคนจะใช้เวลาว่างแตกต่างกัน ตามมาตรฐานสากลเวลาที่ใช้ในการทำงาน ประมาณ 40-50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลา

จากทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แรงงานได้อธิบายอุปทานแรงงานหมายถึง จำนวนแรงงานที่ประสงค์และพร้อมที่จะทำงาน ณ ระดับค่าจ้างในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกของผู้บริโภคระหว่างการทำงานกับการพักผ่อน โดยบุคคลอาจจะมีความรู้ ประสบการณ์และคุณภาพเหมือน ๆ กัน แต่อาจจะเสนอขายแรงงานไม่เหมือนกัน ทั้งที่มีเวลาเท่ากันทุกคนวันละ 24 ชั่วโมงบางคนอาจจะยินดีกับการทำงานถึง 12 ชั่วโมงต่อวัน ถ้าค่าจ้างชั่วโมงละ 30 บาทแต่บางคนอาจจะเสนอทำเพียง 8 ชั่วโมงก็ได้ และบางคนอาจจะไม่เสนอการทำงานเลยก็ได้ ซึ่งการตัดสินใจเลือกที่จะทำงานในตลาดแรงงานนั้นแสดงว่าบุคคลนั้นได้รับรายได้จากการทำงานและสามารถนำรายได้นั้นไปใช้ในการใช้จ่าย ซื้อสินค้าและบริการได้ ซึ่งจะทำให้อรรถประโยชน์ของบุคคลเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันการตัดสินใจทำงานหมายถึงบุคคลต้องสละเวลาพักผ่อน เป็นการทดแทนซึ่งจะทำให้อรรถประโยชน์ลดลง ดังนั้นบุคคลจึงต้องตัดสินใจว่าจะจัดสรรเวลาระหว่างการทำงานกับการพักผ่อนอย่างไร จึงจะได้รับอรรถประโยชน์หรือความพอใจสูงสุดภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดคือ ข้อจำกัดทางด้านรายได้และเวลาพักผ่อน โดยการเลือกจัดสรรเวลาให้กับสองกิจกรรมนี้ของแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจหรืออรรถประโยชน์ แต่ทุกคนจะต้องเจอเงื่อนไขเหมือนกันคือ ถ้าเลือกใช้เวลาสำหรับกิจกรรมหนึ่งมากขึ้น ก็จะมีเวลาเหลือสำหรับอีกกิจกรรมหนึ่งน้อยลง (จุฑา มณัสไพญญ์. 2537: 3-4)

จินตนา พรพิไลพรรณ (2544: 36-39,46-48) กล่าวว่า นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกสมมติว่ามนุษย์ทุกคนมุ่งแสวงหาความพอใจสูงสุด (Maximize Utility) ระดับความพอใจของแต่ละคนขึ้นอยู่กับรายได้ที่แท้จริงกับการพักผ่อน ซึ่งแต่ละคนจะต้องเลือกระหว่างรายได้กับการพักผ่อน ถ้าต้องการรายได้มากต้องทำงานมากขึ้น และพักผ่อนน้อยลง เช่น ใน 1 วันมี 24 ชั่วโมง จะต้องเลือกเวลาที่จะใช้ทำงาน (เพื่อที่จะได้รายได้) กับเวลาพักผ่อน เพื่อที่จะได้รับความพอใจสูงสุด การเสนอขายแรงงานขึ้นอยู่กับตัดสินใจของแต่ละบุคคลว่าจะเสนอขายแรงงานหรือไม่ ในอัตราค่าจ้างระดับต่าง ๆ กัน และจะตัดสินใจทำงานวันละกี่ชั่วโมง สัปดาห์ละกี่ชั่วโมงหรือกี่สัปดาห์ต่อปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจ

สูงสุดเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ถ้าพิจารณาถึงความพอใจสูงสุดของแต่ละบุคคลพบว่า มีลักษณะแตกต่างกัน บางคนอาจตรงข้ามคือพอใจในการใช้เวลาไปในการทำงานมากกว่าใช้เวลาในการพักผ่อน ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้เวลาในการทำงานก่อให้เกิดรายได้ และรายได้ที่ได้นั้น สามารถจะนำไปซื้อสินค้าและบริการได้ที่ก่อให้เกิดความพอใจ แต่โดยทั่วไปแล้วบุคคลมักจะพอใจทั้ง 2 อย่าง คือ พอดีที่จะใช้เวลาในการพักผ่อนและรายได้ซึ่งได้มาจากการใช้เวลาในการทำงาน แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลานั้นคือ ใน 1 วันมีเวลาจำกัดเพียง 24 ชั่วโมงหรือ 1 เดือน มีเวลา 30 วัน เป็นต้น ดังนั้น ถ้าแรงงานใช้เวลาทำงานเพิ่มขึ้นจะทำให้เวลาการพักผ่อนลดลง ถ้าแรงงานต้องการรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อนำเงินไปซื้อสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น แรงงานจะต้องใช้เวลาในการทำงานเพิ่มมากขึ้นและจะต้องลดเวลาการพักผ่อนลง แต่ถ้าแรงงานต้องการใช้เวลาในการพักผ่อนเพิ่มมากขึ้น แรงงานจะต้องลดเวลาในการทำงานลง ดังนั้นการเลือกจึงเป็นไปอย่างยากลำบาก แต่อย่างไรก็ตามก็มีหลักในการตัดสินใจ ดังนี้

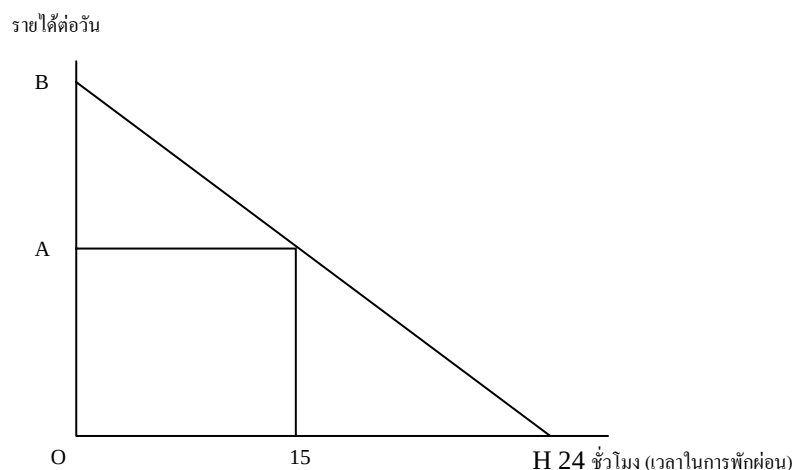

ภาพประกอบ 2 แสดงสัดส่วนระหว่างรายได้กับเวลาพักผ่อนในระดับต่าง ๆ ที่ให้ความพอใจเท่ากัน

จากภาพประกอบ 2 จะเห็นว่า ถ้ามีรายได้ = OA เวลาการพักผ่อนวันละ = OH จะได้รับความพอใจระดับหนึ่งจุด S แต่ถ้าต้องการมีรายได้สูงขึ้น = OB จะต้องลดเวลาการพักผ่อนลงจนเหลือ = ON จึงจะได้รับความพอใจเท่าเดิม จุด R

ดังนั้นการมีเวลาพักผ่อนมาก ย่อมจะทำให้มีเวลาในการทำงานน้อยเป็นของคู่กัน ซึ่งถ้าต้องการพักผ่อนมาก ก็ต้องทำงานน้อย เป็นการยืดหยุ่นของเวลาที่ทำให้สมดุลกัน ซึ่งถ้าต้องการหา

รายได้ให้ได้มาก ๆ ก็ย่อมจะต้องกินเวลาในการพักผ่อนเป็นธรรมดา ที่จะต้องแลกกัน ในทางตรงกันข้ามถ้าต้องการการพักผ่อนเยอะ ๆ ก็จะได้รายได้ที่น้อยลง เพราะจะใช้เวลาในการพักผ่อนมากขึ้น จากภาพแสดงให้เห็นถึงความยืดหยุ่นของการใช้เวลาของรายได้กับการพักผ่อน ซึ่งเป็นไปตามกลไกของเวลาเป็นหลัก

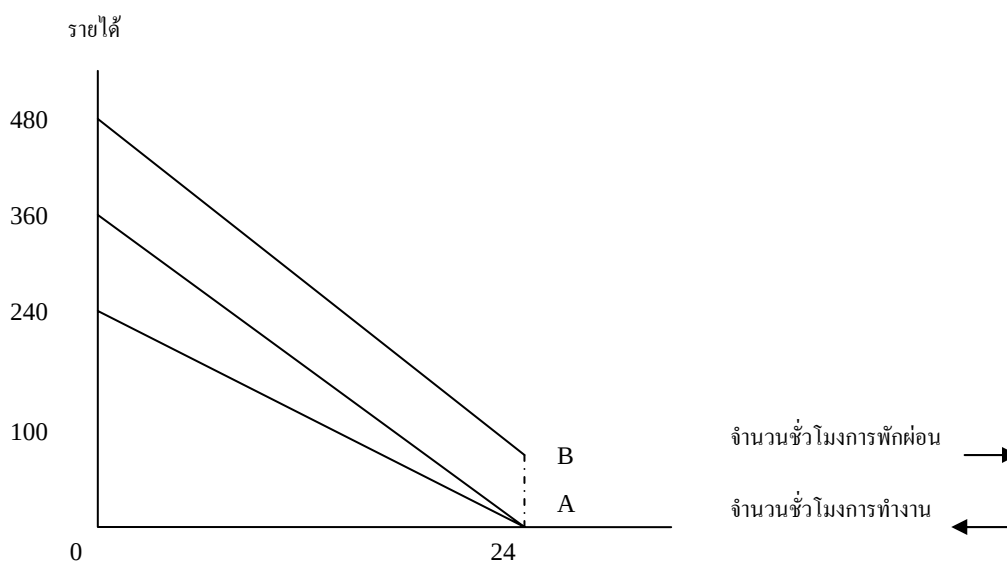

ภาพประกอบ 3 แสดงเส้นงบประมาณ

จากภาพประกอบ 3 จะเห็นว่าในกรณีที่แรงงานเลือกเวลาในการพักผ่อนอย่างเดียว แรงงานจะมีชั่วโมงหรือเวลาในการพักผ่อนเท่ากับ OH หรือเท่ากับ 24 ชั่วโมง ซึ่งเท่ากับแรงงานมีชั่วโมงการทำงานเท่ากับ 0 ชั่วโมง ทำให้รายได้ของแรงงานเท่ากับ 0 แต่ถ้าแรงงานเลือกทำงานอย่างเดียว โดยทำงานวันละ 24 ชั่วโมง แรงงานมีเวลาในการพักผ่อนเท่ากับ 0 ชั่วโมง และแรงงานจะมีรายได้เท่ากับ OB บาท (อัตราค่าจ้างชั่วโมงละ $\underline{OB}$ บาท ถ้าแรงงานทำงานวันละ 24 ชั่วโมง จะได้รับรายได้ $= \underline{OB} \times 24 = OB$ บาท) ถ้าแรงงานเลือกใช้เวลาการพักผ่อน 15 ชั่วโมง นั่นคือแรงงานจะทำงานวันละ 9 ชั่วโมง แรงงานจะมีรายได้ต่อวันเท่ากับ OA ($OA = \underline{OB} \times 9$) เป็นต้น จำนวนค่าจ้างต่อชั่วโมงคูณด้วยจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ถือเป็นรายได้ต่อสัปดาห์ที่ได้จากการทำงานความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้าง ชั่วโมงการทำงานและรายได้ทั้งหมดถือได้ว่าเป็นข้อจำกัดทางด้านงบประมาณซึ่งจะถูกแสดงอยู่ในรูปของรายได้ และชั่วโมงการทำงานของแรงงานแต่ละคน ซึ่งถูกกำหนดจากอัตราค่าจ้างที่แรงงานได้มาจากการทำงานในตลาดแรงงาน

อัตราค่าจ้างที่ได้มามาก ย่อมจะต้องสละเวลาในการทำงานที่มากตาม และจะต้องลดเวลาในการพักผ่อนให้น้อยลง แต่ก็ยังสามารถยืดหยุ่นในการทำงานที่มากกว่า 9 ชั่วโมงเป็น 12 ชั่วโมงได้

และพักผ่อนแค่ 12 ชั่วโมง ซึ่งก็ยังสามารถเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นจากปกติ นั้นหมายความว่าถ้าเราสามารถยืดหยุ่นกับการใช้เวลาให้เหมาะสม ก็จะได้ทั้งการพักผ่อนที่พอเหมาะ และรายได้ที่พอประมาณเช่นกัน แต่การใช้เวลาที่เท่ากันของการทำงานและการพักผ่อน อาจจะไม่มีความพอให้ทำกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์มากขึ้น การใช้เวลารว้งจากการทำงาน อาจจะช่วยให้การพักผ่อนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรจะจัดสรรการใช้เวลาให้มากขึ้น

ภาพประกอบ 4 แสดงเส้นงบประมาณที่ปรับตามอัตราค่าจ้าง

จากภาพประกอบ 4 แสดงกราฟของเส้นงบประมาณ โดยแกนตั้งเป็นแกนแสดงรายได้ และแกนนอนแสดงจำนวนชั่วโมงการพักผ่อนและจำนวนชั่วโมงการทำงานในวันหนึ่ง จำนวนชั่วโมงการพักผ่อนจะถูกวัดจากซ้ายไปขวา ส่วนจำนวนชั่วโมงการทำงานจะถูกวัดจากขวาไปซ้าย เมื่อจำนวนชั่วโมงการทำงานเท่ากับ 0 แล้วที่เหลือจะเป็นชั่วโมงการพักผ่อนซึ่งเท่ากับ 24 ชั่วโมง ถ้าชั่วโมงการทำงานเท่ากับ 24 ชั่วโมงแล้วชั่วโมงการพักผ่อนของแรงงานก็เท่ากับ 0 ชั่วโมง แรงงานแต่ละคนจะมีพื้นฐานทางการศึกษา ประสบการณ์และอาชีพที่แตกต่างกัน ทำให้รายได้ของแรงงานแต่ละคนแตกต่างกัน สมมติให้อัตราค่าจ้างเท่ากับ 10 บาทต่อชั่วโมง จะสามารถสร้างเส้นงบประมาณได้ดังภาพที่ 2.2 โดยคู่อันดับระหว่างระดับรายได้และจำนวนชั่วโมงการทำงาน รายได้จะเท่ากับจำนวนชั่วโมงการทำงานของแรงงานคูณกับอัตราค่าจ้างของแรงงานต่อชั่วโมง ถ้ารายได้เท่ากับ 0 เมื่อจำนวนชั่วโมงการทำงานเท่ากับ 0 สมมติว่าแรงงานคนนั้นไม่มีแหล่งรายได้อื่น (จุด A ภาพที่ 4) แต่ถ้า

แรงงานคนนี้ได้ใช้เวลาทำงานเลยหรือจำนวนชั่วโมงทำงานเท่ากับ 0 แต่มีรายได้จำนวนหนึ่งจะได้ว่าแรงงานคนนี้มีแหล่งรายได้เสริมที่อื่นนอกเหนือจากการทำงาน (จุด B)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลา

จากทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แรงงานได้อธิบายอุปทานแรงงานหมายถึงจำนวนแรงงานที่ประสงค์และพร้อมที่จะทำงาน ณ ระดับค่าจ้างในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกของผู้บริโภคระหว่างการทำงานกับการพักผ่อน โดยบุคคลอาจจะมีความรู้ ประสบการณ์และคุณภาพเหมือน ๆ กัน แต่อาจจะเสนอขายแรงงานไม่เหมือนกัน ทั้งที่มีเวลาเท่ากันทุกคนวันละ 24 ชั่วโมงบางคนอาจจะยินดีกับการทำงานถึง 12 ชั่วโมงต่อวัน ถ้าค่าจ้างชั่วโมงละ 30 บาทแต่บางคนอาจจะเสนอทำเพียง 8 ชั่วโมงก็ได้ และบางคนอาจจะไม่เสนอการทำงานเลยก็ได้ ซึ่งการตัดสินใจเลือกที่จะทำงานในตลาดแรงงานนั้นแสดงว่าบุคคลนั้นได้รับรายได้จากการทำงานและสามารถนำรายได้นั้นไปใช้ในการใช้จ่าย ซื้อสินค้าและบริการได้ ซึ่งจะทำให้อรรถประโยชน์ของบุคคลเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันการตัดสินใจทำงานหมายถึงบุคคลต้องสละเวลาพักผ่อน เป็นการทดแทนซึ่งจะทำให้อรรถประโยชน์ลดลง ดังนั้นบุคคลจึงต้องตัดสินใจว่าจะจัดสรรเวลาระหว่างการทำงานกับการพักผ่อนอย่างไร จึงจะได้รับอรรถประโยชน์หรือความพอใจสูงสุดภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดคือ ข้อจำกัดทางด้านรายได้และเวลาพักผ่อน โดยการเลือกจัดสรรเวลาให้กับสองกิจกรรมนี้ของแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจหรืออรรถประโยชน์ แต่ทุกคนจะต้องเจอเงื่อนไขเหมือนกันคือ ถ้าเลือกใช้เวลาสำหรับกิจกรรมหนึ่งมากขึ้น ก็จะมีเวลาเหลือสำหรับอีกกิจกรรมหนึ่งน้อยลง (จุฑา มณีสไพบูลย์, 2537: 3-4)

1. เพศกับการใช้เวลา จากการศึกษาจากงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เวลา พบว่า เพศที่ต่างกันจะมีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาต่างกัน เช่น

มัทนา พนานิรมัย ศึกษาแบบแผนการใช้เวลาในการเรียนรู้และการปรับตัวของประชาชน พบว่า ผู้ชายใช้เวลาในการทำงานในเชิงเศรษฐกิจมากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงจะใช้เวลาเพื่อการศึกษาและเพื่อการผลิตภายในครัวเรือนมากกว่าผู้ชาย

คณิต เขียววิชัย ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า เพศที่ต่างกันมีเวลาพักผ่อนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่การใช้เวลาในการพักผ่อนต่างกัน เพศชายจะใช้เวลาพักผ่อนส่วนใหญ่ไปกับการดูภาพยนตร์ เล่นกีฬา และไปเที่ยวตามแหล่งบันเทิงมากกว่าหญิง ส่วนเพศหญิงจะชมรายการทางโทรทัศน์ ฟังเพลงและทำกิจกรรมภายในครัวเรือนมากกว่าเพศชาย

ลี และพาร์กาวา ได้ศึกษาการจัดสรรเวลาในการทำงานบ้าน เวลาในการทำงานในตลาดและเวลาในการพักผ่อนของหญิงและชายที่แต่งงานแล้ว พบว่า ผู้หญิงเมื่อแต่งงานแล้วจะใช้เวลาในการทำงานบ้านและดูแลสมาชิกภายในครอบครัวมากกว่าผู้ชายที่แต่งงานแล้ว ผู้ชายหลังจากแต่งงานแล้วจะมีเวลาว่างเพิ่มขึ้นและใช้เวลาในการทำงานบ้านลดลง

2. อายุกับการใช้เวลา ความสำคัญของอายุกับการใช้เวลา ในแต่ละช่วงอายุจะมีการใช้เวลาที่แตกต่างกันทั้งเวลาในการทำงานและเวลาในการพักผ่อน เช่น

นฤนุช สุนทรศิริ วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่าในแต่ละกลุ่มอายุจะมีความแตกต่างกันระหว่างวัย คือ ประชากรที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี จะใช้เวลาเพื่อการบันเทิงมากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มประชากรอื่น ๆ มักจะใช้เวลาในการทำงานอดิเรกและพบปะสังสรรค์กัน

คณิต เขียววิชัย (2546: 114-134) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาพักผ่อนอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่า กลุ่มอายุ 15-25 ปี มีชั่วโมงการพักผ่อนมากกว่ากลุ่มอายุอื่น

3. อาชีพกับการใช้เวลา ความสัมพันธ์ของอาชีพกับการใช้เวลา จะเห็นว่า อาชีพต่างกันจะมีเวลาในการทำงานและเวลาในการพักผ่อนที่แตกต่างกัน เช่น

มัทนา พนานิรามัย ศึกษาแบบแผนการใช้เวลาในการเรียนรู้และการปรับตัวของประชาชนยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง พบว่า ผู้ประกอบการใช้เวลาเพื่อการทำงานมากกว่าผู้ที่เป็นลูกจ้างทั้งของภาครัฐและเอกชน ทำให้การใช้เวลาเพื่อการพักผ่อนน้อยกว่าผู้ที่เป็นลูกจ้าง

คณิต เขียววิชัย ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อกรเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชากรในเขตภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่าการประกอบอาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาพักผ่อน คือ ลูกจ้างของรัฐมีเวลาในการพักผ่อนมากกว่าอาชีพอื่น ๆ และกลุ่มรัฐวิสาหกิจมีเวลาในการพักผ่อนน้อยที่สุด

คาเพลน ศึกษาการใช้เวลาของบุคคล โดยใช้อาชีพเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน ทำให้แต่ละคนมีแบบแผนการใช้เวลาแตกต่างกันด้วย เช่น นักกฎหมาย ครูหรือแพทย์ ต่างก็ใช้เวลาในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

กระทรวงแรงงาน ได้รายงานผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีจำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยแตกต่าง และอาชีพที่ต่างกันทำให้มีรายได้ที่แตกต่างกันด้วย

4. รายได้กับการใช้เวลา

คณิต เขียววิชัย (2546: 114-134) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศ พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำ จะมีเวลาในการพักผ่อนสูงกว่าผู้ที่มีรายได้สูง

เพชรรัตน์ อนันนทวรรณ (2531: 77-79) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรเวลาของแรงงานเด็กในชุมชนแออัดของกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูลการสำรวจชุมชนแออัด ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับ UNDP/ILO-ARTEP ซึ่งศึกษา ชั่วโมงการทำงานในตลาด และกิจกรรมที่ไม่ผ่านตลาด (การทำงานบ้าน ทำอาหาร ดูแลครอบครัว) และเวลาในการพักผ่อนของแรงงานเด็ก ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรเวลาของแรงงานคือ อายุ อัตราค่าจ้าง รายได้ ครัวเรือน พบว่า ร้อยละ 85.4 ทำงานในตลาดแรงงานวันละ 1-8 ชั่วโมง และร้อยละ 14.6 ทำงานตลาดแรงงานเกินวันละ 8 ชั่วโมง แรงงานเด็กมีอายุมากขึ้น จะมีชั่วโมงการทำงานเพิ่มสูงขึ้น การใช้เวลาทำงานบ้านส่วนใหญ่ประมาณ วันละ 2 ชั่วโมง และมีเวลาพักผ่อนวันละ 15-16 ชั่วโมง ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรเวลาของแรงงานเด็กก็คือ รายได้ของครัวเรือน ซึ่งเป็นในทางตรงกันข้ามกับการจัดสรรเวลาเพื่อการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการจัดสรรเวลาเพื่อการพักผ่อนเป็นไปในทางเดียวกัน คือถ้ารายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ครัวเรือนจะตัดสินใจให้แรงงานเด็กมีชั่วโมงทำงานลดลง สำหรับอัตราค่าจ้างมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการจัดสรรเวลาเพื่อการทำงาน และเป็นไปในทิศทางตรงข้ามกับการจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษาและการพักผ่อน

วิรุฬห์ แสงเรือน (2549) ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในกลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลากรในกลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กรุงเทพมหานครใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 5 ประเภทคือ ประเภทกีฬาและการออกกำลังกาย ประเภทการท่องเที่ยว ประเภทดนตรีและร้องเพลง ประเภทงานอดิเรก และประเภทการอ่าน การพูด และการเขียน ได้แก่กิจกรรม การเดิน เทียนน้ำตก ร้องเพลงในงานสังสรรค์ต่าง ๆ การเล่นอินเทอร์เน็ต และการอ่านหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 51.9, 21.4, 24.9, 27.2 และ 69.6 ตามลำดับ

อรชร มณีสงฆ์ (2544) ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของสตรีที่ทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า แรงงานส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท เวลาที่เหลือจากการทำงานส่วนใหญ่จะใช้ไปกับการทำงานบ้าน ส่วนเวลาที่เหลือจะเป็นเวลาว่างในการพักผ่อน ซึ่งร้อยละ 91.6 จะใช้เวลาว่างเพื่อดูโทรทัศน์ และออกกำลังกาย

ร้อยละ 30.0 อุปกรณ์การสื่อสารที่สำคัญในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร คือ โทรศัพท์ และแรงงานส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ในซูเปอร์มาร์เก็ตมากที่สุด ยกเว้นผัก ผลไม้และเนื้อสดจะซื้อจากตลาดสด

จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง และเอมอร จงศิริพรภรณ์ (2543: 26-40) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้เวลาของอาจารย์ในสังกัดวิทยาลัยคริสเตียน โดยใช้ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาโดยศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ในวันทำงานและวันหยุด พบว่า ในวันทำงาน อาจารย์ใช้เวลานอน 6.20 ชั่วโมง และทำงาน ประชุมหรือวางแผนและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 8.28 ชั่วโมง ใช้เวลาทำงานบ้าน 0.03 ชั่วโมง และเวลาในงานอดิเรก 1.17 ชั่วโมง ส่วนวันหยุด อาจารย์ใช้เวลานอน 6.52 ชั่วโมง และ ทำงาน ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับงาน 4.45 ชั่วโมง ใช้เวลาทำงานบ้าน 2.06 ชั่วโมง และเวลาในงานอดิเรก 1.53 ชั่วโมง ผลทางด้านปัจจัยต่าง ๆ พบว่า อาจารย์ผู้หญิงและผู้ชาย ใช้เวลาปฏิบัติงานในที่ทำงานและในวันหยุดที่บ้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่การใช้เวลาปฏิบัติงานหลังเลิกงานของอาจารย์ผู้หญิงมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอายุและการศึกษา พบว่า อาจารย์ที่มีอายุและการศึกษาที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันทั้งเวลาในการปฏิบัติงานที่ทำงาน หลังเลิกงาน ที่บ้านและในวันหยุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.05

เกศแก้ว ศรีงาม (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความแตกต่างของการใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการของเยาวชนไทย พบว่า เยาวชนไทยเข้าร่วมและใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการแต่ละประเภทต่างกันออกไป นั่นคือ เยาวชนไทยส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างรับชมโทรทัศน์ รับฟังวิทยุ-ฟังเทป อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือ สร้างสรรค์ เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายและเยาวชนส่วนน้อยมีการใช้เวลาว่างเดินเล่นตามศูนย์การค้า ชุมมหรสพต่าง ๆ ชมวิดีโอ ทำงานอดิเรก และเดินเล่น ตามสวนสาธารณะ และพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างของการใช้เวลาว่าง ในกิจกรรมนันทนาการแต่ละประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การรับฟังวิทยุ-ฟังเทป การรับชมโทรทัศน์ ได้แก่ เพศ ขนาดของครัวเรือน ภาวะการทำงาน เขต และภาคที่อยู่อาศัย การชมวิดีโอ ได้แก่ ระดับการศึกษา ภาวะการทำงาน เขต และภาคที่อยู่อาศัย การชมมหรสพต่าง ๆ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา เขต และภาคที่อยู่อาศัย การอ่านหนังสือพิมพ์ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาและภาคที่อยู่อาศัย การอ่านหนังสือ ได้แก่ ระดับการศึกษา ภาวะการทำงาน การนับถือศาสนา เขต และภาคที่อยู่อาศัย การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ได้แก่ เพศ และภาคที่อยู่อาศัย การสร้างสรรค์ ได้แก่ เพศ ขนาดของครัวเรือน ระดับการศึกษา เขต และภาคที่อยู่อาศัย การเดินเล่นตามศูนย์การค้า ได้แก่ ขนาดของครัวเรือนและภาคที่อยู่อาศัย การเดินเล่นตามสวนสาธารณะ ได้แก่ ภาวะการทำงานของเยาวชน การทำงานอดิเรก ได้แก่ ระดับการศึกษา เขต และภาคที่อยู่อาศัย

ขจีมาศ จุงพิวัฒน์ (2550) ศึกษาเรื่องอุปสงค์เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนของแรงงาน พบว่าเพศหญิงใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือและการเรียนรู้ มากกว่าเพศชาย แต่ใช้เวลาในการเล่นกีฬา ดนตรี

และการนอน น้อยกว่า เพศชาย แรงงานที่มีอายุหรือการศึกษาเพิ่มขึ้น ใช้เวลาว่างเพื่อการอ่านหนังสือ และการนอนเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรใช้เวลาเพื่อการอ่านหนังสือและการเรียนรู้ การดูโทรทัศน์ วีซีดี และอินเทอร์เน็ต มากกว่าผู้ประกอบอาชีพในภาคเกษตร ในขณะที่ การใช้เวลาในการเล่นกีฬา ดนตรีและการนอน น้อยกว่าในภาคเกษตร คนที่หย่าร้าง ใช้เวลาเพื่อการอ่านหนังสือและการเรียนรู้โดยเฉลี่ย มากกว่าคนโสดและสมรส ขณะที่คนโสดใช้เวลาในการเล่นกีฬา และการนอน มากกว่าคนที่สมรสแล้วและคนที่หย่าร้าง ในด้านรายได้ พบว่า แรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 4,001-6,500 บาท/เดือน และรายได้สูงกว่า 6,501 บาท/เดือน ใช้เวลาโดยเฉลี่ยเพื่อการอ่านหนังสือและเรียนรู้ และการนอนเท่ากัน แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท/เดือน ใช้เวลาโดยเฉลี่ยเพื่อการเล่นกีฬาและดนตรี มากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ

รอด บินหมัดหนี่ (2551) ศึกษาการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ได้พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง โดยใช้เวลามากในการทำกิจกรรมประเภทกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านมากกว่ากิจกรรมอื่น และเพศชายและเพศหญิง มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างในรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานเพศชายจะมีการปฏิบัติกิจกรรมออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่พนักงานเพศหญิงมีการปฏิบัติกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านมากกว่าเพศชาย ส่วนในด้านสถานภาพและตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

สุทธิลักษณ์ สร้างมั่งคั่ง (1981) ศึกษาถึงการจัดสรรเวลาของผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว เฉพาะกรณีศึกษาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพฯ วิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยโดยแบ่งการจัดสรรเวลาออกเป็น เวลาทำงานในตลาดแรงงาน เวลาทำงานบ้าน และเวลาพักผ่อน ซึ่งตัวแปรที่ใช้อธิบายการจัดสรรเวลาในกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ อายุ การศึกษา ค่าจ้าง ประสบการณ์ จำนวนบุตร อายุบุตร รายได้ของครอบครัวซึ่งไม่รวมรายได้ของภรรยา พบว่า ค่าจ้าง และจำนวนบุตรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานในตลาดแรงงานมากที่สุด ถ้าค่าจ้างสูงขึ้น ชั่วโมงการทำงานในตลาดแรงงานจะสูงขึ้นด้วย และชั่วโมงการพักผ่อนจะลดลง ส่วนจำนวนและอายุของบุตรมีผลตรงข้ามกับจำนวนชั่วโมงทำงาน ในตลาดแรงงานและจำนวนชั่วโมงพักผ่อน แต่มีผลในทางเดียวกับจำนวนชั่วโมงทำงานในบ้าน และเมื่ออายุของบุตรมากขึ้น รายได้ของครอบครัวมีอิทธิพลในทางเดียวกับการพักผ่อนในวันทำงาน แต่ไม่มีอิทธิพลต่อการพักผ่อนในวันหยุด

เจอร์ชุน (Gershuny 2000) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเวลาทำงานและเวลาว่างในสังคม โดยใช้ข้อมูลของ European Foundation for the Improvement of Living and Working Condition. โดยจำแนกกลุ่มกิจกรรมออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือกิจกรรมเพื่อดูแลตนเอง (การนอน การทานอาหาร และ

กิจวัตรประจำวัน) กิจกรรมเกี่ยวกับการผลิตสินค้าหรือบริการทางเศรษฐกิจ กิจกรรมที่ทำโดยสมัครใจให้แก่สมาชิกในครัวเรือนโดยไม่ได้รับผลตอบแทน (ทำความสะอาด ทำอาหาร) และเวลาที่เหลือคือเวลาว่าง พบว่าการใช้เวลาของคนจะเปลี่ยนแปลงไปตามรายได้ และตามเวลา คือ เมื่อรายได้สูงขึ้นผู้ชายใช้เวลาในการผลิตสินค้าและบริการทางเศรษฐกิจลดลง ในขณะที่ผู้หญิงจะใช้เวลาเพื่อกิจกรรมประเภทนี้เพิ่มขึ้น ส่วนการใช้เวลาในการทำงานประเภทที่ไม่ได้รับผลตอบแทน จะกลับกันคือผู้ชายจะใช้เวลากิจกรรมประเภทนี้เพิ่มขึ้นในขณะที่ผู้หญิงจะใช้เวลาเพื่อกิจกรรมประเภทนี้ลดลงเมื่อมีรายได้เพิ่ม และผู้ชายจะใช้เวลาในกิจกรรมเพื่อดูแลตนเองสูงกว่าผู้หญิง

เฟรดเบิร์กและเว็บ (Friedberg; Webb 2005) ได้ศึกษาการใช้เวลาการทำงาน และเวลาในการทำงานบ้านกับเวลาพักผ่อน โดยใช้ข้อมูลจาก American Time Use Survey. โดยแบ่งการใช้เวลาระหว่างวันทำงาน (Weekday) กับวันหยุดสุดสัปดาห์ (Weekend) และวัดค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง พบว่าผู้ชายจะมีค่าจ้างสูงกว่าผู้หญิง และใช้ชั่วโมงการทำงานเพื่อหารายได้มากกว่าและใช้เวลาในการทำงานในครัวเรือนน้อยกว่าผู้หญิง โดยผู้ชายใช้เวลาว่าง 1059 นาที หญิงใช้เวลา 1023 นาที หากค่าจ้างของครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ผู้หญิงจะเพิ่มเวลาว่างขึ้นเป็น 18.6 นาที และทำงานบ้านเพิ่ม 14.5 นาที โดยเวลาว่างนี้หญิงจะใช้เพื่อการพักผ่อน ดูโทรทัศน์ จะใช้เวลากับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งตรงข้ามกับผู้ชาย ส่วนผู้ชายไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีเวลาว่างมากกว่า ผู้ชายที่จบในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนผู้หญิงที่จบระดับปริญญาตรีจะมีเวลาว่างน้อยกว่าผู้หญิงที่จบระดับมัธยมศึกษา ในเรื่องของอายุผู้ชายสูงอายุจะลดเวลาว่างลง และเพิ่มเวลาทำงานบ้านเพิ่มขึ้น ส่วนผู้หญิงสูงอายุจะมีผลตรงข้ามกัน คือ จะเพิ่มเวลาว่างเพื่อการพักผ่อนมากขึ้นและลดเวลาการทำงานบ้านให้น้อยลง

บราวน์ (Brown. 1995: 3413) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานตามหน้าที่จำนวนของเวลาว่างกับ ความพึงพอใจกับการได้ใช้เวลาว่างของครูสอนหญิงในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความพึงพอใจในงานตามหน้าที่กับจำนวนของเวลาว่างและความพึงพอใจกับการได้ใช้เวลาว่าง ส่วนค่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานตามหน้าที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับความพึงพอใจกับการได้ใช้เวลาว่าง และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการได้ใช้เวลาว่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนของเวลาว่าง

โอลลิเพ็คคา (Olli-Pekka. 2006) ได้ศึกษาการทำงาน-ความสมดุลของชาวยุโรป โดยศึกษาการใช้เวลาของแรงงาน โดยแบ่งเป็นเวลาในการทำงาน เวลาทำงานบ้าน และเวลาพักผ่อน พบว่าการใช้เวลาในการทำงานโดยใช้กลุ่มอายุเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ การใช้เวลาในการทำงานของผู้ชายจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนผู้หญิงจะใช้เวลาในการทำงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนเมื่ออายุประมาณ 30-40 ปีจะ

เริ่มลดชั่วโมงการทำงานลงเล็กน้อย เวลาในการทำงานบ้าน ผู้ชายเมื่ออายุเพิ่มสูงขึ้นจะทำงานบ้านเพิ่มขึ้น ส่วนผู้หญิงเมื่ออายุ 15-35 ปีจะทำงานบ้านเพิ่มขึ้นโดยใช้เวลาสูงสุดคือ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่เมื่ออายุประมาณ 40-44 ปี ชั่วโมงการทำงานบ้านเริ่มลดลงเพียงเล็กน้อย ส่วนเวลาที่ใช้ในการพักผ่อน อายุ 15-35 ปี มีเวลาพักผ่อนน้อยลง แต่เมื่ออายุเพิ่มสูงขึ้นจะใช้เวลาในการพักผ่อนเพิ่มมากขึ้นทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

ฮิโตะชิ (Hitoshi: 1999) ได้ศึกษาการใช้เวลา โดยใช้ข้อมูลจาก Survey on Time Use and Leisure Activities ได้แบ่งกิจกรรมที่ทำในแต่ละวันออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) การดูแลตนเอง (การนอน, การพักผ่อน) 2) การทำงาน และการดูแลบ้าน 3) การใช้เวลาประเภทอื่น ๆ พบว่า ผู้ชายใช้เวลาในการดูแลตนเองโดยเฉลี่ย 10.3 ชั่วโมงต่อวัน ใช้เวลาในการทำงานและการดูแลบ้าน 7.1 ชั่วโมงต่อวัน และใช้เวลาเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ 6.2 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนผู้หญิงจะใช้เวลาในการดูแลตนเอง 10.4 ชั่วโมงต่อวัน และใช้เวลาเพื่อการทำงาน ดูแลบ้าน 7.2 ชั่วโมงต่อวัน และเพื่อกิจกรรมอื่น 6.0 ชั่วโมงต่อวัน ในกลุ่มการดูแลตนเองผู้ชายจะใช้เวลาในการนอนมากกว่าเวลาที่ใช้ในการทำงานบ้าน และความแตกต่างของการใช้เวลาของคนที่ตั้งงานแล้วกับคนที่ยังไม่ได้แต่งงานและคนที่หย่าร้าง พบว่า ระหว่างหญิงที่ตั้งงานแล้วกับหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานมีความแตกต่างกันมาก แต่ไม่มีความแตกต่างในชาย คือ หญิงที่ตั้งงานแล้ว ใช้เวลาทำงานบ้าน 4 ชั่วโมง 10 นาที มากกว่าผู้หญิงที่ไม่แต่งงาน 3 ชั่วโมง 10 นาที ขณะที่ผู้ชายโสดกับผู้ชายที่ตั้งงานแล้ว ใช้เวลาทำงานบ้านต่างกันเพียง 10 นาที

จากการทบทวนรายงานการวิจัย พบว่า เพศมีผลต่อเวลาในการทำงานบ้าน และมีการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่น ๆ (เช่น ออกกำลังกาย เป็นต้น) มากกว่าการที่จะหารายได้เพิ่ม (พิเศษ) แต่ระดับของรายได้ก็มีผลต่อการใช้เวลาว่าง เพราะถ้ารายได้ต่ำจะทำให้กลุ่มคนเหล่านั้นสนใจในเวลาว่างน้อยลง เพราะต้องการใช้เวลาดังกล่าว เพื่อแลกมาซึ่งรายได้ที่มากขึ้น จึงไม่ค่อยสนใจในเวลาว่างที่จะต้องไปทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความพักผ่อนให้น้อยลง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้เวลาร่างของชายและหญิง” ซึ่งผู้วิจัยได้มีแนวทางในการดำเนินงานวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ๆ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นตัวแทนในการศึกษาการใช้เวลาร่างของชายและหญิง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานภาคเอกชนในสถานประกอบการภายในกรุงเทพมหานคร โดยใช้จำนวนประชากร 400 คน เนื่องจากพนักงานเหล่านี้ เป็นกลุ่มคนที่มีเวลาทำงานและเวลาร่างในการพักผ่อนที่ใกล้เคียงกัน เพราะกลุ่มคนทำงานส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการทำงานประมาณ 8 ชั่วโมงครึ่งเหมือน ๆ กัน จึงมีเวลาพักผ่อนที่ใกล้เคียงกัน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีขั้นตอนคือ ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย โดยการออกแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของพนักงานชายและหญิงที่อยู่ในกรุงเทพมหานครทำการตรวจสอบแบบสอบถามให้เหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) และข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด

2. นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการตรวจสอบเนื้อหา และความถูกต้อง ให้ครอบคลุมตามเนื้อหาและข้อมูลที่ต้องการจะศึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ มาทำการปรับปรุงและแก้ไข และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญใหม่ เพื่อความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้อง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้เครื่องมือ กับกลุ่มพนักงานในสถานประกอบการเอกชนหนึ่ง ประมาณ 25 คน เพื่อทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นในการทำแบบสอบถาม
5. เมื่อทดลองใช้แล้วมีปัญหา นำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้แบบสอบถามมีความชัดเจน ถูกต้อง เชื่อถือได้ยิ่งขึ้น และนำมาเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบ
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

สำหรับการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แหล่งข้อมูลได้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งมีแหล่งที่มาของข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาของพนักงานในสถานประกอบการเอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน เพื่อทำการเปรียบเทียบกลุ่มคนทำงาน ระหว่างการใช้เวลาในการทำงาน และเวลาว่าง ซึ่งเวลาว่างเป็นเวลาพักผ่อนหรือทำงานพิเศษ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยนำเอาข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้ตารางและค่าทางสถิติอย่างง่ายเพื่ออธิบายสภาพทั่วไปของประชากร และรายได้อันเกิดจากการใช้เวลาว่าง

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, อาชีพ, การศึกษา, รายได้ กับเวลาว่าง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยนำเอาข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้ตารางและค่าทางสถิติอย่างง่ายเพื่ออธิบายสภาพทั่วไปของประชากร และรายได้อันเกิดจากการใช้เวลาว่าง

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, อาชีพ, การศึกษา, รายได้ กับเวลาว่าง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนของเหตุการณ์ที่สนใจเกิดขึ้น X ครั้ง จากเหตุการณ์ทั้งหมด 100 ครั้ง จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 34)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ	X	แทน	จำนวนการเกิดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
	N	แทน	จำนวนเหตุการณ์ทั้งหมดของประชากร

หาค่าตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic Mean) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) คือค่าที่ได้จากการเอาผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด เพื่อต้องการทราบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้น และตัวแปรตาม คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถาม ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลทางปฐมภูมิ และผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายดังนี้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกเป็นเพศ, อายุ, อาชีพ, การศึกษา, รายได้, สถานภาพสมรส และเวลาโดยแจกแจงเป็นค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เวลาว่างของชายและหญิง จากการใช้เวลาว่างและไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของชายและหญิงกับตัวแปรต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกเป็นเพศ, อายุ, อาชีพ, การศึกษา, รายได้, สถานภาพสมรส และเวลาโดยแจกแจงเป็นค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของเพศ, อายุ, อาชีพ, การศึกษา, รายได้, สถานภาพสมรส โดยแจกแจงค่าความถี่ และร้อยละ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	207	51.80
หญิง	193	48.30
รวม	400	100.00
2.อายุ		
16-20 ปี	4	1.00
21-25 ปี	55	13.75
26-30 ปี	138	34.50
31-35 ปี	92	23.00
36-40 ปี	57	14.25
41-45 ปี	22	5.50
46 ปีขึ้นไป	32	8.00
รวม	400	100.00
3.สถานภาพสมรส		
โสด	250	62.50
สมรส	138	34.50
หย่าร้าง	12	3.00
รวม	400	100.00
4.ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	59	14.80
ปริญญาตรี	303	75.80
สูงกว่าปริญญาตรี	38	9.50
รวม	400	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5.อาชีพ/พนักงานระดับ		
ระดับปฏิบัติการ	295	73.80
ระดับหัวหน้างาน	84	21.00
ระดับผู้จัดการ	21	5.30
รวม	400	100.00
6.รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)		
5,000 บาทหรือต่ำกว่า	2	0.50
5,001 - 10,000 บาท	51	12.80
10,001 - 15,000 บาท	67	16.80
15,001 - 20,000 บาท	84	21.00
20,001 - 25,000 บาท	66	16.50
25,001 - 30,000 บาท	43	10.80
30,001 - 35,000 บาท	37	9.30
มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป	50	12.50
รวม		

จากตาราง 2 การวิเคราะห์สภาพทั่วไป ซึ่งเริ่มต้นจากเพศ พบว่า เพศของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 และเพศหญิง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30 ส่วนอายุของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 16-20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 92 คนคิดเป็นร้อยละ 23.00 ช่วงอายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 14.25 ช่วงอายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 5.50 และช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไปจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 8.00 ด้านสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็น โสดจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 สมรส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และหย่าร้างจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ส่วนระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับ ต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 ระดับ

ปริญญาตรีจำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 75.80 และระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นพนักงานบริษัทเอกชนซึ่งจะเป็นระดับปฏิบัติการจำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.80 ระดับหัวหน้างานจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และส่วนระดับผู้บริหารหรือผู้จัดการจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 และรายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001 บาทหรือต่ำกว่า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 5,001-10,000 บาท/เดือน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001-15,000 บาท/เดือน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,001-20,000 บาท/เดือน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001-25,000 บาท/เดือน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 25,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001-35,000 บาท/เดือน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 และรายได้เฉลี่ยที่มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระยะเวลาการทำงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลา	จำนวน	ร้อยละ
1. ระยะเวลาทำงานของกลุ่มตัวอย่าง		
ก่อน 8.00 น.	21	5.30
8.00 - 17.00 น.	162	40.50
8.00 - 17.30 น.	5	1.30
8.30 - 17.30 น.	48	12.00
8.30 - 17.30 น.	134	33.50
9.00 - 18.00 น.	15	3.80
เวลาอื่น ๆ	15	3.80

หมายเหตุ: เวลาอื่น ๆ หมายถึงเวลาที่ไม่ได้เฉพาะเจาะจงที่จะต้องเริ่มต้นที่ 8 นาฬิกา หรือ 8.30 นาฬิกา แต่หมายถึงเวลาเป็นกะที่เข้าทำงานของบริษัทเอกชนบ้างแห่ง

จากตาราง 3 สามารถสรุปได้ว่า ระยะเวลาทำงานของกลุ่มตัวอย่าง ช่วงเวลาระหว่าง 8.00-17.00 น. จะเป็นช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเข้าทำงานมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาจะอยู่ในช่วงเวลา 8.30-17.30 น. เป็นอันดับสอง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และช่วงเวลาระหว่าง 8.00-17.30 น. จะเป็นช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเข้าทำงานน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาว่าง ระหว่างหลังทำงานประจำและก่อนนอน

ข้อมูลเกี่ยวกับเวลา	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาว่างระหว่างหลังทำงานประจำและก่อนนอน		
น้อยกว่า 3 ชั่วโมง	12	3.00
3 ชั่วโมง	34	8.50
3.50 ชั่วโมง	5	1.30
4 ชั่วโมง	137	34.30
4.5 ชั่วโมง	28	7.00
5 ชั่วโมง	113	28.30
6 ชั่วโมง	67	16.80
เวลาอื่นๆ	4	1.00

หมายเหตุ : เวลาอื่นๆ นั้น เป็นเวลาที่กลุ่มตัวอย่างได้ตอบ เช่น 7 ชั่วโมง หรือ 8 ชั่วโมง เป็นต้น

จากตาราง 4 ส่วนจำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาว่างระหว่างหลังทำงานประจำและก่อนเข้านอน จำนวน 4 ชั่วโมง จะเป็นเวลาที่ว่างมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 และรองลงมาเป็นเวลาที่ว่างมากที่สุดคือจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 และจำนวน 3.50 ชั่วโมง จะเป็นเวลาที่ว่างน้อยที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาว่างระหว่างหลังเลิกทำงานประจำและก่อนนอน ของกลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อ ทำงานพิเศษ และใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

	ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ				ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาว่างระหว่างหลังทำงานประจำและก่อนนอน								
น้อยกว่า 3 ชั่วโมง	2	0.50	7	1.75	1	0.25	2	0.50
3 ชั่วโมง	13	3.25	15	3.75	3	0.75	3	0.75
3.50 ชั่วโมง	2	0.50	3	0.75	0	-	0	-
4 ชั่วโมง	43	10.75	54	13.50	24	6.00	16	4.00
4.5 ชั่วโมง	6	1.50	12	3.00	1	0.25	9	2.25
5 ชั่วโมง	40	10.00	27	6.75	29	7.25	17	4.25
6 ชั่วโมง	22	5.50	16	4.00	20	5.00	9	2.25
เวลาอื่นๆ	0	-	2	0.50	1	0.25	1	0.25
รวม	128	32	136	34	79	19.75	57	14.25

จากตาราง 5 การใช้เวลาว่างระหว่างหลังเลิกทำงานประจำและก่อนนอน ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาว่างระหว่างหลังเลิกทำงานประจำและก่อนนอน ของกลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เพศชาย จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 10.75 ที่มีจำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดที่ 4 ชั่วโมง และรองลงมาเป็นจำนวน 5 ชั่วโมง จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 10.00 และจำนวน 2 คนที่มีเวลาว่างน้อยที่สุดคือน้อยกว่า 3 ชั่วโมงและ 3.5 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 13.50 ที่ใช้จำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดที่ 4 ชั่วโมง และรองลงมาเป็นจำนวนชั่วโมงว่างที่ 5 ชั่วโมงมีจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 6.75 และน้อยสุดมีจำนวน 2 คน ซึ่งเป็นเวลาอื่นๆ เช่นมากกว่า 6 ชั่วโมงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.50

ส่วนจำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาว่างระหว่างหลังเลิกทำงานประจำและก่อนนอน ของกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เพศชาย จำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 7.25 ที่มีจำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดที่ 5 ชั่วโมง รองลงมาคือ 4 ชั่วโมงมีจำนวน 24 คนคิดเป็น

ร้อยละ 6.00 ส่วนจำนวนชั่วโมงว่างที่น้อยที่สุดคือ 3.50 ชั่วโมงซึ่งในกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ใช้เวลาว่างในการทำงานพิเศษนั้นไม่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเลือกเลย ส่วนเพศหญิง จำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 4.25 ที่มีจำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดคือ 5 ชั่วโมง รองลงมาคือ 4 ชั่วโมง มีจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 4.00 ส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่มีจำนวนชั่วโมงว่างคือเวลา 3.50 ชั่วโมงซึ่งในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ใช้เวลาว่างในการทำงานพิเศษไม่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเลือกเลยเช่นกัน

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาพักผ่อนนอนหลับ

ข้อมูลเกี่ยวกับเวลา	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาพักผ่อนนอนหลับ		
น้อยกว่า 5 ชั่วโมง	4	1.00
5 ชั่วโมง	24	6.00
6 ชั่วโมง	60	15.00
6.5 ชั่วโมง	18	4.50
7 ชั่วโมง	162	40.50
7.5 ชั่วโมง	49	12.30
8 ชั่วโมง	82	20.50
เวลาอื่น ๆ	1	0.30

หมายเหตุ : เวลาอื่น ๆ เป็นเวลาที่ใช้พักผ่อนนอนหลับ 9 ชั่วโมง

จากตาราง 6 จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาพักผ่อนนอนหลับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คนมีจำนวนชั่วโมงที่ใช้พักผ่อนนอนหลับมากที่สุดคือ 7 ชั่วโมง มีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 และรองลงมาเป็นจำนวนชั่วโมงที่ใช้พักผ่อนนอนหลับที่จำนวน 8 ชั่วโมงซึ่งเป็นเวลาที่ทุกคนควรจะพักผ่อนให้ได้เท่ากับเวลานี้เพื่อการพักผ่อนที่มีประสิทธิภาพ มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และลำดับต่อมาก็คือ 6 ชั่วโมงและ 7.5 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 15.00 และ 12.30 ตามลำดับ และจำนวนน้อยกว่า 5 ชั่วโมงจะเป็นเวลาที่กลุ่มตัวอย่างพักผ่อนนอนหลับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตาราง 7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกการใช้จำนวนชั่วโมงนอน ของกลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ กับกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

	ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ				ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาพักผ่อน								
นอนหลับ								
น้อยกว่า 5 ชั่วโมง	0	0.00	1	0.25	1	0.25	2	0.50
5 ชั่วโมง	6	1.50	11	2.75	2	0.50	5	1.25
6 ชั่วโมง	19	4.75	22	5.50	11	2.75	8	2.00
6.5 ชั่วโมง	8	2.00	5	1.25	3	0.75	2	0.50
7 ชั่วโมง	46	11.50	54	13.50	38	9.50	24	6.00
7.5 ชั่วโมง	16	4.00	14	3.50	9	2.25	10	2.50
8 ชั่วโมง	33	8.25	28	7.00	15	3.75	6	1.50
เวลาอื่น ๆ	0	0.00	1	0.25	0	0.00	0	0.00
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25

จากตาราง 7 การใช้จำนวนชั่วโมงนอน ของกลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษและกลุ่มใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ เพศชายมีจำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 11.50 ที่มีจำนวนชั่วโมงในการนอนถึง 7 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาจะใช้จำนวนชั่วโมงในการนอนถึง 8 ชั่วโมงต่อวันเป็นจำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 8.25 ส่วนน้อยที่สุดหรือไม่มีเลยคือ จำนวนชั่วโมงในการนอนที่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง หรือเวลาอื่น ๆ เช่นมากกว่า 8 ชั่วโมงขึ้นไป ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 13.50 ที่มีจำนวนชั่วโมงในการนอนถึง 7 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาจะใช้จำนวนชั่วโมงในการนอนถึง 8 ชั่วโมงต่อวันจำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 7.00 ส่วนจำนวนที่น้อยที่สุดของเพศหญิง มีจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.25 จะใช้จำนวนชั่วโมงในการนอนที่น้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อวันและเวลาอื่น ๆ เช่น มากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน

ส่วนในกลุ่มที่ใช้เวลาว่างในการทำงานพิเศษ เพศชายมีจำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 9.50 ที่มีจำนวนชั่วโมงในการนอนถึง 7 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาจะใช้จำนวนชั่วโมงในการนอนถึง 8 ชั่วโมงต่อ

วัน มีจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 3.75 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 6.00 ที่มีจำนวน ชั่วโมงในการนอนถึง 7 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาจะใช้จำนวนชั่วโมงในการนอนถึง 7.50 ชั่วโมงต่อวัน มีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 2.50 ส่วนจำนวนที่น้อยที่สุดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษทั้งเพศชายและเพศหญิงจะอยู่ที่ เวลาอื่น ๆ คือจะใช้เวลานอนมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งไม่มีจำนวนในกลุ่มนี้เลย

ตาราง 8 จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมงการทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อวัน และรายได้จากการทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลเวลาว่างที่ก่อเกิดรายได้	จำนวน	เฉลี่ยชั่วโมง ทำงานพิเศษ/ วัน	เฉลี่ยรายได้ จากการ ทำงานพิเศษ/ เดือน	ร้อยละ
1. เวลาว่างเพื่อหารายได้				
ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อหารายได้	264	-	-	66.00
ใช้เวลาว่างเพื่อหารายได้	136	3.73	8,219.69	34.00
2. ใช้เวลาว่างเพื่อหารายได้				
ทำงานล่วงเวลาอย่างเดียว	50	3.56	3,212.98	12.50
ขายเสื้อผ้าตามตลาดนัด	11	4.18	15,363.64	2.80
ขายต้นไม้	8	3.25	9,125.00	2.00
สอนพิเศษ-คอมพิวเตอร์	3	3.33	15,500.00	0.80
สอนพิเศษ-ภาษาอังกฤษ	6	2.67	9,666.67	1.50
สอนพิเศษ-ดนตรี	4	3.75	7,250.00	1.00
สอนเต้น	2	2.00	4,250.00	0.50
ถ่ายภาพ	4	3.25	25,000.00	1.00
ถักผ้า	1	6.00	8,000.00	0.30
ขายประกันภัย	8	3.25	13,875.00	2.00
ขายอาหาร	2	8.00	5,000.00	0.50
ขับแท็กซี่	1	10.00	16,000.00	0.30
เป็นนักร้อง	2	3.50	6,000.00	0.50
ขายของเปิดท้าย	7	4.00	4,928.57	1.80
อื่น ๆ	27	3.63	9,351.85	6.80

จากตาราง 8 สามารถสรุปได้ว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 คนจาก 400 คนที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ สรุปได้ว่าลักษณะงานของกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานพิเศษ เพื่อเพิ่มรายได้มากที่สุด คือการทำงานที่เป็นการทำงานล่วงเวลาอย่างเดียว จำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 โดยมีค่าเฉลี่ย

3.56 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นรายได้ 3,212.98 บาทต่อเดือน รองลงมาเป็นการขายเสื้อผ้าตามตลาดนัด จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 2.80 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.18 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นรายได้ 15,363.64 บาทต่อเดือน และการขายต้นไม้เป็นอันดับสามจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 2.00 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.25 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นรายได้ 9,125 บาทต่อเดือน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างเลือกผักและขับแท็กซี่ เป็นลักษณะการทำงานที่เพิ่มรายได้น้อยที่สุด มีจำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ 6 ชั่วโมงและ 10 ชั่วโมง/วัน ตามลำดับ และคิดเป็นรายได้ 8,000 บาทและ 16,000 บาท ตามลำดับ

ส่วนอื่น ๆ เป็นลักษณะการทำงานที่แตกต่างออกไปจากงานทั่วไป เช่น การขายแอมเวย์ หรือการทำธุรกิจขายตรงอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งรวมแล้วจะเป็นจำนวนที่มากพอสมควร เพราะมีจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 6.80 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.63 ชั่วโมงต่อวัน และคิดเป็นรายได้ที่ 9,351.85 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เวลาว่างของชายและหญิง จากการใช้เวลาว่างและไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

ตาราง 9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้จากการทำงานปกติต่อเดือนกับการไม่ใช้และใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

	ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ				ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	2	0.50	0	-	2	0.50
21-25 ปี	12	3.00	23	5.75	5	1.25	15	3.75
26-30 ปี	48	12.00	54	13.50	24	6.00	12	3.00
31-35 ปี	29	7.25	31	7.75	14	3.50	18	4.50
36-40 ปี	19	4.75	18	4.50	13	3.25	7	1.75
41-45 ปี	8	2.00	7	1.75	5	1.25	2	0.50
46 ปีขึ้นไป	12	3.00	1	0.25	18	4.50	1	0.25
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25
สถานภาพสมรส								
โสด	77	19.25	98	24.50	35	8.75	40	10.00
สมรส	45	11.25	33	8.25	43	10.75	17	4.25
หย่าร้าง	6	1.50	5	1.25	1	0.25	0	-
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25
การศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	4.25	15	3.75	17	4.25	10	2.50
ปริญญาตรี	94	23.50	112	28.00	55	13.75	42	10.50
สูงกว่าปริญญาตรี	17	4.25	9	2.25	7	1.75	5	1.25
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25

ตาราง 9 (ต่อ)

	ไม่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ				ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ								
ระดับปฏิบัติการ	81	20.25	109	27.25	60	15.00	45	11.25
ระดับหัวหน้างาน	36	9.00	20	5.00	18	4.50	10	2.50
ระดับผู้จัดการ	11	2.75	7	1.75	1	0.25	2	0.50
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)								
5,000 บาทหรือต่ำกว่า	1	0.25	0	-	1	0.25	0	-
5,001 - 10,000 บาท	9	2.25	21	5.25	9	2.25	12	3.00
10,001 - 15,000 บาท	19	4.75	28	7.00	6	1.50	14	3.50
15,001 - 20,000 บาท	24	6.00	36	9.00	15	3.75	9	2.25
20,001 - 25,000 บาท	28	7.00	17	4.25	14	3.50	7	1.75
25,001 - 30,000 บาท	12	3.00	14	3.50	10	2.50	7	1.75
30,001 - 35,000 บาท	12	3.00	9	2.25	10	2.50	6	1.50
มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป	23	5.75	11	2.75	14	3.50	2	0.50
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25

จากตาราง 9 สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ไม่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 264 คนคิดเป็นร้อยละ 66.00 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน โดยมีเพศชายจำนวน 128 คนคิดเป็นร้อยละ 48.48 และเพศหญิงจำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 51.52 ที่ไม่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ และมากที่สุดอยู่ที่ เพศหญิงอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 รองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 7.75 และน้อยที่สุดของเพศหญิงอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.25 และส่วนเพศชาย ที่มากที่สุดอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 31-35 ปี จำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 7.25 ส่วนน้อยที่สุดเป็นช่วงอายุ

ระหว่าง 16-20 ปี ซึ่งไม่มีจำนวนคำตอบในกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามเลย ด้านสถานภาพสมรสที่ไม่ใช้เวลาวางเพื่อทำงานพิเศษนั้น สูงสุดจะอยู่ในสถานภาพโสด โดยเพศหญิงมากที่สุดจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และเพศชายจำนวน 77 คนคิดเป็นร้อยละ 19.25 รองลงมาเป็นกลุ่มสถานภาพสมรส (แต่งงานแล้ว) เพศหญิงจำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 8.25 ส่วนเพศชายจำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 11.25 และในส่วนระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด และสูงที่สุดคือเพศหญิงจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และเพศชาย จำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 23.50 ส่วนรองลงมาในเพศชายเป็นจำนวน 17 คนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 4.25 เท่ากันคือในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี แต่ในส่วนเพศหญิง จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 3.75 จะเป็นในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนมากกว่าปริญญาตรีจะเป็นจำนวนน้อยที่สุดคือ 9 คนคิดเป็นร้อยละ 2.25 ส่วนอาชีพจะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุด โดยมีเพศหญิงสูงสุดที่ 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 และเพศชายจำนวน 81 คนคิดเป็นร้อยละ 20.25 รองลงมาคือระดับหัวหน้างาน เพศชาย 36 คนคิดเป็นร้อยละ 9.00 ส่วนเพศหญิงจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5.00 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือเพศหญิงอยู่ในช่วงรายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,001-20,000 บาทจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ลำดับรองลงมาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 10,001-15,000 บาทจำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 7.00 ส่วนเพศชายอยู่ในช่วงรายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001-25,000 บาทจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ลำดับรองลงมาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนจำนวน 24 คนเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 6.00 เหมือนกัน

ส่วนกลุ่มที่ใช้เวลาวางเพื่อทำงานพิเศษ สามารถสรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวนทั้งหมด 136 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ เพศชายจะมีเวลาวางเพื่อทำงานพิเศษมากที่สุด โดยอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 6.00 รองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไปจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 4.50 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และรองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 3.75 ส่วนสถานภาพสมรส เพศชายจะอยู่ในสถานภาพที่สมรสแล้วมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 รองลงมาจะอยู่ในสถานภาพโสดจำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 8.75 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ที่สถานภาพที่โสดจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 10.00 และรองลงมาจะอยู่ในสถานภาพสมรส (แต่งงาน) จำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 4.25 และส่วนในระดับการศึกษาจะอยู่ที่ระดับปริญญาตรีทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายสูงสุดที่จำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 13.75 และเพศหญิงจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 10.50 และรองลงมาก็อยู่ในระดับเดียวกันคือต่ำกว่าปริญญาตรีทั้งเพศชายและหญิงโดยเพศชายจะอยู่ที่จำนวน 17 คนและเพศหญิงจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 4.25 และ 2.50 ตามลำดับ ส่วนในด้าน

อาชีพ จะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุดทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยมีเพศชายมากที่สุดที่จำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 15.00 เพศหญิงจำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 11.25 รองลงมาเป็นระดับหัวหน้างาน เพศชายจำนวน 18 คนและเพศหญิงจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 4.50 และ 2.50 ตามลำดับ และในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะอยู่ในระดับรายได้ที่ 15,001-20,000 บาทสูงสุดจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 3.75 ส่วนรองลงมาจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยที่ 20,001-25,000 บาทและมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปเป็นจำนวนที่เท่ากันคือจำนวนอย่างละ 14 คนคิดเป็นร้อยละ 3.50 เหมือนกัน ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยที่ 10,001-15,000 บาทจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 3.50 และรองลงมาจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยที่ 5,001-10,000 บาทจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 3.00

ตาราง 10 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อวัน จำนวนรายได้จากการทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนวันทำงานพิเศษเฉลี่ยต่อเดือน จำแนกตาม เพศ อาชีพ และเวลาว่างหลังการทำงานประจำและก่อนนอน

ลักษณะงาน	เพศ	จำนวน	ร้อยละ	เฉลี่ย ชม./วัน	เฉลี่ยรายได้จาก การทำงานพิเศษ/ เดือน	เฉลี่ยจำนวนวัน ทำงานพิเศษ/ เดือน
ทำงานล่วงเวลา	ชาย	30	60	3.50	3,670.00	3.00
	หญิง	20	40	3.65	2,527.45	2.45
	รวม	50				
ขายเสื้อผ้า	ชาย	4	36	3.50	17,500.00	4.25
	หญิง	7	64	4.57	14,142.86	2.71
	รวม	11				
ขายต้นไม้	ชาย	6	75	3.33	8,000.00	3.33
	หญิง	2	25	3.00	12,500.00	2.00
	รวม	8				
ขายประกัน	ชาย	4	50	3.25	13,250.00	4.75
	หญิง	4	50	3.25	14,500.00	3.50
	รวม	8				
เปิดท้ายขายของ	ชาย	4	57	3.75	4,250.00	3.50
	หญิง	3	43	4.33	5,833.33	3.67
	รวม	7				

จากตาราง 10 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานล่วงเวลาจากเวลาว่างหลังทำงานประจำและก่อนนอน พบว่าเพศชาย มากที่สุด จำนวน 30 คน เฉลี่ยจำนวนชั่วโมงได้ 3.50 ชั่วโมงต่อวัน เฉลี่ยรายได้ 3,670 บาทต่อเดือน และเฉลี่ยวันที่ทำงานจำนวน 3 วัน ส่วนงานขายเสื้อผ้า เพศหญิงมากที่สุด จำนวน 7 คน เฉลี่ยจำนวนชั่วโมงได้ 4.57 ชั่วโมงต่อวัน เฉลี่ยรายได้ 14,142.86 บาทต่อเดือน และเฉลี่ยวันที่ทำงานจำนวน 2.71 วัน ลักษณะงานขายต้นไม้ เพศชายมากที่สุดจำนวน 6 คน เฉลี่ยจำนวนชั่วโมงได้ 3.33 ชั่วโมงต่อวัน เฉลี่ยรายได้ 8,000 บาทต่อเดือน และเฉลี่ยวันที่ทำงานจำนวน 3.33 วัน

ส่วนลักษณะงานขายประกันทั้งเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนที่เท่ากันคือจำนวน 4 คน เฉลี่ยจำนวน ชั่วโมงได้ 3.25 ชั่วโมงต่อวัน เฉลี่ยรายได้ของเพศหญิงได้ 14,500 บาทต่อเดือน เพศชายได้ 13,250 บาทต่อเดือน เฉลี่ยวันที่ทำงานเพศชาย จำนวน 4.75 วัน ส่วนเพศหญิง จำนวน 3.50 วัน และลักษณะงานเปิดท้ายขายของ เพศชายมีสัดส่วนมากที่สุดจำนวน 4 คน เฉลี่ยจำนวนชั่วโมงได้ 3.75 ชั่วโมงต่อวัน เฉลี่ยรายได้ 4,250 บาทต่อเดือน และเฉลี่ยวันที่ทำงานจำนวน 3.50 วัน

ตาราง 11 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อวัน
ของช่วงอายุชายและหญิง

ช่วงอายุ	ชาย				หญิง				รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ย	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย	
16-20 ปี	-	-	-	-	2	1.47	5.50	12,500.00	2
21-25 ปี	5	3.68	3.40	3,200.00	15	11.03	3.67	3,669.93	20
26-30 ปี	24	17.65	3.54	10,554.17	12	8.82	4.17	5,733.33	36
31-35 ปี	14	10.29	3.71	10,428.57	18	13.24	3.28	9,538.89	32
36-40 ปี	13	9.56	3.54	9,446.15	7	5.15	2.43	10,714.29	20
41-45 ปี	5	3.68	3.80	9,300.00	2	1.47	6.50	3,250.00	7
46 ปีขึ้นไป	18	13.24	4.00	5,111.11	1	0.74	3.00	10,000.00	19
รวม	79		3.14	6,862.86	57		4.08	7,915.21	136

จากตาราง 11 สามารถสรุปได้ว่า เพศชายในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 17.65 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาร่างเพื่อทำงานพิเศษ 136 คน ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย 3.54 ชั่วโมงต่อวัน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพิเศษอีก 10,554.17 บาทต่อเดือน ส่วนรองลงมาของเพศชายในช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไปจะมีจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 13.24 และใช้จำนวนชั่วโมงในการหารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 5,111.11 บาทต่อเดือน ในขณะที่เพศหญิงจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 13.24 มีจำนวนชั่วโมงเฉลี่ยที่หารายได้พิเศษที่ 3.28 ชั่วโมงต่อวัน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 9,538.89 บาทต่อเดือน ซึ่งกลุ่มช่วงอายุที่รองลงมาคือช่วงอายุ 21-25 ปี จะมีจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 11.03 และมีจำนวนชั่วโมงที่ใช้หารายได้เฉลี่ยที่ 3.67 ชั่วโมงต่อวันและมีรายได้พิเศษเพิ่ม 3,669.93 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของชายและหญิงกับตัวแปรต่าง ๆ

ตาราง 12 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของสถานภาพโสดของชายและหญิง

	สถานภาพโสด							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	0	-	-	2	1.47	5.50	12,500.00
21-25 ปี	4	2.94	3.25	3,125.00	14	10.29	3.71	3,646.36
26-30 ปี	16	11.76	3.81	10,206.26	9	6.62	4.33	6,766.67
31-35 ปี	9	6.62	2.89	9,333.33	11	8.09	2.91	12,381.82
36-40 ปี	6	4.41	3.50	8,000.00	4	2.94	2.75	6,625.00
41-45 ปี	0	0	-	-	0	-	-	-
46 ปีขึ้นไป	0	0	-	-	0	-	-	-
รวม	35	25.735	13.45	30,664.59	40	29.41	19.20	41,919.85
การศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	2.21	2.67	2,166.67	7	5.15	4.85	6,871.29
ปริญญาตรี	26	19.12	3.46	8,165.38	29	21.32	3.31	7,066.07
สูงกว่าปริญญาตรี	6	4.41	3.83	14,833.33	4	2.94	3.75	12,750.00
รวม	35	25.735	9.96	25,165.38	40	29.41	11.91	26,687.36
อาชีพ								
ระดับปฏิบัติการ	31	22.79	3.45	8,800.00	35	25.74	3.63	6,975.69
ระดับหัวหน้างาน	3	2.21	3.00	8,333.33	5	3.68	3.60	11,100.00
ระดับผู้จัดการ	1	0.74	5.00	10,000.00	0	0	-	-
รวม	35	25.735	11.45	27,133.33	40	29.41	7.23	18,075.69
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
5,000 หรือต่ำกว่า	1	0.74	3.00	15,000.00	0	-	-	-
5,001 - 10,000	7	5.15	2.71	5,214.29	10	7.35	3.70	4,754.90

ตาราง 12 (ต่อ)

สถานภาพโสด								
ชาย					หญิง			
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
10,001 - 15,000	5	3.68	4.00	4,800.00	10	7.35	4.80	4,340.00
15,001 - 20,000	11	8.09	4.09	11,390.91	8	5.88	2.88	5,325.00
20,001 - 25,000	5	3.68	2.40	9,600.00	4	2.94	2.75	11,400.00
25,001 - 30,000	3	2.21	3.66	11,333.33	2	1.47	3.00	11,000.00
30,001 - 35,000	2	1.47	3.00	7,500.00	5	3.68	3.00	16,700.00
40,001 ขึ้นไป	1	0.74	5.00	10,000.00	1	0.74	5.00	15,000.00
รวม	35	25.74	27.86	74,838.53	40	29.41	25.13	68,519.90

จากตาราง 12 สามารถสรุปได้ว่าสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของทั้งเพศชายและเพศหญิง สามารถแบ่งได้เป็น สถานภาพโสด จำนวน 75 คนคิดเป็นร้อยละ 55.15 สถานภาพสมรส (แต่งงาน) จำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 44.12 และสถานภาพหย่าร้างจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74

จากกลุ่มสถานภาพโสดของเพศชายและเพศหญิง สามารถแจกแจงได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายที่อยู่ในสถานภาพโสด จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 11.76 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.81 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,206.26 บาทต่อเดือน รองลงมาจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.62 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 2.89 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 9,333.33 บาทต่อเดือน แต่ในขณะเพศหญิงที่อยู่ในสถานภาพโสด จะอยู่ในช่วงอายุที่ต่างจากเพศชาย คือจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปีจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.71 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,646.36 บาทต่อเดือน ส่วนอันดับรองลงมาจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 8.09 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 2.91 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 12,381.82 บาทต่อเดือน และระดับการศึกษาของทั้งเพศชายและเพศหญิงจะอยู่ในระดับเดียวกันมากที่สุดคือระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี เพศหญิงจะอยู่ที่

จำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 21.32 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.31 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 7,066.07 บาทต่อเดือน ส่วนเพศชายจะอยู่ที่จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 19.12 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.46 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,165.38 บาทต่อเดือน จะเป็นจำนวนมากที่สุดถ้าเทียบกับระดับการศึกษาอื่น ๆ ทางด้านระดับอาชีพของกลุ่มสถานภาพโสดจะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุดเช่นกัน ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเฉพาะเพศหญิงจำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 25.74 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.63 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,975.69 บาทต่อเดือน และเพศชายจำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 22.79 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.45 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,800.00 บาทต่อเดือน ส่วนด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มสถานภาพโสด เพศชายจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนมากที่สุดจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 8.09 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.09 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 11,390.91 บาทต่อเดือน รองลงมาจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.15 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 2.71 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,214.29 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยที่ 2 ช่วงเท่ากันคือระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 5,001-10,000 บาทต่อเดือนและ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน ที่จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.70 และ 4.80 ชั่วโมงต่อวันตามลำดับ และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 4,754.90 และ 4,340.00 บาทต่อเดือนตามลำดับ ในขณะที่รองลงมาจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 5.88 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 2.88 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,325.00 บาทต่อเดือน

ตาราง 13 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของสถานภาพสมรสของชายและหญิง

	สถานภาพสมรส							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	0	-	-	0	0	-	-
21-25 ปี	1	0.74	4.00	3,500.00	1	0.74	3.00	4,000.00
26-30 ปี	8	5.88	3.00	11,250.00	3	2.21	3.67	2,633.33
31-35 ปี	5	3.68	5.20	12,400.00	7	5.15	3.86	5,071.43
36-40 ปี	6	4.41	3.83	11,966.67	3	2.21	2.00	16,166.67
41-45 ปี	5	3.68	3.80	9,300.00	2	1.47	6.50	3,250.00
46 ปีขึ้นไป	18	13.24	4.00	5,111.11	1	0.74	3.00	10,000.00
รวม	43	31.62	23.83	53,527.78	17	12.50	22.03	41,121.43
การศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	14	10.29	3.79	3,735.71	3	2.21	3.00	3,833.33
ปริญญาตรี	28	20.59	4.00	10,660.71	13	9.56	4.00	7,069.23
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.74	3.00	15,000.00	1	0.74	2.00	9,000.00
รวม	43	31.62	10.79	29,396.42	17	12.50	9.00	19,902.56
อาชีพ								
ระดับปฏิบัติการ	29	21.32	3.97	6,458.62	10	7.35	3.70	4,290.00
ระดับหัวหน้างาน	14	10.29	3.79	12,750.00	5	3.68	4.00	11,400.00
ระดับผู้จัดการ	0	0	-	-	2	1.47	3.00	6,250.00
รวม	43	31.62	7.76	19,208.62	17	12.50	10.70	21,940.00
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
5,000 หรือต่ำกว่า	0	0	-	-	0	0	-	-
5,001 - 10,000	2	1.47	3.50	9,250.00	2	1.47	5.50	3,250.00
10,001 - 15,000	1	0.74	8.00	5,000.00	4	2.94	3.25	4,000.00
15,001 - 20,000	4	2.94	3.25	12,000.00	1	0.74	4.00	2,900.00

ตาราง 13 (ต่อ)

สถานภาพสมรส								
	จำนวน	ชาย			จำนวน	หญิง		
		ร้อยละ	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	จำนวน	จำนวน
			ชั่วโมงที่หา	รายได้ที่			ชั่วโมงที่หา	รายได้ที่
			รายได้เฉลี่ย/วัน	ได้รับเฉลี่ย/เดือน			รายได้เฉลี่ย/วัน	ได้รับเฉลี่ย/เดือน
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
20,001 - 25,000	9	6.62	3.44	13,722.22	3	2.21	3.67	5,833.33
25,001 - 30,000	6	4.41	3.17	9,300.00	5	3.68	3.40	11,600.00
30,001 - 35,000	8	5.88	5.13	5,375.00	1	0.74	2.00	9,000.00
40,001 ขึ้นไป	13	9.56	3.77	5,538.46	1	0.74	5.00	2,500.00
รวม	43	31.62	30.26	60,185.68	17	12.50	26.82	39,083.33

จากตาราง 13 สรุปได้ว่า ในกลุ่มสถานภาพสมรส (แต่งงาน) จะมีทั้งหมด 60 คนคิดเป็นร้อยละ 44.12 จากจำนวนทั้งหมด 136 คนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ โดยแบ่งเป็นเพศชาย 43 คนคิดเป็นร้อยละ 31.62 และเพศหญิง 17 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 ในช่วงอายุของกลุ่มสถานภาพสมรสนั้น เพศชายจะมีจำนวนมากที่สุด อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไปจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 13.24 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,111.11 บาทต่อเดือน รองลงมาจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปีจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 5.88 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 11,250.00 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.15 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.86 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,071.43 บาทต่อเดือน และรองลงมาจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปีและ 36-40 ปีจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.67 และ 2.00 ชั่วโมงต่อวัน ตามลำดับ และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 2,633.33 และ 16,166.67 บาทต่อเดือน ในด้านระดับการศึกษาของกลุ่มสถานภาพสมรสแล้ว จะอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับปริญญาตรีทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเฉพาะเพศชายมีจำนวนมากที่สุดคือ 28 คนคิดเป็นร้อยละ 20.59 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,660.71 บาทต่อเดือน ในขณะที่เพศหญิงระดับปริญญาตรีมีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 9.56 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 7,069.23 บาทต่อเดือน ทางด้านอาชีพของกลุ่ม

สถานภาพสมรสแล้ว จะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุดเช่นกันทั้งเพศชายและเพศหญิง เพศชาย จำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 21.32 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.97 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,458.62 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.70 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 4,290.00 บาทต่อเดือน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะอยู่ในช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปจำนวนมากที่สุดที่ 13 คนคิดเป็นร้อยละ 9.56 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.77 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,538.46 บาทต่อเดือน รองลงมาจะอยู่ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 20,001-25,000 บาทต่อเดือนจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 6.62 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.44 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 13,722.22 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิง จะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดที่ 25,001-30,000 บาทต่อเดือนจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.40 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 11,600 บาทต่อเดือน และรองลงมาคือระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือนจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.25 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 4,000.00 บาทต่อเดือน

ตาราง 14 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของสถานภาพหย่าของชายและหญิง

	สถานภาพหย่า							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
21-25 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
26-30 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
31-35 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
36-40 ปี	1	0.74	2.00	3,000.00	0	-	-	-
41-45 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
46 ปีขึ้นไป	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	1	0.735	2.00	3,000.00	0	0	-	-
การศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	-	-	-	0	-	-	-
ปริญญาตรี	1	0.74	2.00	3,000.00	0	-	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	1	0.735	2.00	3,000.00	0	0	-	-
อาชีพ								
ระดับปฏิบัติการ	0	-	-	-	0	-	-	-
ระดับหัวหน้างาน	1	0.74	2.00	3,000.00	0	-	-	-
ระดับผู้จัดการ	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	1	0.735	2.00	3,000.00	0	0	-	-
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
5,000 หรือต่ำกว่า	0	-	-	-	0	-	-	-
5,001 - 10,000	0	-	-	-	0	-	-	-
10,001 - 15,000	0	-	-	-	0	-	-	-
15,001 - 20,000	0	-	-	-	0	-	-	-

ตาราง 14 (ต่อ)

สถานภาพหย่า								
ชาย					หญิง			
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
20,001 - 25,000	0	-	-	-	0	-	-	-
25,001 - 30,000	1	0.74	2.00	3,000.00	0	-	-	-
30,001 - 35,000	0	-	-	-	0	-	-	-
40,001 ขึ้นไป	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	1	0.74	2.00	3,000.00	0	-	-	-

จากตาราง 14 สามารถสรุปได้ว่า สถานภาพหย่าร้างเป็นเพศชาย จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 มีอายุระหว่าง 36-40 ปี ในระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี และมีระดับอาชีพเป็นหัวหน้างาน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 25,001-30,000 บาทใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 2.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,000 บาทต่อเดือน

ตาราง 15 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน
 ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ ระดับ
 การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีชายและหญิง

	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่ หารายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ ที่ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	-	-	2	1.47	5.50	12,500.00
21-25 ปี	3	2.21	3.00	2,833.33	4	2.94	4.50	3,274.75
26-30 ปี	3	2.21	2.33	6,333.33	1	0.74	5.00	10,000.00
31-35 ปี	0	-	-	-	3	2.21	3.00	3,833.33
36-40 ปี	1	0.74	3.00	2,800.00	0	-	-	-
41-45 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
46 ปีขึ้นไป	10	7.35	4.00	2,850.00	0	-	-	-
รวม	17	12.50	12.33	14,816.66	10	7.35	18.00	29,608.08
สถานภาพ								
สถานภาพโสด	3	2.21	2.66	2,166.67	7	5.15	4.86	6,871.29
สถานภาพสมรส	14	10.29	3.79	3,735.71	3	2.21	3.00	3,833.33
สถานภาพหย่า	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	17	12.50	6.45	5,902.38	10	7.35	7.86	10,704.62
อาชีพ								
ระดับปฏิบัติการ	17	12.50	3.59	3,458.82	10	7.35	4.30	5,959.90
ระดับหัวหน้างาน	0	-	-	-	0	-	-	-
ระดับผู้จัดการ	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	17	12.50	3.59	3,458.82	10	7.35	4.30	5,959.90
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)								
5,000 บาทหรือต่ำกว่า	0	-	-	-	0	-	-	-
5,001 - 10,000 บาท	5	3.68	3.00	5,000.00	6	4.41	4.50	5,766.50
10,001 - 15,000 บาท	0	-	-	-	4	2.94	4.00	6,250.00
15,001 - 20,000 บาท	0	-	-	-	0	-	-	-

ตาราง 15 (ต่อ)

	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)								
20,001 - 25,000 บาท	0	-	-	-	0	-	-	-
25,001 - 30,000 บาท	2	1.47	3.00	2,650.00	0	-	-	-
30,001 - 35,000 บาท	2	1.47	4.00	2,000.00	0	-	-	-
มากกว่า 40,001 ขึ้นไป	8	5.88	4.00	3,062.50	0	-	-	-
รวม	17	12.50	14.00	12,712.50	10	7.35	8.50	12,016.50

จากตาราง 15 สามารถสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ สามารถจำแนกแบ่งออกเป็นระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 19.85 ระดับปริญญาตรีจำนวน 97 คนคิดเป็นร้อยละ 71.32 และระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82

ระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 27 คนเพศชายจะมีจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 ส่วนเพศหญิงจะมีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 มีเพศชายจะอยู่ช่วงอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมากที่สุดจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 2,850.00 บาทต่อเดือน รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปีและ 26-30 ปีจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.00 และ 2.33 ชั่วโมงต่อวัน ตามลำดับ และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 2,833.33 และ 6,333.33 บาทต่อเดือน ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.50 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,274.75 บาทต่อเดือน และช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,833.33 บาทต่อเดือน ส่วนสถานภาพสมรส จะพบว่าเพศชายที่อยู่ในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี จะอยู่ในสถานภาพสมรสแล้วถึง 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.79 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่

3,735.71 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงกลับตรงกันข้ามคือสถานภาพโสดมากที่สุดที่ 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.15 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.86 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,871.29 บาทต่อ ด้านอาชีพของกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีของทั้งเพศชายและเพศหญิง จะอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับปฏิบัติการอย่างเดียว เพศชายจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.59 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,458.82 บาทต่อเดือน และเพศหญิงจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.30 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,959.90 บาทต่อเดือน ส่วนด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มนี้จะอยู่ที่ระดับรายได้ที่แตกต่างกัน โดยเพศชายจะอยู่ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 5.88 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,062.50 บาทต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือระดับรายได้ที่ 5,001-10,000 บาทต่อเดือนจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,000.00 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 5,001-10,000 บาทต่อเดือนจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 4.41 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.50 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,766.50 บาทต่อเดือน และรองลงมาจะอยู่ที่ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือนจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,250.00 บาทต่อเดือน

ตาราง 16 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของระดับการศึกษา
ระดับปริญญาตรีชายและหญิง

	ระดับปริญญาตรี							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ย/ วัน	จำนวน รายได้ที่ได้รับ เฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่ หารายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
21-25 ปี	1	0.74	2.00	2,500.00	10	7.35	3.30	3,445.00
26-30 ปี	19	13.97	3.53	9,173.68	11	8.09	4.09	5,345.45
31-35 ปี	12	8.82	3.92	10,250.00	12	8.82	3.33	9,683.33
36-40 ปี	10	7.35	3.60	10,400.00	6	4.41	2.33	11,083.33
41-45 ปี	5	3.68	3.80	9,300.00	2	1.47	6.50	3,250.00
46 ปีขึ้นไป	8	5.88	4.00	7,937.50	1	0.74	3.00	10,000.00
รวม	55	40.44	20.85	49,561.18	42	30.88	22.55	42,807.11
สถานภาพ								
สถานภาพโสด	26	19.12	3.46	8,165.38	29	21.32	3.31	6,915.52
สถานภาพสมรส	28	20.59	4.00	10,660.71	13	9.56	4.00	7,069.23
สถานภาพหย่า	1	0.74	2.00	3,000.00	0	-	-	-
รวม	55	40.44	9.46	21,826.09	42	30.88	7.31	13,984.75
อาชีพ								
ระดับปฏิบัติการ	38	27.94	3.71	8,428.95	33	24.26	3.45	6,059.09
ระดับหัวหน้างาน	16	11.76	3.63	11,468.75	7	5.15	4.00	11,428.57
ระดับผู้จัดการ	1	0.74	5.00	10,000.00	2	1.47	3.00	62,500.00
รวม	55	40.44	12.34	29,897.70	42	30.88	10.45	79,987.66
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)								
5,000 บาทหรือต่ำกว่า	1	0.74	3.00	15,000.00	0	-	-	-
5,001 - 10,000 บาท	3	2.21	2.67	8,333.33	5	3.68	3.40	2,390.00
10,001 - 15,000 บาท	5	3.68	4.80	5,600.00	10	7.35	4.50	3,440.00
15,001 - 20,000 บาท	14	10.29	3.57	9,521.43	9	6.62	3.00	5,055.56

ตาราง 16 (ต่อ)

	ระดับปริญญาตรี							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ได้รับ เฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)								
20,001 - 25,000 บาท	12	8.82	3.17	11,375.00	6	4.41	3.17	7,183.33
25,001 - 30,000 บาท	8	5.88	3.25	10,937.50	7	5.15	3.29	11,428.57
30,001 - 35,000 บาท	7	5.15	5.14	6,571.43	4	2.94	3.00	18,750.00
มากกว่า 40,001 ขึ้นไป	5	3.68	3.80	8,500.00	1	0.74	5.00	2,500.00
รวม	55	40.44	29.40	75,838.69	42	30.88	25.36	50,747.46

จากตาราง 16 สามารถสรุปได้ว่า ระดับที่อยู่ในการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนทั้งหมด 97 คนคิดเป็นร้อยละ 71.32 จากจำนวนทั้งหมด 136 คนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ เพศชายมีจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 40.44 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 30.88 โดยที่เพศชายจะมีจำนวนมากที่สุดจะอยู่ช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปีจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 13.97 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.53 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 9,173.68 บาทต่อเดือน รองลงมาจะอยู่ช่วงอายุระหว่าง 31-36 ปีจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.92 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,250.00 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงจะสลับกัน คือมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-36 ปีจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.33 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 9,683.33 บาทต่อเดือน และรองลงมาจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 8.09 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.09 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 5,345.45 บาทต่อเดือน ส่วนในด้านสถานภาพสมรสนั้น เพศชายจะอยู่ในสถานภาพสมรสมากถึง 28 คนคิดเป็นร้อยละ 20.59 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,660.71 บาทต่อเดือน รองลงมาคือสถานภาพโสดจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 19.12 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.46 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,165.38 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในสถานภาพโสดจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 21.32 ใช้

จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.31 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,915.52 บาทต่อเดือน ทางด้านอาชีพของกลุ่มนี้ จะอยู่ที่ระดับปฏิบัติการมากที่สุดทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายมากที่สุดที่ 38 คนคิดเป็นร้อยละ 27.94 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.71 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,428.95 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงมากที่สุดที่ 33 คนคิดเป็นร้อยละ 24.26 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.45 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,059.09 บาทต่อเดือน ส่วนด้านระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มนี้ เพศชายระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดของเพศชายจะอยู่ที่ระดับ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.57 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 9,521.43 บาทต่อ ส่วนเพศหญิงระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดคือระดับรายได้เฉลี่ยที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือนจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.50 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,440.00 บาทต่อเดือน

ตาราง 17 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ ระดับ
การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีชายและหญิง

	ระดับสูงกว่าปริญญาตรี							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่ หารายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่ หารายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
21-25 ปี	1	0.74	3.00	5,000.00	1	0.74	4.00	7,500.00
26-30 ปี	2	1.47	5.50	30,000.00	0	-	-	-
31-35 ปี	2	1.47	2.50	11,500.00	3	2.21	3.33	14,666.67
36-40 ปี	2	1.47	3.50	8,000.00	1	0.74	3.00	8,500.00
41-45 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
46 ปีขึ้นไป	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	7	5.15	14.50	54,500.00	5	3.68	10.33	30,666.67
สถานภาพ								
สถานภาพโสด	6	4.41	3.83	14,833.33	4	2.94	3.75	12,750.00
สถานภาพสมรส	1	0.74	3.00	15,000.00	1	0.74	2.00	9,000.00
สถานภาพหย่า	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	7	5.15	6.83	29,833.33	5	3.68	5.75	21,750.00
อาชีพ								
ระดับปฏิบัติการ	5	3.68	4.00	16,200.00	2	1.47	3.50	13,750.00
ระดับหัวหน้างาน	2	1.47	3.00	11,500.00	3	2.21	3.33	10,833.33
ระดับผู้จัดการ	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	7	5.15	7.00	27,700.00	5	3.68	6.83	24,583.33
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)								
5,000 บาทหรือต่ำกว่า	0	-	-	-	0	-	-	-
5,001 - 10,000 บาท	1	0.74	3.00	5,000.00	1	0.74	4.00	7,500.00
10,001 - 15,000 บาท	1	0.74	3.00	1,000.00	0	-	-	-
15,001 - 20,000 บาท	1	0.74	8.00	40,000.00	0	-	-	-

ตาราง 17 (ต่อ)

	ระดับสูงกว่าปริญญาตรี							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่ หารายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่ หารายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน)								
20,001 - 25,000 บาท	2	1.47	2.50	17,500.00	1	0.74	3.00	20,000.00
25,001 - 30,000 บาท	0	-	-	-	0	-	-	-
30,001 - 35,000 บาท	1	0.74	3.00	8,000.00	2	1.47	2.50	8,750.00
มากกว่า 40,001 ขึ้นไป	1	0.74	3.00	15,000.00	1	0.74	5.00	15,000.00
รวม	7	5.15	22.50	86,500.00	5	3.68	14.50	51,250.00

จากตาราง 17 สามารถสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี เพศชายมากที่สุด ในช่วงอายุระหว่างที่ 26-30 ปี, 31-35 ปี และ 36-40 ปี จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.47 ใช้จำนวน ชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 5.50, 2.50 และ 3.5 ชั่วโมงต่อวันตามลำดับ และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย ที่ 30,000, 11,500 และ 8,000 บาทต่อเดือน ตามลำดับ และมีสถานภาพโสดจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 4.41 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.83 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 14,833.33 บาทต่อเดือน อยู่ในอาชีพระดับปฏิบัติการ 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 16,200 บาทต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ยที่ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.47 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 2.50 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 17,500 บาทต่อเดือน

ในขณะที่เพศหญิงมีจำนวนมากที่สุดในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.33 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 14,666.67 บาทต่อเดือน และอยู่ในสถานภาพโสดจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.75 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 12,750 บาทต่อเดือน ด้าน อาชีพอยู่ในระดับหัวหน้างาน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.33 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,833.33 บาทต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ยที่ 30,001-

35,000 บาทต่อเดือน ที่จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.47 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 2.50 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,750 บาทต่อเดือน

ตาราง 18 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพใน
ระดับปฏิบัติการของชายและหญิง

	ระดับปฏิบัติการ							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่ หารายได้เฉลี่ย/ วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	-	-	2	1.47	5.50	12,500.00
21-25 ปี	5	3.68	3.40	3,200.00	14	10.29	3.79	3,432.07
26-30 ปี	21	15.44	3.57	10,061.90	12	8.82	4.17	5,733.33
31-35 ปี	10	7.35	3.70	9,000.00	13	9.56	3.00	9,053.85
36-40 ปี	8	5.88	3.75	10,100.00	4	2.94	2.75	6,875.00
41-45 ปี	2	1.47	3.50	9,500.00	0	-	-	-
46 ปีขึ้นไป	14	10.29	4.00	3,071.43	0	-	-	-
รวม	60	44.12	21.92	44,933.33	45	33.09	19.21	37,594.25
สถานภาพ								
สถานภาพโสด	31	22.79	3.45	8,800.00	35	25.74	3.63	6,975.69
สถานภาพสมรส	29	21.32	3.97	6,458.62	10	7.35	3.70	4,290.00
สถานภาพหย่า	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	60	44.12	7.42	15,258.62	45	33.09	7.33	11,265.69
การศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	12.50	3.59	3,458.82	10	7.35	4.30	5,959.90
ปริญญาตรี	38	27.94	3.71	8,428.95	33	24.26	3.45	6,059.09
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.68	4.00	16,200.00	2	1.47	3.50	13,750.00
รวม	60	44.12	11.30	28,087.77	45	33.09	11.25	25,768.99
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
5,000 หรือต่ำกว่า	1	0.74	3.00	15,000.00	0	-	-	-
5,001 - 10,000	9	6.62	2.89	6,111.11	12	8.82	4.00	4,504.08
10,001 - 15,000	6	4.41	4.67	4,833.33	14	10.29	4.36	4,242.86
15,001 - 20,000	12	8.82	4.00	10,691.67	8	5.88	2.75	5,062.50

ตาราง 18 (ต่อ)

	ระดับปฏิบัติการ							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
20,001 - 25,000	12	8.82	3.00	12,125.00	6	4.41	2.83	9,683.33
25,001 - 30,000	5	3.68	3.40	7,860.00	2	1.47	3.50	10,000.00
30,001 - 35,000	5	3.68	4.80	3,200.00	3	2.21	3.00	18,333.33
มากกว่า 40,001 ขึ้น	10	7.35	4.00	3,200.00	0	-	-	-
รวม	60	44.12	29.76	63,021.11	45	33.09	20.44	51,826.10

จากตาราง 18 สามารถสรุปได้ว่า ระดับปฏิบัติการ เพศชายมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 15.44 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.57 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,061.90 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.79 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 3,432.07 บาทต่อเดือน ส่วนทางด้านสถานภาพสมรส นั้น เพศชายจะอยู่ในสถานภาพโสดมากที่สุดที่จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 22.79 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.45 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,800.00 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในสถานภาพโสดเช่นเดียวกันที่จำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 25.74 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.63 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,975.69 บาทต่อเดือน ส่วนระดับการศึกษาเพศชายจะมีระดับการศึกษาที่มากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีจำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 27.94 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.71 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,428.95 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงมากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีเช่นกันที่จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 24.26 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.45 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 6,059.09 บาทต่อเดือน ทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากที่สุด 2 ช่วงคือช่วงรายได้เฉลี่ยที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนและ 20,001-25,000 บาทต่อเดือนจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 และ 3.00 ชั่วโมงต่อวันตามลำดับ

และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,691.67 และ 12,125.00 บาทต่อเดือนตามลำดับ ส่วนเพศหญิง จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือนมากที่สุดที่จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.36 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 4,242.86 บาทต่อเดือน

ตาราง 19 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพในระดับหัวหน้างานของชายและหญิง

	ระดับหัวหน้างาน							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย/วัน	จำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ย/เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
21-25 ปี	0	-	-	-	1	0.74	2.00	7,000.00
26-30 ปี	3	2.21	3.33	14,000.00	0	-	-	-
31-35 ปี	3	2.21	3.33	15,333.33	5	3.68	4.00	10,800.00
36-40 ปี	5	3.68	3.20	8,400.00	2	1.47	2.50	18,750.00
41-45 ปี	3	2.21	4.00	9,166.67	1	0.74	8.00	4,000.00
46 ปีขึ้นไป	4	2.94	4.00	12,250.00	1	0.74	3.00	10,000.00
รวม	18	13.24	17.86	59,150.00	10	7.35	19.50	50,550.00
สถานภาพ								
สถานภาพโสด	3	2.21	3.00	8,333.33	5	3.68	3.60	11,100.00
สถานภาพสมรส	14	10.29	3.79	12,750.00	5	3.68	4.00	11,400.00
สถานภาพหย่า	1	0.74	2.00	3,000.00	0	-	-	-
รวม	18	13.24	8.79	24,083.33	10	7.35	7.60	22,500.00
การศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	-	-	-	0	-	-	-
ปริญญาตรี	16	11.76	3.63	11,468.75	7	5.15	4.00	11,428.57
สูงกว่าปริญญาตรี	2	1.47	3.00	11,500.00	3	2.21	3.33	10,833.33
รวม	18	13.24	6.63	22,968.75	10	7.35	7.33	22,261.90
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
5,000 หรือต่ำกว่า	0	-	-	-	0	-	-	-
5,001 - 10,000	0	-	-	-	0	-	-	-
10,001 - 15,000	0	-	-	-	0	-	-	-
15,001 - 20,000	3	2.21	3.33	15,000.00	1	0.74	5.00	5,000.00

ตาราง 19 (ต่อ)

	ระดับหัวหน้างาน							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
20,001 - 25,000	2	1.47	3.50	13,000.00	1	0.74	5.00	5,000.00
25,001 - 30,000	5	3.68	3.00	10,700.00	4	2.94	3.75	12,500.00
30,001 - 35,000	5	3.68	4.60	8,400.00	3	2.21	2.67	12,500.00
มากกว่า 40,001 ขึ้น	3	2.21	3.00	13,333.33	1	0.74	5.00	15,000.00
รวม	18	13.24	17.43	60,433.33	10	7.35	21.42	50,000.00

จากตาราง 19 สามารถสรุปได้ว่า ระดับหัวหน้างาน เพศชายมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุ ระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.20 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 8,400.00 บาทต่อเดือน ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุ ระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 เท่ากัน ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,800.00 บาทต่อเดือน ส่วนทางด้านสถานภาพ สมรสนั้น เพศชายจะอยู่ในสถานภาพสมรสมากที่สุดที่จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ใช้จำนวน ชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.79 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 12,750.00 บาทต่อ เดือน ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในสถานภาพโสดและสมรสเท่ากันที่จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ใช้ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.60 และ 4.00 ชั่วโมงต่อวันตามลำดับ และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับ เฉลี่ยที่ 11,100.00 และ 11,400.00 บาทต่อเดือนตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาเพศชายจะมีระดับ การศึกษาที่มากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 11.76 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ยที่ 3.63 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 11,468.75 บาทต่อเดือน ส่วนเพศ หญิงมากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีเช่นกันที่จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.15 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หา รายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 11,428.57 บาทต่อเดือน ทางด้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากที่สุด 2 ช่วงคือช่วงรายได้เฉลี่ยที่ 25,001- 30,000 บาทต่อเดือนและ 30,001-35,000 บาทต่อเดือนจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ใช้จำนวน

ชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.00 และ 4.60 ชั่วโมงต่อวันตามลำดับ และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,700.00 และ 8,400.00 บาทต่อเดือนตามลำดับ ส่วนเพศหญิงจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 25,001-30,000 บาทต่อเดือนมากที่สุดที่จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 3.75 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 12,500.00 บาทต่อเดือน

ตาราง 20 จำนวน ร้อยละ จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยต่อวัน และจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพใน
ระดับผู้จัดการของชายและหญิง

	ระดับผู้จัดการ							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
ช่วงอายุ								
16-20 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
21-25 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
26-30 ปี	0	-	-	-	0	-	-	-
31-35 ปี	1	0.74	5.00	10,000.00	0	-	-	-
36-40 ปี	0	-	-	-	1	0.74	1.00	10,000.00
41-45 ปี	0	-	-	-	1	0.74	5.00	2,500.00
46 ปีขึ้นไป	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	1	0.74	5.00	10,000.00	2	1.47	6.00	12,500.00
สถานภาพ								
สถานภาพโสด	1	0.74	5.00	10,000.00	0	-	-	-
สถานภาพสมรส	0	-	-	-	2	1.47	3.00	6,250.00
สถานภาพหย่า	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	1	0.74	5.00	10,000.00	2	1.47	3.00	6,250.00
การศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	-	-	-	0	-	-	-
ปริญญาตรี	1	0.74	5.00	10,000.00	2	1.47	3.00	6,250.00
สูงกว่าปริญญาตรี	0	-	-	-	0	-	-	-
รวม	1	0.74	5.00	10,000.00	2	1.47	3.00	6,250.00
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
5,000 หรือต่ำกว่า	0	-	-	-	0	-	-	-
5,001 - 10,000	0	-	-	-	0	-	-	-
10,001 - 15,000	0	-	-	-	0	-	-	-
15,001 - 20,000	0	-	-	-	0	-	-	-

ตาราง 20 (ต่อ)

	ระดับผู้จัดการ							
	ชาย				หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ชั่วโมงที่หา รายได้ เฉลี่ย/วัน	จำนวน รายได้ที่ ได้รับเฉลี่ย/ เดือน
รายได้ต่อเดือน (เงินเดือน/บาท)								
20,001 - 25,000	0	-	-	-	0	-	-	-
25,001 - 30,000	0	-	-	-	1	0.74	1.00	10,000.00
30,001 - 35,000	0	-	-	-	0	-	-	-
มากกว่า 40,001 ขึ้น	1	0.74	5.00	10,000.00	1	0.74	5.00	2,500.00
รวม	1	0.74	5.00	10,000.00	2	1.47	6.00	12,500.00

จากตาราง 20 สามารถสรุปได้ว่า ระดับผู้จัดการ เพศชายมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 จะอยู่ในสถานภาพโสดที่จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 ระดับการศึกษาเพศชายจะมีระดับการศึกษาที่ระดับปริญญาตรีจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 ชายจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 5.00 ชั่วโมงต่อวัน และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,000.00 บาทต่อเดือน

ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 36-40 ปีและ 41-45 ปี จำนวนอย่างละ 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 เท่ากัน ส่วนทางด้านสถานภาพสมรสนั้น เพศหญิงจะอยู่ในสถานภาพสมรสที่จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.47 และระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเช่นกันที่จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.47 ทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 25,001-30,000 บาทต่อเดือนและมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปจำนวนอย่างละ 1 คนคิดเป็น 0.74 เท่ากันใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ยที่ 1.00 และ 5.00 ชั่วโมงต่อวันตามลำดับ และมีจำนวนรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยที่ 10,000.00 บาทและ 2,500.00 บาทต่อเดือนตามลำดับ

ตาราง 21 จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนชั่วโมงทำงาน จำนวนชั่วโมงนอน
พักผ่อน และจำนวนชั่วโมงว่างของชายและหญิง

	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงทำงาน						
7.30 ชั่วโมง	9	2.25	39	9.75	48	12.00
8.00 ชั่วโมง	183	45.75	143	35.75	326	81.50
8.30 ชั่วโมง	15	3.75	11	2.75	26	6.50
รวม	207	51.75	193	48.25	400	100
จำนวนชั่วโมงนอน (พักผ่อน)						
4-5.30 ชั่วโมง	9	2.25	19	4.75	28	7.00
6-6.30 ชั่วโมง	41	10.25	37	9.25	78	19.50
7-7.30 ชั่วโมง	109	27.25	102	25.50	211	52.75
8-8.30 ชั่วโมง	48	12.00	35	8.75	83	20.75
รวม	207	51.75	193	48.25	400	100
จำนวนชั่วโมงว่าง						
7-8.9 ชั่วโมง	73	18.25	60	15.00	133	33.25
9-9.9 ชั่วโมง	94	23.50	82	20.50	176	44.00
10-10.9 ชั่วโมง	33	8.25	35	8.75	68	17.00
11-11.9 ชั่วโมง	7	1.75	16	4.00	23	5.75
รวม	207	51.75	193	48.25	400	100

จากตาราง 21 สามารถสรุปได้ว่า จำนวนชั่วโมงในการทำงาน, พักผ่อน(นอน) และเวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง 400 คนนั้น สามารถจำแนกได้ว่าเพศชายใช้จำนวนชั่วโมงในการทำงานมากที่สุดที่ 8 ชั่วโมงจำนวน 183 คนคิดเป็นร้อยละ 45.75 ส่วนเพศหญิงจะใช้จำนวนชั่วโมงในการทำงานมากที่สุดที่ 8 ชั่วโมงเช่นกันที่จำนวน 143 คนคิดเป็นร้อยละ 35.75 ส่วนจำนวนชั่วโมงในการพักผ่อนนอนหลับของเพศชายมากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงต่อวันจำนวน 109 คนคิดเป็นร้อยละ 27.25 ส่วนเพศหญิงจะมี

จำนวนชั่วโมงในการพักผ่อนนอนหลับที่มากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงต่อวันเช่นกันที่จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ส่วนจำนวนชั่วโมงว่างที่หลังจากทำงานและพักผ่อนแล้ว จำนวนชั่วโมงว่างที่มากที่สุดของเพศชายจะอยู่ที่จำนวนชั่วโมงว่างที่ 9 – 9.9 ชั่วโมงต่อวันที่จำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 23.50 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ที่จำนวนว่างที่ 9 – 9.9 ชั่วโมงต่อวันเช่นกันที่จำนวน 82 คนคิดเป็นร้อยละ 20.50

ตาราง 22 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จำแนกตามจำนวนชั่วโมงทำงาน จำนวนชั่วโมงนอนหลับพักผ่อน และจำนวนชั่วโมงว่างของชายและหญิง และจำนวนชั่วโมงว่างจริง ๆ ของกลุ่มใช้เวลาว่างเพื่อหารายได้พิเศษ

	ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ				ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ				รวม	
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงทำงาน										
7.30 ชั่วโมง	6	1.50	27	6.75	3	0.75	12	3.00	48	12.00
8.00 ชั่วโมง	112	28.00	101	25.25	71	17.75	42	10.50	326	81.50
8.30 ชั่วโมง	10	2.50	8	2.00	5	1.25	3	0.75	26	6.50
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25	400	100.00
จำนวนชั่วโมงนอนหลับพักผ่อน										
4-5.30 ชั่วโมง	6	1.50	12	3.00	3	0.75	7	1.75	28	7.00
6-6.30 ชั่วโมง	27	6.75	27	6.75	14	3.50	10	2.50	78	19.50
7-7.30 ชั่วโมง	62	15.50	68	17.00	47	11.75	34	8.50	211	52.75
8-8.30 ชั่วโมง	33	8.25	29	7.25	15	3.75	6	1.50	83	20.75
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25	400	100.00
จำนวนชั่วโมงว่าง										
7-8.9 ชั่วโมง	50	12.50	45	11.25	23	5.75	15	3.75	133	33.25
9-9.9 ชั่วโมง	52	13.00	56	14.00	42	10.50	26	6.50	176	44.00
10-10.9 ชั่วโมง	21	5.25	25	6.25	12	3.00	10	2.50	68	17.00
11-11.9 ชั่วโมง	5	1.25	10	2.50	2	0.50	6	1.50	23	5.75
รวม	128	32.00	136	34.00	79	19.75	57	14.25	400	100.00
จำนวนชั่วโมงว่างจริง ๆ หลังหักเวลาทำงานพิเศษของกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ										
0-3.9 ชั่วโมง					10	2.50	6	1.50	16	4.00
4-6.9 ชั่วโมง					55	13.75	39	9.75	94	23.50
7-9.9 ชั่วโมง					14	3.50	12	3.00	26	6.50
รวม					79	19.75	57	14.25	136	34.00

จากตาราง 22 สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจะมีจำนวนชั่วโมงทำงานมากที่สุดที่ 8 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยคิดเป็นเพศชายจำนวน 112 คนคิดเป็นร้อยละ 28.00 และเพศหญิงจำนวน 101 คนคิดเป็นร้อยละ 25.25 ส่วนจำนวนชั่วโมงนอนหลับพักผ่อนมากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิงเหมือนกัน โดยเพศชายจำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 15.50 และเพศหญิงจำนวน 68 คนคิดเป็นร้อยละ 17.00 ส่วนจำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดอยู่ที่ 9 – 9.9 ชั่วโมง เพศชายจำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 13.00 และเพศหญิงจำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 14.00

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จะมีจำนวนชั่วโมงไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ ดังนี้ จำนวนชั่วโมงทำงานมากที่สุดอยู่ที่ 8 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ 17.75 ส่วนเพศหญิงจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 10.50 ส่วนจำนวนชั่วโมงนอนหลับพักผ่อนมากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 11.75 ส่วนเพศหญิงจำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 8.50 ส่วนจำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดอยู่ที่ 9 – 9.7 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 10.50 ส่วนเพศหญิงจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 6.50 ในกรณีกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จะมีเวลาว่างน้อยลงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ โดยจะมีเวลาว่างจริงๆ มากที่สุดอยู่ที่ระหว่าง 4 – 6.9 ชั่วโมง โดยเพศชายจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 13.75 ส่วนเพศหญิงจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งค้นคว้าเรื่อง การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถสร้างประโยชน์ต่อชายและหญิง ในการใช้เวลาว่างต่อรายได้เพื่อพัฒนาตนเองและองค์กรที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาเวลาว่างและการจัดสรรเวลาให้เป็นประโยชน์ เพื่อก่อให้เกิดรายได้ เกิดความสมดุลในการใช้ชีวิตทั้งเวลาทำงาน และเวลาว่างต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของชายและหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของเวลาว่างของชายและหญิง
2. ทำให้ทราบถึงเวลาว่างที่ก่อให้เกิดรายได้ของชายและหญิง
3. ทำให้ทราบถึงการเปรียบเทียบของการใช้เวลาว่างกับตัวแปรต่าง ๆ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาถึงเวลาว่างของชายและหญิง โดยจะเน้นในเรื่องการใช้เวลาว่างหลังเลิกงาน เพื่อหารายได้เพิ่มเติม หรือเป็นการทำงานพิเศษให้ได้มาซึ่งรายได้ โดยใช้กลุ่มประชากรเป้าหมาย เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานในสถานประกอบการของเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประมาณ 400 คน ซึ่งเป็นพนักงานที่มีเงินเดือนประจำ เหตุเพราะกลุ่มเป้าหมายนี้เป็นกลุ่มคนวัยทำงาน ซึ่งกลุ่มคนจำนวนหนึ่งมุ่งเน้นการทำงานเป็นหลัก และเน้นการใช้เวลาว่างในการหารายได้ หรือทำงานพิเศษเพิ่มเติมด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีขั้นตอนคือ ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย โดยการออกแบบสอบถามเกี่ยวกับเวลาว่างของพนักงานชาย

และหญิงที่อยู่ในกรุงเทพมหานครทำการตรวจสอบแบบสอบถามให้เหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) และข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 อาชีพ
- 1.4 การศึกษา
- 1.5 สถานภาพสมรส
- 1.6 รายได้
- 1.7 การใช้เวลารว่าง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การศึกษาการใช้เวลารว่างของชายและหญิง

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

สำหรับการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แหล่งข้อมูลได้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งมีแหล่งที่มาของข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาของพนักงานในสถานประกอบการเอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน เพื่อทำการเปรียบเทียบกลุ่มคนทำงาน ระหว่างการใช้เวลาในการทำงาน และเวลารว่าง ซึ่งเวลารว่างเป็นเวลาพักผ่อนหรือทำงานพิเศษ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการคำนวณหาค่าความยืดหยุ่นของเวลารว่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยนำเอาข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้ตารางและค่าทางสถิติอย่างง่ายเพื่ออธิบายสภาพทั่วไปของประชากร และรายได้อันเกิดจากการใช้เวลาว่าง

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, อาชีพ, การศึกษา, รายได้ กับเวลารว่าง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง สามารถนำมาสรุปภาพรวมได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกเป็นเพศ, อายุ, อาชีพ, การศึกษา, รายได้, สถานภาพสมรส และเวลาโดยแจกแจงเป็นค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

เพศ

จากกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าเพศชาย จะมีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 และเพศชายเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษเป็นจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 48.48 จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไม่ใช้เวลาว่างทั้งหมด 264 คน แต่เพศชายเลือกที่จะทำงานจากเวลาว่างจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 58.09 จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกจะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จำนวนทั้งหมด 136 คน ซึ่งเพศหญิง เลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จำนวน 136 คิดเป็น 51.52 มากกว่าเพศชาย แต่เลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานน้อยกว่าเพศชาย ด้วยจำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 41.91

อายุ

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด จำนวน 138 คนคิดเป็นร้อยละ 34.50 และช่วงอายุเดียวกันนั้นมีจำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 38.64 เลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 264 คน แต่ในช่วงอายุเดียวกันเช่นกันที่เลือกจะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47

สถานภาพสมรส

กลุ่มโสดจะมีจำนวนมากที่สุดที่ 250 คนคิดเป็น ร้อยละ 62.50 และกลุ่มนี้ก็เลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษเพิ่มเติมจำนวน 173 คนคิดเป็นร้อยละ 65.52 และกลุ่มโสดนี้ก็มีจำนวนมากที่สุดที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 75 คนคิดเป็นร้อยละ 55.15

กลุ่มสมรส จะมีจำนวนน้อยลงมาเป็นอันดับที่สอง รองจากกลุ่มโสดจำนวน 138 คนคิดเป็นร้อยละ 34.50 และก็เป็นกลุ่มที่เลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และเลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จำนวน 78 คนคิดเป็น 29.55 และจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 44.18 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มหย่าร้าง มีสัดส่วนที่น้อยที่สุดจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 3.00 โดยเลือกไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 4.17 และใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74

การศึกษา

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สามารถจำแนกได้เป็น

กลุ่มระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวนทั้งหมด 59 คนคิดเป็นร้อยละ 14.80 โดยเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 12.12 และเลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 19.85

กลุ่มระดับการศึกษาที่อยู่ในระดับปริญญาตรี มีจำนวนทั้งหมด 303 คนคิดเป็นร้อยละ 75.80 โดยเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 206 คนคิดเป็น 78.03 และเลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 97 คนคิดเป็นร้อยละ 71.32

กลุ่มระดับการศึกษาที่อยู่กว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวนทั้งหมด 38 คนคิดเป็นร้อยละ 9.50 โดยเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 9.84 และเลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82

อาชีพ

กลุ่มอาชีพของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นพนักงานในระดับต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น

ระดับปฏิบัติการ จำนวนทั้งหมด 295 คนคิดเป็นร้อยละ 73.80 โดยเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 190 คนคิดเป็นร้อยละ 71.97 และเลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 105 คนคิดเป็นร้อยละ 77.21

ระดับหัวหน้างาน จำนวนทั้งหมด 84 คนคิดเป็นร้อยละ 21.00 โดยเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 21.21 และเลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 20.59

ระดับผู้จัดการ/หรือผู้บริหาร จำนวนทั้งหมด 21 คนคิดเป็นร้อยละ 5.30 โดยเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 6.82 และเลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21

รายได้ต่อเดือน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากที่สุดจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยที่ 15,001-20,000 บาท/เดือน จำนวน 84 คนคิดเป็นร้อยละ 21.00 ส่วนระดับรายได้เฉลี่ยที่ต่ำที่สุดที่ 5,000 บาทหรือต่ำกว่ามีจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 0.50 และเลือกที่จะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ มากที่สุด คือ ระดับรายได้เฉลี่ยที่ 15,001-20,000 บาท/เดือน จำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 22.73 และต่ำที่สุดคือรายได้เฉลี่ยที่ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.38 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกที่จะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากที่สุด คือระดับรายได้เฉลี่ยที่ 15,001-20,000 บาท/เดือนเช่นกัน โดยมีจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 17.67 และต่ำที่สุดคือรายได้เฉลี่ยที่ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.74

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เวลาว่างของชายและหญิง จากการไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษและใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

การเปรียบเทียบเวลาว่างของชายและหญิงที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวนทั้งหมด 264 คนจากกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 66.00 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยมีเพศชายจำนวน 128 คนคิดเป็นร้อยละ 48.48 และเพศหญิงจำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 51.52 ที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และมากที่สุดอยู่ที่ เพศหญิงอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 39.71 และเพศชาย ช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 สถานภาพสมรสที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษนั้นสูงสุดจะอยู่ในสถานภาพโสด โดยเพศหญิงมากที่สุดจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 70.59 และเพศชายจำนวน 77 คนคิดเป็นร้อยละ 60.16 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด และสูงที่สุดคือเพศหญิงจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 82.35 และเพศชาย จำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 73.44 ส่วนอาชีพจะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุด โดยมีเพศหญิงสูงสุดที่ 109 คน คิดเป็นร้อยละ 80.15 และเพศชายจำนวน 81 คนคิดเป็นร้อยละ 63.28 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือเพศหญิงอยู่ในช่วงรายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,001-20,000 บาทจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 และเพศชายอยู่ในช่วงรายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001-25,000 บาทจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88

สรุปได้ว่ากลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จะพบว่า เพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ และทุกด้าน รวมถึงช่วงอายุ, สถานภาพสมรส (โสด), ระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและด้านอาชีพ ที่อยู่ในระดับปฏิบัติการ รวมถึงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่จะเป็นเพศหญิงที่มีจำนวนมากกว่าเพศชายทั้งนั้น

แสดงว่าเพศหญิงในช่วงอายุ 26-30 ปี สถานภาพโสด วุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาทต่อเดือน จะมีเวลาว่างหลังเลิกงาน แต่จะไม่ใช้เวลาว่างในการหารายได้เพราะเพศหญิงที่ยังไม่มีภาระทางครอบครัว และกำลังสนุกกับการทำงาน จึงไม่จำเป็นต้องใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

การเปรียบเทียบเวลาว่างของชายและหญิง ที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

เพศชายและเพศหญิงใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษจำนวนทั้งหมด 136 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ที่ใช้เวลาว่างเพื่อหารายได้ โดยช่วงอายุนั้น เพศชายจะมีเวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากที่สุด โดยอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 30.38 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 สถานภาพสมรส

เพศชายจะอยู่ในสถานภาพที่สมรสแล้วมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 54.43 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในสถานภาพที่โสด จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 70.18 ระดับการศึกษาจะอยู่ที่ระดับปริญญาตรีทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายสูงสุดที่จำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 69.62 และเพศหญิงจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 73.68 ส่วนในอาชีพ จะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุดทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยมีเพศชายมากที่สุดที่จำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 75.95 เพศหญิงจำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 78.95 และในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะอยู่ในระดับรายได้ที่ 15,001-20,000 บาท สูงสุดจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 18.99 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยที่ 10,001-15,000 บาทจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 24.56

สรุปได้จากกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของชายและหญิง จะพบว่าเพศชายจะมีเวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี ส่วนสถานภาพสมรส นั้น เพศชายที่สมรสแล้วจะใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่าสถานภาพอื่น และส่วนระดับการศึกษาจะอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุดก็เป็นเพศชายเหมือนกัน ส่วนด้านอาชีพจะอยู่ระดับปฏิบัติการในเพศชายมากที่สุดเช่นกัน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจะเห็นว่าเพศชายก็มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าเพศหญิงเช่นเดียวกัน รายได้เฉลี่ยของเพศชายจะอยู่ที่ 15,001-20,000 บาท ส่วนเพศหญิงจะอยู่ที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน

แสดงว่า การใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของชายและหญิงนั้นไม่ว่าจะเป็นอายุ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษา, อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะอยู่ในจำนวนที่มากที่สุด มากกว่าเพศหญิงทั้งหมด สรุปก็คือเพศชายจะใช้เวลาว่างเพื่อหารายได้มากกว่าเพศหญิง

การเปรียบเทียบอายุของชายและหญิงที่มีจำนวนชั่วโมงว่างเฉลี่ยและมีรายได้เพิ่มเติมเฉลี่ย

เพศชายในช่วงอายุ 26-30 ปี มีจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 17.65 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ 136 คน ใช้จำนวนชั่วโมงที่หารายได้เฉลี่ย 3.54 ชั่วโมงต่อวัน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพิเศษอีก 10,554.17 บาทต่อเดือน ส่วนรองลงมาของเพศชายในช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไปจะมีจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 13.24 และใช้จำนวนชั่วโมงในการหารายได้เฉลี่ยที่ 4.00 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 5,111.11 บาทต่อเดือน ในขณะที่เพศหญิงจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 13.24 มีจำนวนชั่วโมงเฉลี่ยที่หารายได้พิเศษที่ 3.28 ชั่วโมงต่อวัน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 9,538.89 บาทต่อเดือน ซึ่งกลุ่มช่วงอายุที่รองลงมาคือช่วงอายุ 21-25 ปีจะมีจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละที่ 11.03 และมีจำนวนชั่วโมงที่ใช้หารายได้เฉลี่ยที่ 3.67 ชั่วโมงต่อวัน และมีรายได้พิเศษเพิ่ม 3,669.93 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของชายและหญิงกับตัวแปรต่าง ๆ

การเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของชายและหญิงกับสถานภาพสมรส

พบว่าสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของทั้งเพศชายและเพศหญิง

จากกลุ่มสถานภาพโสดของเพศชายและเพศหญิง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายที่อยู่ในสถานภาพ โสด จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 11.76 แต่ในขณะที่เพศหญิงที่อยู่ในสถานภาพโสด จะอยู่ในช่วงอายุที่ต่างจากเพศชาย คือจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 และระดับการศึกษาของทั้งเพศชายและเพศหญิงจะอยู่ในระดับเดียวกันมากที่สุดคือระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี เพศหญิงจะอยู่ที่จำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 21.32 ส่วนเพศชายจะอยู่ที่จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 19.12 จะเป็นจำนวนมากที่สุดถ้าเทียบกับระดับการศึกษาอื่น ๆ ทางด้านระดับอาชีพ ของกลุ่มสถานภาพโสดจะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุดเช่นกัน ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเฉพาะเพศหญิงจำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 25.74 และเพศชายจำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 22.79 ส่วนด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มสถานภาพโสด เพศชายจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนมากที่สุดจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 8.09 ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยที่ 2 ช่วงเท่ากันคือระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 5,001-10,000 บาทต่อเดือนและ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน ที่จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35

ส่วนในกลุ่มสถานภาพสมรส (แต่งงาน) จะมีทั้งหมด 60 คนคิดเป็นร้อยละ 44.12 จากจำนวนทั้งหมด 136 คนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ โดยแบ่งเป็นเพศชาย 43 คนคิดเป็นร้อยละ 31.62 และเพศหญิง 17 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 ในช่วงอายุของกลุ่มสถานภาพสมรสนั้น เพศชายจะมีจำนวนมากที่สุด อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไปจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 13.24 ส่วนเพศหญิงจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.15 ในด้านระดับการศึกษาของกลุ่มสถานภาพสมรสแล้ว จะอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับปริญญาตรีทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเฉพาะเพศชายมีจำนวนมากที่สุดคือ 28 คนคิดเป็นร้อยละ 20.59 และรองลงมาจะอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีที่ 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ในขณะที่เพศหญิงระดับปริญญาตรีมีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 9.56 ทางด้านอาชีพของกลุ่มสถานภาพสมรสแล้ว จะอยู่ในระดับปฏิบัติการมากที่สุดเช่นกันทั้งเพศชายและเพศหญิง เพศชายจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 21.32 ส่วนเพศหญิงจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะอยู่ในช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปจำนวนมากที่สุดที่ 13 คนคิดเป็นร้อยละ 9.56 ส่วนเพศหญิง

จะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดที่ 25,001-30,000 บาทต่อเดือนจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68

ส่วนสถานภาพหย่าร้าง สรุปได้ว่าเป็นเพศชาย จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 มีอายุระหว่าง 36-40 ปี ในระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี และมีระดับอาชีพเป็นหัวหน้างาน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 25,001-30,000 บาท

จะเห็นได้ว่าในกลุ่มสถานภาพโสดนั้น ในด้านอายุจะพบว่า เพศชายที่อยู่ในกลุ่มโสดนี้จะมากกว่าเพศหญิง ด้านระดับการศึกษาจะเป็นระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือเพศหญิง ด้านอาชีพจะเป็นระดับปฏิบัติการมากที่สุดคือเพศหญิง ส่วนด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนนั้นจะเป็นเพศชายที่มีรายได้เฉลี่ยที่มากกว่าเพศหญิง ส่วนเรื่องจำนวนชั่วโมงว่างจะเท่ากันทั้งเพศชายและเพศหญิง

ดังนั้น ด้านสถานภาพโสดของเพศชายและเพศหญิง จะมีความแตกต่างกัน ไม่ได้มีเพศใดที่ในกลุ่มสถานภาพโสดที่จะมีจำนวนมากที่สุดเป็นพิเศษ ส่วนสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างนี้ จะพบว่าเพศชายที่สมรสแล้วจะให้ความสำคัญต่อการใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากที่สุด เพราะการเป็นหัวหน้าครอบครัวทำให้เพศชายจะต้องรับหน้าที่จะต้องรับผิดชอบทุกคนในครอบครัวจึงจำเป็นต้องใช้เวลาว่างที่มีอยู่ ให้ประโยชน์มากที่สุด

การเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของชายและหญิงกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 27 คนเพศชายจะมีจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 ส่วนเพศหญิงจะมีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 มีเพศชายจะอยู่ช่วงอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมากที่สุดจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปีและ 26-30 ปี จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94 และช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 เป็นอันดับรองลงมา ส่วนสถานภาพสมรส จะพบว่าเพศชายที่อยู่ในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี จะอยู่ในสถานภาพสมรสแล้วถึง 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ส่วนเพศหญิงกลับตรงกันข้ามคือสถานภาพโสดมากที่สุดที่ 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.15 ด้านอาชีพของกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีของทั้งเพศชายและเพศหญิงจะอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับปฏิบัติการอย่างเดียว เพศชายจำนวน 17 คนและเพศหญิงจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 และ 7.35 ตามลำดับ ส่วนด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มนี้จะอยู่ที่ระดับรายได้ที่แตกต่างกัน โดยเพศชายจะอยู่ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 5.88 มากที่สุด รองลงมาคือระดับรายได้ที่ 5,001-10,000 บาทต่อเดือนจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 5,001-

10,000 บาทต่อเดือนจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 4.41 และรองลงมาจะอยู่ที่ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือนจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94

ส่วนระดับที่อยู่ในการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนทั้งหมด 97 คนคิดเป็นร้อยละ 71.32 จากจำนวนทั้งหมด 136 คนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ เพศชายมีจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 40.44 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 30.88 โดยที่เพศชายจะมีจำนวนมากที่สุดจะอยู่ช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปีจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 13.97 ส่วนเพศหญิงจะสลับกันคือมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-36 ปีจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82 ส่วนในด้านสถานภาพสมรสนั้น เพศชายจะอยู่ในสถานภาพสมรสมากถึง 28 คนคิดเป็นร้อยละ 20.59 ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในสถานภาพโสดจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 21.32 ทางด้านอาชีพของกลุ่มนี้จะอยู่ที่ระดับปฏิบัติการมากที่สุดทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายมากที่สุดที่ 38 คนคิดเป็นร้อยละ 27.94 ส่วนเพศหญิงมากที่สุดที่ 33 คนคิดเป็นร้อยละ 24.26 ส่วนด้านระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มนี้ เพศชายระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดของเพศชายจะอยู่ที่ระดับ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 รองลงมาจะอยู่ในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 20,001-25,000 บาทต่อเดือนจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82 ส่วนเพศหญิงระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดคือระดับรายได้เฉลี่ยที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือนจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.35 และรองลงมาคือระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 6.62

ส่วนระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี เพศชายมากที่สุด ในช่วงอายุระหว่างที่ 26-30 ปี, 31-35 ปี และ 36-40 ปี จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.47 และมีสถานภาพโสดจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 4.41 อยู่ในอาชีพระดับปฏิบัติการ 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 และมีรายได้เฉลี่ยที่ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน ในขณะที่เพศหญิงมีจำนวนมากที่สุดในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 และอยู่ในสถานภาพโสดจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94 ด้านอาชีพอยู่ในระดับหัวหน้างาน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.21 และมีรายได้เฉลี่ยที่ 30,001-35,000 บาทต่อเดือน ที่จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.47

จะเห็นว่าระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จะอยู่ในระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิง ซึ่งถือว่าเป็นระดับการศึกษาขั้นต่ำของพนักงานส่วนมาก และเป็นสิ่งที่แต่ละบริษัทต้องการเป็นอย่างน้อย ในเรื่องวุฒิการศึกษา เพื่อเป็นการสร้างสมรรถภาพของบริษัทว่ามีพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย ดังนั้น ระดับการศึกษาจะอยู่ในระดับปริญญาตรีทั้งชายและหญิง ซึ่งไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษของชายและหญิงกับระดับอาชีพ

ในระดับปฏิบัติการ พบว่า เพศชายมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 15.44 ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ส่วนทางด้านสถานภาพสมรสนั้น เพศชายจะอยู่ในสถานภาพโสดมากที่สุดที่จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 22.79 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในสถานภาพโสดเช่นเดียวกันที่จำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 25.74 ส่วนระดับการศึกษาเพศชายจะมีระดับการศึกษาที่มากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีจำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 27.94 ส่วนเพศหญิงมากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีเช่นกันที่จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 24.26 ทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากที่สุด 2 ช่วงคือช่วงรายได้เฉลี่ยที่ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนและ 20,001-25,000 บาทต่อเดือนจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 8.82 ส่วนเพศหญิงจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 10,001-15,000 บาทต่อเดือนมากที่สุดที่จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29

ระดับหัวหน้างาน พบว่า เพศชายมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 เท่ากัน ส่วนทางด้านสถานภาพสมรสนั้น เพศชายจะอยู่ในสถานภาพสมรสมากที่สุดที่จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 10.29 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในสถานภาพโสดและสมรสเท่ากันที่จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ส่วนระดับการศึกษาเพศชายจะมีระดับการศึกษาที่มากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 11.76 ส่วนเพศหญิงมากที่สุด ที่ระดับปริญญาตรีเช่นกันที่จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.15 ทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากที่สุด 2 ช่วงคือช่วงรายได้เฉลี่ยที่ 25,001-30,000 บาทต่อเดือนและ 30,001-35,000 บาทต่อเดือนจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.68 ส่วนเพศหญิงจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 25,001-30,000 บาทต่อเดือนมากที่สุดที่จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.94

ระดับผู้จัดการ เพศชายมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 ส่วนเพศหญิงมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 36-40 ปีและ 41-45 ปี จำนวนอย่างละ 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 เท่ากัน ส่วนทางด้านสถานภาพสมรสนั้น เพศชายจะอยู่ในสถานภาพโสดที่จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ในสถานภาพสมรสที่จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.47 ส่วนระดับการศึกษาเพศชายจะมีระดับการศึกษาที่ระดับปริญญาตรีจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ที่ระดับปริญญาตรีเช่นกันที่จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.47 ทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพศชายจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.74 ส่วนเพศหญิงจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 25,001-30,000 บาทต่อเดือนและมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปที่จำนวนอย่างละ 1 คนคิดเป็น 0.74 เท่ากัน

จะเห็นได้ว่า อาชีพที่พนักงานส่วนใหญ่ทำจะอยู่ในระดับปฏิบัติการทั้งชายและหญิง ไม่แตกต่างกัน แต่จะเริ่มแตกต่างกันในขั้นของหัวหน้างานและระดับผู้จัดการ โดยเฉพาะในระดับผู้จัดการ จะพบว่าเพศหญิงมากกว่าเพศชายที่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แม้จะอยู่ในระดับผู้จัดการก็ตาม

การเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงที่ทำงาน การพักผ่อนและจำนวนชั่วโมงว่าง ของชายและหญิง

จำนวนชั่วโมงในการทำงาน, พักผ่อน(นอน) และเวลารว่างของกลุ่มตัวอย่าง 400 คนนั้น จะพบว่าเพศชายใช้จำนวนชั่วโมงในการทำงานมากที่สุดที่ 8 ชั่วโมงจำนวน 183 คนคิดเป็นร้อยละ 45.75 ส่วนเพศหญิงจะใช้จำนวนชั่วโมงในการทำงานมากที่สุดที่ 8 ชั่วโมงเช่นกันที่จำนวน 143 คนคิดเป็นร้อยละ 35.75 ส่วนจำนวนชั่วโมงในการพักผ่อนนอนหลับของเพศชายมากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงต่อวันจำนวน 109 คนคิดเป็นร้อยละ 27.25 ส่วนเพศหญิงจะมีจำนวนชั่วโมงในการพักผ่อนนอนหลับที่มากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงต่อวันเช่นกันที่จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ส่วนจำนวนชั่วโมงว่างที่หลังจากทำงานและพักผ่อนแล้ว จำนวนชั่วโมงว่างที่มากที่สุดของเพศชายจะอยู่ที่จำนวนชั่วโมงว่างที่ 9 – 9.9 ชั่วโมงต่อวันที่จำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 23.50 ส่วนเพศหญิงจะอยู่ที่จำนวนว่างที่ 9 – 9.9 ชั่วโมงต่อวันเช่นกันที่จำนวน 82 คนคิดเป็นร้อยละ 20.50

การเปรียบเทียบการใช้จำนวนชั่วโมงต่าง ๆ ของกลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษและใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จะพบว่าจำนวนชั่วโมงทำงานมากที่สุดที่ 8 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยคิดเป็นเพศชายจำนวน 112 คนคิดเป็นร้อยละ 28.00 และเพศหญิงจำนวน 101 คนคิดเป็นร้อยละ 25.25 ส่วนจำนวนชั่วโมงนอนหลับพักผ่อนมากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิงเหมือนกัน โดยเพศชายจำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 15.50 และเพศหญิงจำนวน 68 คนคิดเป็นร้อยละ 17.00 ส่วนจำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดอยู่ที่ 9 – 9.7 ชั่วโมง เพศชายจำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 13.00 และเพศหญิงจำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 14.00

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จะมีจำนวนชั่วโมงไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ ดังนี้ จำนวนชั่วโมงทำงานมากที่สุดอยู่ที่ 8 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ 17.75 ส่วนเพศหญิงจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 10.50 ส่วนจำนวนชั่วโมงนอนหลับพักผ่อนมากที่สุดที่ 7 – 7.30 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 11.75 ส่วนเพศหญิงจำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 8.50 ส่วนจำนวนชั่วโมงว่างมากที่สุดอยู่ที่ 9 – 9.9 ชั่วโมงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน

42 คนคิดเป็นร้อยละ 10.50 ส่วนเพศหญิงจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 6.50 ในกรณีกลุ่มที่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ จะมีเวลาว่างน้อยลงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ โดยจะมีเวลาว่างจริง ๆ มากที่สุดอยู่ที่ระหว่าง 4 – 6.9 ชั่วโมง โดยเพศชายจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 13.75 ส่วนเพศหญิงจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า เพศชายมีเวลาว่างมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เพราะเพศชายจะมีเวลาว่างมากกว่าและเอาเวลาว่างที่มีไปทำงานพิเศษเพิ่มเติมมากกว่า และเพศชายที่มีเวลาว่างมากกว่าก็ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่าเพศหญิงเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของมัทนา พนานิรามัย (2543) ที่ศึกษาแบบแผนการใช้เวลาในการเรียนรู้และการปรับตัวของประชาชน พบว่าเพศที่ต่างกันจะใช้เวลาว่างแตกต่างกัน คือเพศชายจะใช้เวลาเพื่อดูแลตนเอง สันทนาการและใช้เวลาในการทำงานมากกว่าผู้หญิง

อายุ พบว่า อายุต่างกันมีผลต่อความต้องการเวลาว่างในการทำงานพิเศษที่ต่างกัน ช่วงอายุที่มากขึ้นโดยเริ่มที่ช่วงวัยทำงานคือช่วงอายุ 26-30 ปี มีความต้องการเวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ แต่ช่วงอายุที่มากขึ้นก็ยังมีความต้องการเวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่เป็นสัดส่วนที่ลดลง เพราะต้องการเวลาว่างเพื่อพักผ่อน (ไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฟรดเบิร์กและเว็บ (Friedberg; Webb. 2005) ศึกษาการใช้เวลาการทำงาน และเวลาในการทำงานบ้านกับเวลาพักผ่อน พบว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการใช้เวลาทั้งเพศหญิงและเพศชายแตกต่างกัน คือเมื่อผู้ชายอายุสูงขึ้นจะลดเวลาว่างลงและเพิ่มเวลาทำงานบ้านเพิ่มขึ้น ส่วนเพศหญิงอายุมากขึ้นจะเพิ่มเวลาว่างเพื่อการพักผ่อนมากกว่าทำงาน เช่นเดียวกับ โอลลิเพ็คคา (Olli-Pekka. 2006) ศึกษาการใช้เวลาของแรงงาน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการใช้เวลาว่างในการพักผ่อนที่ต่างกัน คือการใช้เวลาในการพักผ่อนจะเพิ่มมากขึ้นในทิศทางเดียวกันกับอายุ

ในด้านสถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มโสดไม่ว่าเพศชายหรือหญิงจะไม่ใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพราะเป็นกลุ่มที่ยังอยู่ในวัยเริ่มทำงานและยังไม่มีภาระอะไรมากมาย จึงไม่สนใจเวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษเพิ่มเติม แต่เพศชายที่สมรสแล้วจะให้ความสำคัญกับเวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่ากลุ่มโสด เพราะความเป็นหัวหน้าครอบครัวจึงต้องแบกรับภาระเลี้ยงดูครอบครัวมากกว่าตอนเป็นโสด ซึ่งสอดคล้องการงานวิจัยของ ลี และพาร์กาวา (Lee;&Bhargava. 2003) ซึ่งได้ศึกษาการจัดสรรเวลาในการทำงานบ้าน เวลาในการทำงานในตลาดและเวลาในการพักผ่อน ของเพศหญิงและเพศชายที่แต่งงานแล้ว และพบว่า เพศหญิงเมื่อแต่งงานแล้วจะใช้เวลาในการทำงานบ้านเพิ่มขึ้น 71.6 นาทีต่อวัน และใช้เวลาในการทำงานในตลาดแรงงานลดลง 52.6 นาทีต่อวัน ส่วนการใช้

เวลารว่างลดลง 41.2 นาทีต่อวัน ในขณะที่ผลการศึกษา พบว่า เพศชายหลังจากแต่งงานแล้วจะมีเวลารว่างเพิ่มขึ้นและใช้เวลารว่างในการทำงานเพิ่มขึ้น

ในด้านระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาที่อยู่ในระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการมีเวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษและไม่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ โดยสัดส่วนการไม่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่าใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีงานทำจะมีภาระงานที่สูงและเกิดความเครียด จึงไม่ต้องการเวลารว่างเพื่อไปหารายได้เพิ่มเติมและต้องการใช้เวลารว่างเพื่อการพักผ่อนจริง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของเฟรด เบอร์กและเว็บ (Friedberg; Webb. 2005) ได้ศึกษาการใช้เวลาการทำงาน และเวลาในการทำงานบ้านกับเวลาพักผ่อน พบว่าระดับการศึกษามีผลต่อการใช้เวลาในการพักผ่อน คือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาจะมีเวลารว่างมากกว่า ผู้ที่จบในระดับปริญญาตรี แสดงว่าผู้ที่จบในระดับปริญญาตรีมีเวลารว่างในการพักผ่อนน้อยดังนั้นจึงมีความต้องการใช้เวลารว่างเพิ่มขึ้น และพักผ่อนอย่างเดียวนมากขึ้นด้วย

สำหรับอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพที่เป็นระดับปฏิบัติการต้องการใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษมากกว่าที่จะไม่ใช้เวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษแต่อยู่ในระดับสัดส่วนที่ไม่ค่อยต่างกันเท่าไร เพราะกลุ่มระดับปฏิบัติการ เป็นกลุ่มที่มีเงินเดือนที่ไม่ค่อยสูงมาก แต่ด้วยภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและค่าครองชีพที่สูงทำให้กลุ่มนี้ต้องการใช้เวลารว่างที่มีอยู่ก่อให้เกิดรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิต เขียววิชัย (2546) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชากรในเขตภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่าการประกอบอาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาพักผ่อน คือลูกจ้างของรัฐมีเวลาในการพักผ่อนมากกว่าอาชีพอื่น ๆ และกลุ่มรัฐวิสาหกิจมีเวลาในการพักผ่อนน้อยที่สุด และยังสอดคล้องกับกระทรวงแรงงาน ที่ได้รายงานผลการศึกษพบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีจำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยที่แตกต่างกัน และอาชีพที่ต่างกันก็ทำให้มีรายได้ที่แตกต่างกันด้วย

ในส่วนของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อความต้องการมีเวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษและไม่ทำงานพิเศษเพิ่มที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มมากขึ้น จะต้องใช้เวลาในการทำงานปกติที่มากขึ้นเพราะความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นตามรายได้ที่เพิ่ม จึงไม่มีเวลารว่างเพื่อทำงานพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจอร์ฮูนี (Gershuny. 2000) ที่ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเวลาทำงานและเวลารว่างในสังคม พบว่าการใช้เวลาของคนจะเปลี่ยนแปลงไปตามรายได้ คือ เมื่อรายได้สูงขึ้น จะใช้เวลาในการผลิตสินค้าและบริการทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และมีเวลาในการพักผ่อนและดูแลตนเองน้อยลง และเช่นเดียวกับ สุทธิลักษณ์ (Sutthilux. 1981) ที่ศึกษาถึงการจัดสรรเวลาของผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว เฉพาะกรณีศึกษาอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

ของรัฐในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ค่าจ้างเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานในตลาดแรงงาน ถ้าค่าจ้างสูงขึ้น ชั่วโมงการทำงานในตลาดแรงงานก็จะสูงขึ้นด้วย ทำให้ชั่วโมงในการพักผ่อนจะลดลงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิต เขียววิชัย (2546) ที่ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า ผู้มีรายได้ต่ำ จะมีเวลาในการพักผ่อนสูงกว่าผู้ที่มีรายได้สูง ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความต้องการการพักผ่อน

เวลาทำงานในตลาดแรงงาน เพื่อหารายได้ พบว่า การใช้เวลาในการทำงานในตลาดเพื่อหารายได้ต่างกันมีผลต่อความต้องการเวลาว่างที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้าม กับความต้องการเวลาว่าง เนื่องจากเงื่อนไขของเวลาคือเมื่อใช้เวลาในการทำงานในตลาดแรงงานที่เพิ่มขึ้น หรือใช้เวลาเพื่อการทำงานบ้านเพิ่มขึ้น เวลาว่างในการพักผ่อนก็ย่อมน้อยลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑา มนต์ไพบูลย์ (2543) ที่กล่าวว่า การจัดสรรเวลาระหว่างการทำงานกับการพักผ่อน แต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจหรืออรรถประโยชน์ แต่ถ้าเลือกใช้เวลาสำหรับกิจกรรมหนึ่งมากขึ้น ก็จะมีเวลาเหลือสำหรับอีกกิจกรรมหนึ่งน้อยลงไป และสอดคล้องกับ เบลตัน (Blyton, 1999) ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อเราขยายขอบเขตของเวลาทำงานออกไป ทำให้เวลาพักผ่อนสั้นลง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย ถึงการศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง ที่มีผลถึงรายได้ พบว่าเพศชายโดยเฉพาะที่มีครอบครัวแล้วจะให้ความสำคัญกับการมีเวลาว่างเพื่อหารายได้เพิ่มมากกว่าเพศหญิง เพราะความเป็นหัวหน้าครอบครัวจึงต้องการหารายได้เพิ่มเพื่อการดูแลครอบครัวอย่างดีพอ ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเพื่อใหากลุ่มแรงงานได้ใช้เวลาว่างเพื่อก่อเกิดประโยชน์และรายได้เพิ่มเติม เช่น การจัดฝึกอบรมการทำกรอบรูป เพราะเป็นงานที่สามารถทำในช่วงเสาร์หรืออาทิตย์หรือหลังเลิกงานแล้ว เพราะลักษณะงานที่รอได้ คือลูกค้าไม่เร่งรีบที่จะใช้มันมากนัก เป็นต้น

2. จากการศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง พบว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสแล้ว มีความต้องการเวลาว่างเพื่อหารายได้มากกว่าคนโสด เพราะด้วยภาระที่มากขึ้น ทั้งต้องทำงานประจำ ทำงานพิเศษ ดูแลครอบครัว เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตสมรส ดังนั้น ควรจะส่งเสริมให้แรงงานมีการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมทั้งเวลาทำงานในตลาดแรงงาน ทำงานพิเศษ และการพักผ่อน และส่งเสริมให้มีการออกกำลังกาย เพื่อสร้างความพร้อมและความสมดุลของร่างกายในการใช้ชีวิตและลดความตึงเครียดจากการทำงาน

3. จากการศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง พบว่า อาชีพของพนักงานในระดับปฏิบัติการต้องการเวลาว่างเพื่อหารายได้มากที่สุด เพราะระดับปฏิบัติการมีฐานเงินเดือนที่ไม่สูงมากนัก แต่ต้องอยู่ในสังคมที่มีการแข่งขันที่สูงและค่าครองชีพที่สูง จึงทำให้ระดับปฏิบัติการต้องการเวลาว่างเพื่อหารายได้มากกว่าระดับอื่น ๆ ดังนั้น ภาคเอกชน ควรให้ความสำคัญต่อการจ้างแรงงานมากขึ้น และเข้าใจในภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำแต่ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทำให้ความสามารถในการทำงานของพนักงานน้อยลง จึงควรส่งเสริมการฝึกอบรมการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้ทางพนักงานได้พัฒนาการทำงานของตน เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต

ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะแยกการศึกษาเวลาว่าง ที่เป็นระหว่างวันทำงานปกติและวันหยุด เพื่อให้เห็นว่าเวลาว่างช่วงไหนที่กลุ่มตัวอย่าง หรือประชากรให้ความสำคัญกันมากกว่ากัน และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร
2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเปรียบเทียบเวลาว่างต่อรายได้ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานปกติ เพราะการเอาเวลาว่างเพื่อมาหารายได้เพิ่มเติม อาจจะกระทบต่อการทำงานปกติของกลุ่มแรงงาน เพราะการมีรายได้เพิ่มและเป็นงานที่ชอบ อาจมีผลให้กินเวลาทำงานปกติได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกศแก้ว ศรีงาม. (2536). ความแตกต่างของการใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการของเยาวชนไทย. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ประชากรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ขี้เมา จุงพิวัฒน์. (2550). อุปสงค์เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนของแรงงาน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณิต เขียววิชัย. (2546). การศึกษาปัจจัยทางสังคมเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง และเอมอร จงศิริพรปกรณ์. (2543, มกราคม – มิถุนายน). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้เวลาของอาจารย์ในสังกัดวิทยาลัยคริสเตียน. วารสารวิทยาลัยคริสเตียน. 6(1): 26-40.
- จินตนา พรพิไลพรรณ. (2544). เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ทรัพยากรมนุษย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิระพล ฉายัษฐิต. (2521). แล้วคุณจะมีคำว่าไม่มีเวลา. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- จุฑา มนัสไพบุลย์. (2537). เศรษฐศาสตร์แรงงาน ลำดับที่ 12. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุติมา พงศ์วินทร์. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อการบริหารเวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง ดาราศักดิ์. (2525). สันทนาการขั้นนำ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวิรัช ธนาคม. (2531). การจัดการใช้เวลา. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการทรัพยากรครอบครัว และชุมชน หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทองสุข สัมปหังสิต. (2531). การใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทินกร นานุกิจิตต์. (2546). เวลาว่างและนันทนาการ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

- ธัญญารัตน์ วงศ์สมัย. (2542). *การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณนุช สุนทรศิริ. (2544). *วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บันเทิง เกิดปรำงค์ และเจษฎา เจียรนัย. (2544). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2533, มกราคม-กุมภาพันธ์). *นักบริหารกับสิ่งที่ทำให้สูญเสียเวลา*. วารสารข้าราชการ.
- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ และคณะ. (2543). *การใช้เวลาว่างและกิจกรรมนันทนาการของประชากรกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่. (2527). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสันนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพชรรัตน์ อนันนทวรรณ. (2531). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรเวลาของแรงงานเด็กในชุมชนแออัดของกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2527). *การจัดการเพื่อนันทนาการสำหรับนิสิตและนักเรียนส่วนใหญ่ในสถาบันการศึกษา*. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ.
- มัทนา พนานิรมัย. (2548). *แบบแผนการใช้เวลาการเรียนรู้และการปรับตัวของประชาชนในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รอด บินหมัดหนี่. (2551). *การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์*. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิรุฬห์ แสงเรือน. (2549). *ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในกลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิวัฒน์ พวงมะลิ. (2533). *เทคนิคการบริหารเวลา*. วารสารการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สมชาย สัมฤทธิ์ทรัพย์. (2539). *บริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).

- สมบัติ กาญจนกิจ. (2534). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขใจ น้ำผุด. (2543). *กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการเงิน และการธนาคาร คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิวัฒน์ วัฒนางกูร. (2548, 29, กันยายน). *หนังสือพิมพ์ คมชัดลึก*.
- อรรถ มณีสิงห์. (2544). *การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของสตรีทำงานในจังหวัดเชียงใหม่*. กองทุนพัฒนา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอก เกิดเต็มภูมิ. (2540). *เอกสารประกอบการสอนวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกาย*. วิชาพลศึกษา จังหวัดอ่างทอง. ถ่ายเอกสาร.
- Aas.D. (1982). *Designs for Large Scale Time Use Studies of the 24 Hour Day*. n.p.
- Blyton Paul. (1989) *Time Work and Organization*, Billing & Sons Limited, Woicester: Great Britain.
- Brown, Kathy Ann. (1995) "Measuring Elementary School Teacher, Job Satisfaction, Perceived Amount of Leisure, and Leisure Satisfaction," *Dissertation Abstracts International*.
- Friedberg, Leora; & Webb, Anthony. (2005, December). *HOUSEHOLD BARGAINING AND LEISURE TIME*. University of Virginia and National Bureau of Economic Research, Center for Retirement Research, Boston College, 2005.
- Gershuny, Jonathan. (2000). *International Comparison of Time Budget Surveys: Methods and Opportunities. Changing Times*. Work and Leisure in Postindustrial Society, Foundation's Publication Office, European Foundation for the improvement of Living and Working Conditions, Dublin, Ireland.
- Grazia, Sebastian de. (1985). *Of Time, Work and Leisure*. Garden City, New York: Doubleday & Company, Inc, p5.
- Kaplan, Max Edisure, (1985). *Leisure Theory and Policy*. New York: John Wiley &Sond.Inc.,
- Lee, Yoon G.; & Bhargava, Vibha. (2003). *Time Allocation Patterns among Married individuals: housework, Market Work, and Leisure*. Utah State University.
- Mikami, Hitoshi. (1999, 7-10, December). *Time Use Survey in Japan*. Paper Presented at the International Seminar on Time Use Studies. Ahmedabad. India.

Olli-Pekka Ruuskanen. (2006, July). *Work-Life Balance in a European Context: What Does Harmonised Time Use Data Tell Us?*. Informal Council Meeting of Employment, Social and Health Ministers in Helsinki, 6-8.

Sutthuilux Sa-Ngarmangkang. (1981). *Allocation of Time of Married Women: A Case Study of Bangkok University Teacher*. Master of Thesis, Faculty of Economics, Thammasat University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ความยืดหยุ่นของเวลาว่างต่อรายได้ของชายและหญิง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำสารนิพนธ์ หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ เรื่อง การศึกษาการใช้เวลาว่างของชายและหญิง

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เวลาว่างต่อรายได้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านทุกคน ในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ซึ่งคำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเป็นส่วนรวม และผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการจัดสรรเวลาว่างที่มีต่อรายได้ และเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาในการหารายได้เพิ่มเติมต่อไป ทำนองนี้ผู้วิจัย

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

นางสาววัฒนา น้ำค้าง

นิสิตปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ความยืดหยุ่นของเวลาว่างต่อรายได้ของชายและหญิง

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เวลาว่างต่อรายได้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ในข้อที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ _____ ปี

3. สถานภาพสมรส

☐ โสด ☐ หย่า ☐ สมรส

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพพนักงานบริษัท

ระดับ ☐ พนักงานปฏิบัติงาน ☐ หัวหน้างาน ☐ ผู้บริหาร / ผู้จัดการ

6. รายได้ต่อเดือน

☐ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า	☐ 20,001 - 25,000 บาท
☐ 5,001 - 10,000 บาท	☐ 25,001 - 30,000 บาท
☐ 10,001 - 15,000 บาท	☐ 30,001 - 35,000 บาท
☐ 15,001 - 20,000 บาท	☐ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 เวลาว่างต่อรายได้

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ในข้อที่เป็นจริงเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของท่าน
ความหมายของเวลาว่างคือ เวลาหลังเลิกงานประจำของท่านซึ่งเป็นเวลาที่ทางบริษัทของท่านกำหนดไว้ และก่อนเข้านอนของท่านที่เป็นเวลาเข้านอนประจำ

1.ประเภทเวลา

1.1 เวลาเข้าทำงานของบริษัทท่าน ซึ่งเป็นเวลาหลักในการทำงานประจำ

☐ ก่อน 8.00 น.	☐ 8.30-17.30 น.(8)
☐ 8.00-17.00 น. (8)	☐ 9.00-18.00 น. (8)
☐ 8.00-17.30 น. (8.30)	☐ เวลาอื่น ๆ โปรดระบุ _____
☐ 8.30-17.00 น. (8.30)	

1.2 จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาว่างหลังทำงานประจำและก่อนเข้านอนของท่าน

☐ น้อยกว่า 3 ชั่วโมง	☐ 4.5 ชั่วโมง
☐ 3 ชั่วโมง	☐ 5 ชั่วโมง
☐ 3.50 ชั่วโมง	☐ 6 ชั่วโมง
☐ 4 ชั่วโมง	☐ เวลาอื่น ๆ โปรดระบุ _____

1.3 จำนวนชั่วโมงที่เป็นเวลาพักผ่อนนอนหลับของท่าน (ซึ่งเป็นเวลาที่ใช้ในการนอนหลับอย่างเดียว)

☐ น้อยกว่า 5 ชั่วโมง	☐ 7 ชั่วโมง
☐ 5 ชั่วโมง	☐ 7.5 ชั่วโมง
☐ 6 ชั่วโมง	☐ 8 ชั่วโมง
☐ 6.5 ชั่วโมง	☐ เวลาอื่น ๆ โปรดระบุ _____

1.4 กิจกรรมยามว่างที่ทำเพื่อผ่อนคลายความเครียดหลังจากทำงานประจำ

กิจกรรมประเภทกีฬาและดนตรี

☐ ว่ายน้ำ	☐ ปิงปอง
☐ ฟุตบอล	☐ เทนนิส
☐ บาสเกตบอล	☐ วิ่ง
☐ แบดมินตัน	☐ ฟังเพลง
☐ เล่นดนตรี	☐ ลีลาศ
☐ ร้องเพลง	☐ อื่น ๆ ระบุ _____

กิจกรรมด้านพักผ่อนหย่อนใจ

☐ อ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ฯลฯ	☐ ชมทีวี วีดิทัศน์
☐ ฟังวิทยุ	☐ ชมภาพยนตร์
☐ ท่องเที่ยว	☐ สะสมของ ระบุ _____
☐ เลี้ยงสัตว์	☐ อื่น ๆ ระบุ _____

2.ประเภทกิจกรรมที่ทำให้ก่อเกิดรายได้จากเวลาว่าง

- 2.1 ☐ ไม่ใช้เวลาว่างในการหารายได้
- 2.2 ☐ ใช้เวลาว่างในการหารายได้ (☒ ในช่องของจำนวนชั่วโมงที่ใช้และจำนวนเงินในช่องรายได้เฉลี่ย/เดือน)จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการทำงานว่างหารายได้

☐ ทำงานล่วงเวลาอย่างเดียว (Overtime)ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ขายเสื้อผ้าตามตลาดนัด ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ขายต้นไม้ ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ สอนพิเศษ-คอมพิวเตอร์ ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ สอนพิเศษ-ภาษาอังกฤษ ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ สอนพิเศษ-ดนตรี ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ เป็นครูสอนเต้นอโรบิค ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ถ่ายภาพ-งานต่าง ๆ ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ถักผ้าต่าง ๆ ขาย ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ขายประกันภัย ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ขายก๋วยเตี๋ยว/อาหารเย็น ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ขับแท็กซี่ ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ พนักงานเสิร์ฟในร้านอาหาร ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ นักร้องในร้านอาหาร ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ ขายของเปิดท้ายรถ ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน
☐ อื่น ๆ ระบุ _____ ใช้.....ช.ม./วัน รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน

3. จำนวนวันที่ทำงานพิเศษเพื่อหารายได้ / เดือน

☐ น้อยกว่า 1 วัน	☐ 16-20 วัน
☐ 1-5 วัน	☐ 21-25 วัน
☐ 6-10 วัน	☐ 25-30 วัน
☐ 11-15 วัน	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของเวลาว่างต่อการมีรายได้เพิ่ม

กิจกรรมที่สามารถเพิ่มรายได้ที่ท่านคิดที่น่าสนใจ และคิดจะทำในอนาคตเพื่อเพิ่มรายได้ในช่วงเวลาว่าง

ขอบคุณสำหรับทุกคำตอบของท่าน

ภาคผนวก
ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

Frequencies

1.เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	207	51.8	51.8	51.8
	หญิง	193	48.3	48.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

2.2 ช่วงอายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	16-20 ปี	4	1.0	1.0	1.0
	21-25 ปี	55	13.8	13.8	14.8
	26-30 ปี	138	34.5	34.5	49.3
	31-35 ปี	92	23.0	23.0	72.3
	36-40 ปี	57	14.3	14.3	86.5
	41-45 ปี	22	5.5	5.5	92.0
	46 ปีขึ้นไป	32	8.0	8.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

3.สถานภาพสมรส

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	250	62.5	62.5	62.5
	หย่าร้าง	12	3.0	3.0	65.5
	สมรส	138	34.5	34.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

4.การศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าปริญญาตรี	59	14.8	14.8	14.8
	ปริญญาตรี	303	75.8	75.8	90.5
	สูงกว่าปริญญาตรี	38	9.5	9.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

5.อาชีพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ระดับปฏิบัติการ	295	73.8	73.8	73.8
	หัวหน้างาน	84	21.0	21.0	94.8
	ผู้จัดการ/ผู้บริหาร	21	5.3	5.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

6.รายได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	5,000 บาทหรือต่ำกว่า	2	.5	.5	.5
	5,001-10,000 บาท	51	12.8	12.8	13.3
	10,001-15,000 บาท	67	16.8	16.8	30.0
	15,001-20,000 บาท	84	21.0	21.0	51.0
	20,001-25,000 บาท	66	16.5	16.5	67.5
	25,001-30,000 บาท	43	10.8	10.8	78.3
	30,001-35,000 บาท	37	9.3	9.3	87.5
	มากกว่า 40,000 ขึ้นไป	50	12.5	12.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

1.1 เวลาทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ก่อน 8.00 น.	21	5.3	5.3	5.3
	8.00-17.00 น.	162	40.5	40.5	45.8
	8.00-17.30 น.	5	1.3	1.3	47.0
	8.30-17.00 น.	48	12.0	12.0	59.0
	8.30-17.30 น.	134	33.5	33.5	92.5
	9.00-18.00 น.	15	3.8	3.8	96.3
	เวลาอื่นๆ	15	3.8	3.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

1.2 จำนวนชั่วโมงว่าง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 3 ชั่วโมง	12	3.0	3.0	3.0
	3 ชั่วโมง	34	8.5	8.5	11.5
	3.5 ชั่วโมง	5	1.3	1.3	12.8
	4 ชั่วโมง	137	34.3	34.3	47.0
	4.5 ชั่วโมง	28	7.0	7.0	54.0
	5 ชั่วโมง	113	28.3	28.3	82.3
	6 ชั่วโมง	67	16.8	16.8	99.0
	เวลาอื่นๆ	4	1.0	1.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

1.3 จำนวนชั่วโมงนอน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 5 ชั่วโมง	4	1.0	1.0	1.0
	5 ชั่วโมง	24	6.0	6.0	7.0
	6 ชั่วโมง	60	15.0	15.0	22.0
	6.5 ชั่วโมง	18	4.5	4.5	26.5
	7 ชั่วโมง	162	40.5	40.5	67.0
	7.5 ชั่วโมง	49	12.3	12.3	79.3
	8 ชั่วโมง	82	20.5	20.5	99.8
	เวลาอื่นๆ	1	.3	.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

2.1 ไม่ใช้เวลาหารายได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ใช้เวลาว่าง	136	34.0	34.0	34.0
	ไม่ใช้เวลาว่าง	264	66.0	66.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

2.2 ใช้เวลาหารายได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ใช้เวลาว่าง	264	66.0	66.0	66.0
	ทำงานล่วงเวลา	50	12.5	12.5	78.5
	ขายเสื้อผ้า	11	2.8	2.8	81.3
	ขายต้นไม้	8	2.0	2.0	83.3
	สอนคอมพิวเตอร์	3	.8	.8	84.0
	สอนภาษาอังกฤษ	6	1.5	1.5	85.5
	สอนดนตรี	4	1.0	1.0	86.5
	สอนเต้น	2	.5	.5	87.0
	ถ่ายภาพ	4	1.0	1.0	88.0
	ถักผ้า	1	.3	.3	88.3
	ขายประกันภัย	8	2.0	2.0	90.3
	ขายอาหาร	2	.5	.5	90.8
	ขับแท็กซี่	1	.3	.3	91.0
	หักรื่อง	2	.5	.5	91.5
	เปิดท้ายขายของ	7	1.8	1.8	93.3
	อื่นๆ	27	6.8	6.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

3.จำนวนวันที่ทำงานพิเศษ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 1 วัน	4	1.0	2.9	2.9
	1-5 วัน	42	10.5	30.9	33.8
	6-10 วัน	58	14.5	42.6	76.5
	11-15 วัน	13	3.3	9.6	86.0
	16-20 วัน	5	1.3	3.7	89.7
	21-25 วัน	3	.8	2.2	91.9
	26-30 วัน	6	1.5	4.4	96.3
	อื่นๆ	5	1.3	3.7	100.0
	Total	136	34.0	100.0	
Missing	System	264	66.0		
Total		400	100.0		

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ สกุล	นางสาววัฒนา น้ำค้าง
วันเดือนปีเกิด	1 มีนาคม 2517
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	88/3 ม.4 ซอยพหลโยธิน 48 แขวง 51 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	หัวหน้าฝ่ายพัฒนาหนี้และกฎหมายสินเชื่อรายย่อย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน) อาคารภคินท์ ชั้น 6 ดินแดง กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน
พ.ศ. 2537	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) St.John's College of Commerce
พ.ศ. 2539	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยเกริกบางเขน
พ.ศ. 2552	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การ พัฒนามนุษย์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ